

TAMO DOLE U BRDIMA

MIJAILOVIC DRAGAN

DILECTUS MAGNUS

Ova knjiga je skup mojih pisanih priča nastalih u period mog detinjstva, između dvanaeste i sedamnaeste godine života [sredinom i krajem osamdesetih godina, dvadesetog veka]. Ovde će biti postavljene po hronoloskom redosledu, osim priča u poslednjem poglavlju, na kojima nije stajao datum pisanja pa sam ih ubacio na kraj knjige. Bas zbog tog hronoloskog redosleda, priče u njoj će biti poprilično izmesane i haoticne ali ne toliko da bi to pravilo problem oko citanja. Na moju molbu, korektor i izdavač nisu ispravljali ništa [osim gramatičkih gresaka] kako bi tekstovi ostali u izvornom obliku, na čemu sam im posebno zahvalan!

POSVECENO

Mom bratu Vladimiru

i

Petrović Zorici i Saši

SADRZAJ:

SABRANA DELA 1.

Autobibliografiskopija-

Azbuka-

Pesme i pojeme-

Basne i bajke-

Vestern i druge price-

Tikroti i Mikroti-

Mudrosti-

SABRANA DELA 2.

Horoskop-

Sanovnik-

Lantromantija-

Basne-

Price-

Bajke-

Muzicki instrumenti-

MINI KNJIGA[triologija]

Stratus-

Ciklus-

Diskompletus-

MINI KNJIGA[tetralogija]

Livrus[pisma]-

Tetanus-

Dekadon-

Suptilus-

Pri rucnik

Pri rucnik za opismenjavanje sela-

MINI KNJIGA 3.

Zivot i smrt porodice Kaljigovic-

MINI KNJIGA 4.

Vidoje-

JOS KOJA SKRABOTINA

Kazimir i Milka-

Ribolovac-

Ko je kriv-

Brojke i slova-

Ko ce na koga-

Dnevnik-

Vizita-

Gertruda-

Izbor iz tv programa za vikend-

Umesto zakljucka-

SABRANA DELA 1.

Autobibliografiskopija

Azbuka

Pesme i pojeme

Basne i bajke

Vestern i druge price

Tikroti i Mikroti

Izdavac—ko zna ko i ko zna gde i ko zna kad—Valjevo 1984

Tiraz: ihaaaahaaaaj

Stampa—fudbalski klub Strma Ravan-Bukovica

Prijatno citanje

AUTOBIBLIOGRAFISKOPIJA

Rodjen sam u rodnom mestu u 12 casova. Rodila me je rodjena majka,dok otac takodje nije. Inace,po nacionalnosti sam muskarac. U porodilistu su me zamenili sa drugom bebom pa je izbila citava frka oko toga ko je cija beba,srecom majka me je prepoznala po veoma ostrim dlakama na bradi[poceo sam rano da se brijem,nakon dva sata od porodjaja]. Ne pamtim mnogo tih 5-6 dana provedenih u porodilistu ali mi je u secanju ostala beba u krevecu pored mene koja je stalno ustajala i udarala me ciglom po glavi,sve dok mi otac nije doneo stolarsku macolu koja mi je sluzila za samoodbranu. Prilikom izlaska iz bolnice,macolu sam zaboravio da ponesem kuci zbog cega sam pretrpeo mnoge kritike od oca da sam zaboravan. A ko ne bi postao zaboravan od tolikih udaraca cigle od glavu.

Rano detinjstvo sam inace proveo u Valjevu i okolini okolnih mesta a jedno vreme sam ziveo i u Valjevu. Do neke trece godine,slabo se cega secam[opet posledica cigle] ali ipak se secam jednog dogadjaja koji je ostao zarezan u koru mog velikog mozga...Otac nas je jednog dana pokupio i odveo da nas casti cevapima,valjda mu je bio rodjendan ili neki drugi tragican dogadjaj. Toliko sam se nemilosrdno nakrkao cevapa da sam zaglavio u bolnici,gde su mi greskom izvadili krajnike. Umesto cepica da sto pre iskakim cevapcice,neki zbunjeni lekar se dohvatio mog grla i ja sam ostao bez krajnika. Ipak sam dobro prosao,isti lekar je mogao da se dohvati nekog mog drugog organa,sto mu se,kako sam kasnije cuo,desavalo. Onda sam shvatio da nisam jedini koga su kao bebu udarali ciglom u glavu. Idemo dalje...Kada sam imao samo cetiri godine,kidnapovali su me neki kidnaperi i oteli me. Znam da su me drzali u nekom budzaku bez hrane i bez jela. i znam da se taj budzak nalazio negde u prostoru i vremenu. Tu su me drzali dobrih

osamnaest meseci. Kasnije su poslali mom ocu audiciju da ce me vratiti za million dolara. Moj otac je bez zamisljanja skupio pare i dao im,tako sam se vratio odakle sam bio i otisao. U petoj godini sam postao clan valjevskog decijeg podzemlja a ubrzo i generalni direktor. Rukovodio sam svim rukovodecim akcijama,od pljacke do kradje i razbojnistva. Ubistva nisam upraznjavao jer se strogo drzim devete bozje zapovesti[ne kradi]. Ubrzo su nas pohvatali policioneri i osudili nas na dozivotnu robiju. Ja sam to ubrzo odsluzio i poceo novi zivot. U sestoj godini sam krenuo u skolu,ranije nego li ostali,verovatno zato sto sam valjda mnogo inteligenacionalan. Eto,to je moje najranije detinjstvo,priznacete veoma burno i oskudno,dovitljivo ali sarmirano sarmantizmom. A sto se tice mog izgleda,ja sam izgledao,ovako nekako: mali[jer sam tek imao tri godine],plav[jer mi je majka popila farbu za kosu umesto soka od limuna,dok sam jos bio u utrobi],krupan[rodjen sam na carski rezorez],inace bio sam glavat,pegav,ekonomican,malog nosica i krupnih okruglih zimzelenih ociju. Dusevno sam bio izuzetno mirno dete a fizicki nemirno,agresivno,ambiciozno i potencijalno dete. A da,inace se zovem D.M.[to su mi inicijaliteti].

Kao sto sam vec napisao,posao sam u skolu ranije nego li neki tamo ostali. U prvom razredu osnovne skole usao sam tiho ne bih li usao u legendu,ali jok. Uciteljica mi je bila zensko i mnogo me je volela jer sam prosto rasturao ekonomiju i analiticku hemiju a bio sam i veoma opismenjen pismenoscu,od ruke mi nije najbolje isla koreografija i industrijska materijalizacija stakla i njegovih primesa. Jezici su mi isli glatko jer sam ih brusio a u tajne matematike sam provaljivao kao od neke sale. Psihologiju logike sam rasturao jer sam i sam bio psiholoski fenomen.. Poznavanje prirode i drustva sam tolerisao koliko sam mogao a fizicko vaspitanje sam determinisao. I tako sam,jedan po jedan,završio sva cetiri razreda. Kasnije u petom,sam vec ucestvovao na internacionalnom takmicenju iz nekog takmicenja. Sto se tice fizickog jezika i kulture,dobro sam ga radio,ucestvovao sam na opstinskom

takmicenju republika u tri discipline: troskok u vis, troskok u niz i u stafeti 5 x 500 metara u skoku u daljnost. Imam i gipsanu medalju u plivanju 2 x 200 metara bocnim stilom i ledjnim kraulom. Kasnije u sestom razredu sam ucestvovao u jos dve discipline: u skoku iz bliza i u bacanju diska sa odstojanja.

Po zavrsetku osnovne skole bio sam prisiljen da se dobrovoljno upisem u srednju skolu. Osnovnu skolu sam prosao sa olaksanjem a u srednju sam se upisao sa velikim strahom od nepoznatog. Trenutno izucavam prvu godinu ne znam ni ja cega. Kako sam tu prosao, saznacete, jer je to godina kao voda, kao reka, a jos je zovu i tekuca godina. Po zavrsetku srednje nameravam da se upisem na fakultet jos neprimenjenih nauka u Beogradu ili na Kembridzu u Oksfordu.

Inace, pamtim i jedno vrlo slano iskustvo iz detinjstva. Upao sam u wc solju u pokusaju da dohvatim muvu koja je plivala u vodici. Nikada nisam saznao ko je povukao vodu. Isplivao sam u obliznoj reci. Komsija me je ugledao i izvadio i mene i muvu. Muvu sam pripitomio i drzao je u polupraznoj kutiji sibica. Ruzna navika moga oca da zapaljenu sibicu vraca u kutiju, dosla joj je glave. Plakao sam dan i noc, dok mi otac nije kupio novu muvu.

Jos jedan vrlo bitan dogadjaj iz mog ranog detinjstva je vezan za jednu pesmu. U jednom momentu trenutka napisao sam neku pesmu protiv drzavne uprave. Dobio sam tri meseca zatvora u osvetljenoj tamnici sa nogama okovanim teskom olovnom aluminijumskom kuglom.

Tamnica, prljava, kao od majke rodjena, vlazan vazduh, otezano disanje ali sta da se radi, cuti i trpi. Za jelo sam dobijao neku bljutavu krompir salatu od kupusa i salamu koja je vise licila na pastetu nego na mesni narezak. Vikendom sam dobijao i pitu od keksa. Od pica, samo voda, da ne poverujete. Kao, od alkohola mogu da se napijem. Predjem ja preko svega toga ali to sto su me u wc pustali samo jednom sedmicno u toku nedelje, to im nisam

oprostio. Toliko sam morao da trpim da su mi bubne opne pucale. I tako, sedim u onoj tamnici, citam radio, grickam semenke, cekajuci da me puste. Sreca, posle dva meseca izdrzavanja kazne, eksplodira obliznja nuklearna elektrana, svi cuvari sa sve upravnikom zatvora izgubise ocinji vid od zracenja, a ja i bubasvabe se lagano i neopazeno izvucemo iz zatvora. Posle dva robijanja u svojim mladim godinama, cvrsto sam se zarekao da vise nikada necu ici u zatvor, pa makar morao da idem ponovo u zatvor.

Iz tog perioda, jos vredno pomena je, mozda moj boravak u ves masini u koju sam slucajno upao zajedno sa vesom. Majka verovatno nije razlikovala prljave gace od mene, pa me strpala tamo. I mogu vam reci da sam se super proveo, sve do centrifuge, onda mi se malo zamantalo u glavi. Nikada cistiji nisam bio. Majka je od tada odlucila da me uvek kupa u ves masini. Ta navika mi je ostala i danas, jos sam se navukao na oplemenjivac i izbeljivac.

To bi ukratko bilo to. Kada budem porastao ja cu pisati sta se sve u medjuvremenu izdesavalo. A sad odoh da malo ucim, veceram... i u ves masinu!

BUKVAR

Za prvi razred osnovne škole

Izdavac: Graficki zavod za predškolsko vaspitanje Milic Rakic-Begis

Autor: Mijailovic[bez "j"] Dragan-apsolvent fakulteta za kozmetiku u Lajkovcu

Korice: Milenko Gvozden-apsolvent fakulteta za crtanje korica u Milicnici

A B

D R

N M

S U

U J

H L

L J O

N J O

Z P

K R

F K

K R

M T

E T

ZAVOD ZA UDZBENIKE I NASTAVNA SREDSTVA

“PIVARA VALJEVO”

A,B,V,G,D,DJ,E,Ž,Z,I,J,K,L,M,N,NJ,O,P,R,S,T,U,H,F,C,Č,DZ,Š[28 slova]-
STAMPANA SLOVA

a,b,v,g,d,dj,e,ž,z,l,j,k,l,m,n,nj,o,p,r,s,t,u,h,f,c,č,dz,š,[28 slova]-
PISANA SLOVA

f,b,u,o,r,s,g,j,k,l,d,s,e,t,u,f,v,d,r,s,t,d,r,n,o,p,u,d,a,z,[28 slova]-NEKA
SLOVA

Dva slova su mi se negde izgubila ali to prvaci koji i ovako nemaju
pojma azbuku,nece ni приметiti. Zbog toga je ovaj udzbenik strogo
zabranjen ucenicima visih razreda!!!

Citanje ovog bukvara je strogo zabranjeno i roditeljima djaka
prvaka!!!

Ko provali da fale dva slova u ovoj azbuci i to javno kaze,preti mu
kazna zatvora od 3-7 godina[po clanu 121/3 krivicnog zakona
Jugoslavije]

Da bi deca lakse shvatala slova,necemo stavljati slike,vec cemo navesti rec koja pocinje sa tim slovom i objasniti znacenje iste.

A

Abortus

Abortus je,deco,kada momak i devojka imaju sex pa devojka ostane u nekom drugom stanju. Posto devojka ne sme da kaze tati sta ju je snaslo,ona ode kod cika lekara koji joj drugo stanje izvadi iz stomaka.

B

Beli bubrezi

Beli bubrezi su vam,deco,ono mesto za koje se odmah uhvatite ,kada vam komsija ciji ste prozor razbili loptom,kaze:“ako te uhvatim,ustrojicu te“.

V

Venericna bolest

Venericna bolest je kada neki cika ne menja gace mesec dana a onda te iste gace pozajmi nekoj teti,koja kada ih obuće,pocne da se cese.

G

Gibanica

Gibanica je vrsta jela koju su jeli cetnici,praveci zazubice partizanima koji su uglavnom jeli korenje drveca.

D

Dimitrije,sine Mitre

Dimitrije,sine mitre je poznata narodna pesma,koja se peva.

Dj

Djurdjevdan

Djurdjev dan je dan kada slavimo Djurdjev rođendan. Djurdje je stari narodni junak koji je ubio azdaju posle neke svadje oko imanja.

E

Elektroliza

Elektroliza je lizalica na struju...odnosno baterije. Radi na 1,5 V

Ž

Žarko ti sunce jebem

Zarko ti sunce jebem,je decice,ono sto cujete kada vas prvi komsija izgovara kada dolazi kuci sa posla a postar upravo izlazi iz kuce.

Z

Zlotvor

Zlotvor je tvor koji cini zlo. Tvor je inace zivotinja koja zivi u zemlji i grize vodovodne cevi.

I

Igla

Igla, valjda znate sta je, ne moram sve da vam objasnjavam, niste tupavi toliko

J

Joj[Jao]

Uzvik bola-u ukrstenim recima

K

Klimaks

Klimaks je kada mama prestane da vas salje u prodavnicu da joj kupite uloske .

L

Lakat

Lakat je zenski polni organ. [„nevina u lakat“]

LJ

Ljubav

Ljubav je kada vidite ciku i tetu na klupi u parku kako hrane golubove.

M

Marko Kraljevic

Ubica vile Ravijojle

N

Natrijum hlorid

Natrijum hlorid je kuhinjska so. To su ona sitna bela zrnca, cime vasa mama cesto „zasladi kafu“ vasem tati, a vas tata onda upotrebi onu psovku pod slovom- Z

NJ

Njiihaaaa

Zvuk koji obicno cujete dok vas konj udara zadnjim nogama po vilici.

O

Opruga

Opruga je metalna igrackica koja vas obicno opizdi u oko dok je stiskate izmedju prstiju.

P

Pantelija

Cika koji je trebao da bude spaljen u krematorijumu ali je ipak sahranjen na groblju.

R

Rigoletto

Opera u kojoj ucestvujete na svakoj boljoj zurci,uz obaveznu scenografiju wc solje,lavabo,kade ili saksije za cvece.

S

Slon

U zoo vrt pa vidite sta je slon...nemam vremena da vam objasnjavam,upiskicu se

T

Triper

Vrsta bolesti koju dobijete ako izadjete napolje po zimi a niste se utoplili.
[„Milane,sine..utopli se..dobices triper“]

U

Utroba

Utroba je ono sto vam ispadne kada preskacete ogradu sa siljcima bezeci od komsije kojem ste krali tresnje.

H

Hidrogen

Sastavni deo hidrogenske bombe...dok mu nisu pronasli prakticniju primenu u izbeljivanju kose i zuba.

F

Francuska

Drzava u Evropi,najpoznatija je po francuskom kljucu.

C

Carica Milica

Zena cara Lazara.

Č

Čarape

Carape su deo odece koje se navlace na noge. Mogu biti ciste,prljave i smrdljive. Ovim poslednjim vas mama budi ujutru u skolu.[posto deca ne piju kafu]. Postoje i vunene,koje nas cuvaju od tripera.

Dz

Dzeki

Ime kuceta kojem ne znamo ime.

Š

Š

Pocetno slovo bilo koje reci ,kod ljudi koji nemaju prednje zube.

SADRZALITET:

1. Pisma o keru
2. Ja sam gazio u krvi do kolena
3. Noc
4. Izazov
5. Sto panicis mladi covece
6. Nezavršena pjesma [pojema]
7. Pojema o svemiru [pojema]

PESMA O KERU

Bio jednom jedan ker
Rodio je sedam dzukelica
Sedam kesusica, sedam pica
Sedam, k'o od brega odvaljenih
Kucica

Cuvala ih k'o oci u glavi
Jer su bili mali, mali
Lizala ih, davala im sise
Sto vise
Da posu mali kucici

Onda dodje tad gospodar ludi
I sve kucice stavio u dzak
Ili mozda i u kutiju
Nisam video jer je bio mrak
Oh, mrkli mrak

I sve ih gejak u vodu pobac'o
Dabogda mu izgorela ruka
A kera je uhvatila muka
Gde su moji mili kucici
Gde su moji Marko Kraljevici
K'o od brega odvaljeni
Jadni moji kucici
Podavljani

JA SAM GAZIO U KRVI DO KOLENA

Ja sam gazio u krvi do kolena

[posek sam klao]

I nemam vise snova

[slabo spavam]

Sestra mi se prodala

[bila je kurva]

A majci su mi posekli sede kose

[isla je kod frizera]

I ja sam plivao u krvi do kolena

[ledjno]

I ja sam se davio u krvi do kolena

[sto si panicio]

I napokon

Ja sam gazio u limfi do pojasa

NOC

Noc, cutanje, prekora gutanje
Noc, mrak, tama, kranjska salama
Oh, svetla, svetla nam dajte malo
Dugme da nadjem, palo

Svetla, ljudi, svetla dajte nama
Kako mracno zvuci rec tama

Kako bedno izgledas u mraku
Ne vidim ni pred okom dlaku
Oh, tu dlaku
Daj nam svetla, jos malo ovamo
Pa da skupa zaigramo

Nema, nema svetla
Odvezala mi se pertla
Oh, daj nam svetla
Da zavezem pertla

IZAZOV

Sta je izazov?

Setnja korzoom?

A ne,ne

Nije ni Diznilend

Da,da,ni to

Nije ni prirodni prirastaj

Ono sto je nekad' bio

Eto,to je izazov

Cemu izazov?

Zbog niskog standarda?

Zbog zednih ljudi?

A ne,ne

Cemu onda izazov

Ako se ne moze spoznati

Inspirisati

U sebi

U tebi

U meni

I ostalim padezima jednine

STO PANICIS MLADI COVECE

Sto panicis mladi covece
Mlad si,zdrav si a panicis
Ako nisi zadovoljan necim
Reci

Reci ciki preko puta
On ce ti pomoci

Ja sam kao mali
Morao da se javim
Starijem od sebe
Inace bih bio bijen
Od babe i dede
I nisam panicio
Zato...

Reci ciki preko puta
On ce ti pomoci

NEZAVRSENA PESMA

Oh...

POJEMA O SVEMIRU

Svemir,daleki,beskonacni,nervozni
Mracni,hladni,beznadezni,prozdrljiv
Lukavi,promocurni,bezglavi,bezrepi
Nokautirani,nenormalni,tamni,surovi
Termicki obradjen,podstrugan i ispoliran
Svemir,kaljen,hromiran,demoliran
Prljavi,zagadjen,jeziv,smesan
Nepodesan za sve sto je podesno
Veliki,zlosutan,dosadan,uznemiren,
Svemir,obeshrabren,ljigav,opojan
Dzemom namazan,mlekom opevan
Ruzan,mazen,pazen i razmazen
Mrakom obasjan,cvecem namirisana
Herojski nastrojen,nervno rastrojen
Talentovan,obezglavljen,romantican

I u horoskopu je bliznac...

BAJKE I BASNE ZA SVE [PA I ZA LJUDE]

Autor: Opet ja

Kontautor: nije bio potreban

Izdavac: Zavod za borbu protiv misje groznice-Paracin

Tiraz: beznacajan

Cena: kol'ko para,tol'ko i muzike

@@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@
@@

Unapred se izvinjavam ako neko prepozna sebe u ovim basnama. Ko se prepozna neka kaze odmah ili neka zauvek cuti!

SADRZAJNOST:

1. Basne

Basna o vuku i zecu

Zec, mis i roda

Lisica i krokodil

Pauk i slon

Covek i slepi mis

Covek i gorilla

2. Bajke

Bajka o nevidljivom

Bajka o caru Trifunu

VUK I ZEC

Sretne zec vuka na potoku kako pije vode,pa ga upita:

-Vuće,da nisi negde video moje?

Vuk,ćuti i pije vodu

-Vuće,Vuće, da li si video kuda je moj ćopor otisao,alooo vuće

Vuk ćuti

-Ama,Vuće,sta ti je,hoces pričati sta?

Vuk,najzad posto je pio vode,progovori:

-Ama,sta ti je,vidis da pijem vode!

-Ah,izvini-reće zec i ode.

POUKA: Ne može da se zagrcne onaj koji pazi da se ne zagrcne!

ZEC,MIS I RODA

Sretnu se zec i veliki mis

-Koliki si misu-reće zec

-Ne kaje se misu nego mise-odgovori mis

-Nije,kajes,nego-kazes,glupanu-opet će zec

-Glupane a ne glupanu,glupi zeku-reće mis

-Nije zeku nego zecu,ne znas palotalizaciju-odbrusi mu zeka

-Nije palotalizaciju,nego palatalizaciju,idiotu-uzvrati mis

U tom momentu,roda,koja je slusala razgovor,pridje i pojede ih.

POUKA: Ko ne zna gramatiku,nije najebao samo u skoli!

LISICA I KROKODIL

Sretne lisica krokodila i cuti na sav glas.

-Sto cutis, vesela ne bila-pita krokodil

-Niko me nista nije ni pitao-rece lija

Krokodil se naljuti i pojede liju.

POUKA: Kad god imas slobodnog vremena, odgovori na postavljeno pitanje!

PAUK I SLON

Sretne pauk slona, te rece:

-Ja sam jaci od tebe!

-Ti? Hahahaha-odgovori slon

-Samo se ti smeji-na to ce pauk

-Oporavisi malo sta pricas-rece slon

-Kazem ti kazem, jaci sam od tebe!

-Dokazi-rece ljutito slon

Pauk otvori usta i pojede slona.

POUKA: Veruj pauku cak i ako mislis da laze

COVEK I SLEPI MIS

Sretne slepi mis coveka te mu onako diskretno rece:

-Da ti prodam malo ultrazvuka?

-Ah,no,no-odgovori covek

-Ti si francuz?-pita ga mis

-Ah,oui,oui-rece covek

-A da ti ja ipak prodam malo ultra zvuka-navaljuje mis

-A hoces ti malo rentgena?-uzvrati covek

-Ah,no,no-odgovori mis

POUKA: Nisi jedini na ovom svetu koji zna francuski!

COVEK I GORILA

Sretne covek gorilu i cuti!

POUKA: U cutanju je sigurnost

BAJKA O NEVIDLJIVOM

CAR TRIFUN

Bio jednom jedan car Trifun koji je uz inat svima vladao jednom dalekom zemljom. Ta zemlja nije bila toliko daleka koliko je bila udaljena. Car Trifun je imao tri sina jedinca, jednog mladjeg i dvojicu nesto mladjih. Jednog suncanog, prohladnog i vetrovitog dana, on im rece:

-Meni je potreban covek koji ce da radi sve sto mu ja kazem, a takvih ima samo u dalekoj Rusiji. Idi ti najstariji sine moj i dovedi ga!

I sin, sta ce, ode u daleku Rusiju.

Proslo trideset godina a sin se ne vraca. Tada car Trifun pozva svog srednjeg sina po visini iz treceg kolena da mu onako, uzgred kaze:

-Otidji ti sine moj, pa vidi sta ti je sa bratom a usput mi dovedi koga iz daleke Rusije.

I sin, sta ce, ode u daleku Rusiju.

Proslo jos pedeset godina a sinovi se ne vracaju. Tada car Trifun rece najmladjem sinu od strica:

-Idi ti, sine moj i vidi sta ti je sa bracom a usput, reda radi, dovedi mi nekoga iz daleke Rusije!

I sin, sta ce, ode u daleku Rusiju.

Proslo jos osamdeset godina a sinovi se ne vracaju.

I car Trifun odluci da on podje u beli svet,uze prvi za Moskvu i ode.

Dodje on u Moskvu i upita prvog prolaznika:

-Gde su mi sinovi,moji sokolovi?

-Eno ih na naslovnoj strani-odrecno odgovori covek.

-Aha,aha-zadovoljno trlja noge Trifun,ode i nadje ih.

-A gde ste do sada,bedo bedasta?

-Sta ti ja znam-odgovori najstariji po visini sin.

-A ko si ti-upita ga najmladji

-Kako...pa ja sam vas otac,car Trifunjdan.

-Odjebi-rece srednji sin

-Ama...sta je sa vama,sinovi moji nerodjeni?

Najstariji sin izvadi sataru od pola kile i udari cara saksijom po glavi.

Car trifun ubrzo podleze ranama.

Kasnije se ispostavilo da ovo ustvari uopste nisu bili njegovi sinovi!

WESTERN I DRUGE PRICE

Autoritet: Mijailovic Dragan

Koautoritet: Nepoznat vlastima

Izdavac: Zavod za pravljenje sokova i ostalih dzemova-
Srbijanka Valjevo

Stampa: Bokserski savez Jugoslavije

Tiraz: Neprocenjiv [pokvario se Gajger-Milerov brojac]

%%%%%%%%
%%%%%%%%
%%%%%%%%
%%%%%%%%
%%%%%%%%
%%%%%%%%

PROSTOR ZA REKLAMU

-Uzivajte u citanju uz vruce pivo pivare univerziteta-

„KALASNJIKOV“

SADRZAJ U PRAVOM SMISLU TE RECI:

1. Vestern price

- Na stazi samrti
- Dok Holidej In
- Dzem i Med

2. Krimi price

- Cetvorica ubica[1 verzija]
- Cetvorica ubica[2 verzija]
- Becki bal
- Pregoreli

3. Avanturisticke price

- Legionari[Marko Apolo]
- Brod Santa Monika

4. Naucno-fantasticne price

- DX8 napada zemlju

5. Ljubavne price

- Romeo et Djulijet[moja per[verzija]]

6. Ratne price

- Svabe hapse Antuna Milica

NA STAZI SAMRTI

Kauboj je ujahao u grad, pesice, na bicikli. Dosao je do salona koji je imao cudotvoran naziv: "ko udje, taj ce i izaci, ko ne udje, nek' mu je sa srecom".

Kauboj je usao, onako graciozno i jos sa prozora rekao sankeru: -jedan dvodupli viski! -Ili cu ti dovesti zivot u iskusenje! Sanker majstor ili kako su ga popularno zvali, majstor sanker, uplasi se i odmah je sipao viski sa osmehom na licu.

-Ha, ha, ha-rece kauboj nemo a usput je i popio pice.

-Ovo nista ne valja-rece kauboj, pljuckajuci viski iz usta. -Ovo kao da je obicna voda. -Daj mi pivo, hladno ali da bude piva u njemu!

-Odmah, odmah-odgovori sanker sa drhtavim glasom i dade mu pivo.

-Pih, pljuc, bljak...sta ti je ovo, ovo je cista voda, daj mi bre nesto jako da me udari u tanko crevo ili cu te ubiti na smrt!

-Moze li gin[dzin] gospodine?

-Moze...I nisam ti ja nikakav gospodin, ja sam bre kaubojac kakvog svet jos nije video-odbrusi mlako kauboj.

-gospode pomiluj, gospode pomiluj-rece sanker i pruzi mu gin[dzin].

Kauboj popi dzin na keš i dobaci, onako lakoverno:

-Oho, ovo je ono sto sam trazio, strahota od pica, prosto sam se otrovao sa njim.

-Super-rece sanker, polako vadeci pistolj iza ledja.

Medjutim, u tom trenutku i kauboj izvadi svoj pistolj i zauvek ubi sankera.

Sanker mu se srdacno zahvali a kauboj izadje iz salona i ode jednom zauvek.

Ovaj kauboj se zvao Dzonson Klaudijus De Vega ali cemo ga zvati krace Dzim. Dakle da se podsetimo-Dzim je bio kauboj.

Iduci tako po gradu,naleteo je na cuvenog Talicnog Toma koji je izasao iz stripa da malo proseta gradom.

Cim ga je Dzim sreo,izazvao ga je,a na sta bi drugo,nego na dvoboj.

Dvoboj je trajao dosta dugo i konkretno. Narod se poceo okupljati oko njih kao da ce biti dvoboj.

i odjednom-puc-puc-puc-buum-i netko pade mrtav. Ko je bio ubijen,ne zna se ni danas ali se zna da je Talicni Tom ostao ziv.

Dzim,posto je završio dvoboj,caskom posla u medjuvremenu ode do prve kockarnice na partiju tablica uz casicu preferansa. Netko je varao na kartama i Dzim izvadi pistolj i ubi se.

Bio je tuzan taj njegov kraj,mnogo tuzan ali o njemu se danas pisu legende,romani,putopisi,cak i geografski atlas.

Inace,treba reci da je Dzim bio i pesnik,isao je iz krajnosti u krajnost na svoj racun!

DOK HOLIDEJ IN

Dok Holidej je bio cuveni revolveras[brzopotezni] i jos cuveniji kockar,pokeras. Rodio se pocetkom kraja 19-og veka u jednom zabitom selu divljeg zapada. Majka mu je bila cuvena cistacica jedne lokalne osnovne skole a otac mu je bio alkoholicar i probisvet,koji ga je napustio kada je Dok imao samo 27 godina i otisao da zivi sa drugim muskarcem,svog zivota. Majka mu je ubrzo umrla od upale noktiju pa je brigu o malom dvadesetosmogodisnjem Dok-u preuzela njegova baka,oceva majka iz treceg braka. Holidej je bio ogorcen na majku sto je umrla i to ogorcenje ga je pratilo tokom celog zivota. Mrzeo je zene i nikada se nije zenio,ne racunajuci ona tri puta kada se zenio. Detinjstvo je proveo uz baku koja mu je za 30-i rodjendan kupila prvi pravi revolver marke Suzuki yx5. U pocetku je vezbao gadjanje na golubovima a kada je potamnio sve golubove u selu bacio se na limene konzerve od kupovne zimnice. Par godina kasnije,napustio je svoju baku i svoje selo i sa revolverom u ustima krenuo da trazi svoju sreću po belom svetu divljeg zapada. Baku nikada nije zaboravio,sve do trenutka kada ju je zaboravio. Prolazeci jednim malim prasnjavim gradom,napali su ga neki banditi,zeleci da se dokopaju njegove cigarete koju je drzao u ustima. Dok je odmah pokazao kako je naucio da rukuje revolverom i ubio je jednog bandita,dok je drugi uspeo uplasen da pobegne u bespuce. To sto je jedan bandit uspeo da pobegne od metka Doka Holideja,rasirilo je legendu o njemu. Taj bandit je u svakom gradu gde je boravio,pricao o neustrasivom kauboju koji je ubio njegovog druga,ne vadeci cigaretu iz usta. Prica je ubrzo stigla i do okruznog serifa jednog okruga,koji je fasciniran pricom o coveku koji puca a ne vadi cigaretu iz usta,zeleo da

ga upozna. Taj serif se zvao, slozicete se- Vajat Erp, cuveni serif divljeg zapada i okolnih brda i dolina.

Dve godine kasnije, taj susret se i dogodio u jednoj kockarnici. Od tada su postali nerazdvojni prijatelji i jos nerazdvojeniji drugovi. Bili su strah i treptaj gde god da se zajedno pojave. Ali koliko znamo iz istorije, nisu se nikada zajedno pojavljivali.

Osim...

U cuvenom okršaju kod OK KORALA.

573 bandita sa jedne strane a Dok Holidej i Vajat Erp sa druge, mada neki izvori tvrde da su Dok Holidej i Vajat Erp bili sa jedne strane a banditi sa druge. Cak postoje svedocenja da nije bilo 573 bandita vec neverovatnih 574.

Bilo kako bilo... okršaj je poceo. Trajao je puna cetiri dana i par sekundi. Holidej i Erp su se hrabro borili do poslednjeg metka, pre nego sto su zakljucili da to uopste nisu bili banditi vec drvece u obliznjoj sumi, cije su grane zaista podsecale na ispruzene ruke sa pistoljima.

Ipak.... odneli su pobedu, jednu od najcuvenijih u istoriji borbe kauboja i drveca na divljem zapadu.

Malo posle okršaja, Holidej je oboleo od tuberkuloze, koju je zaradio verovatno spavajući pored otvorenog prozora. Svoju bolest je pogorsavao i cigaretama i alkoholom, bez obzira sto mu je cuveni botanikar tog doba strogo zabranio uzivanje u tim porocima. Svoj zivot je završio za kockarskim stolom sa cigaretom u ustima i viskijem u casu, od posledica pada sa stolice i udarca glavom od pod. Nogara stolice je pukla i ugasila zivot jednog legendarnog borca za ljudska prava. Kasnije, stolar, koji je pravio stolicu, vadio se na to da je tutkal bio bajat.

Sta jos reci o necuvenom Dok-u... pa, osim revolverom i kartama, dobro je baratao i zubarskim kljestima. Zubarski zanat je izucio kod cuvenog vodoinstalatera tog doba Emila Rodigreza.

Ipak....najpoznatiji je po tome sto je imao veliki lanac[ne za pse],nego hotela,sirom Amerike...cueni Holidej In hoteli. I Erp je imao lanac hotela sirom Amerike ali je to malo poznato,greskom je neko umesto Vajat,napisao Hajat...i tako je ostalo do danasnjih dana. I kauboji ,sa ovih nasih prostora koji su ziveli na divljem zapadu imaju nazvane objekte po sebi,recimo cuveni kauboj Sava Centar.

DZEM I MED

Sigurno dva najpoznatija brata divljeg zapada, Dzem i Med Stoker, cuveni borci protiv indijanskih ugnjetavaca. Crvenokosci su jos prilikom prvih doseljavanja belaca na novi kontinent, zarobljavali iste i koristili ih kao robove. Belci su radili najteze poslove na indijanskim njivama, cak su ih terali da unistavaju krompirovu zlaticu, sto je dodatno vredjalo bele robove.

Postojale su mnoge pobune ugnjetavanih robova ali su ih indijanci vrlo brzo gusili u krvnoj plazmi.

U jednom indijanskom logoru, gde su uslovi za zivot bili posebno surovi jer su beli robovi morali da se kupaju svaki dan, dva brata skovase inteligentan plan. Ubice indijanca strazara i pobeci u brda. Sta skovase to i uradise. Jedne veceri, ubise indijanca cuvara logora, ukradose dva konja i pobegose u brda. Indijanci su ih ganjali dok su imali goriva a zatim odustase, misleci, dva roba, manje-vise, necemo ni osetiti. Ali dva odmetnika nisu zelela da u istoriji ostanu upamcena samo po begu iz indijanskog logora, smisljali su novi inteligentni plan.

Zeledi da se osvete indijancima za tlacenje i da spasu svoj narod od teskog rada i ugnjetavanja, resili su ukrstene reci.

Ubrzo su shvatili da to nije dovoljno pa su sisli do prvog grada i kupili dva pistolja i tri metka. Jedan metak za indijance a druga dva da sebi pucaju u glavucu ako im plan ne uspe i ponovo padnu u ruke crvenokoscima. Dzem inteligentno zapazi da im jedan metak nece biti dovoljan da pobiju indijance pa su se vratili i kupili jos jedan. Onda je i Med inteligentno zapazio da dva metka nece biti dovoljna, pa su kupili i treci. Posle mnogo inteligentnih zapazanja, kupili su 182 metka i jos jedan pistolj ako im se desi da jedan od pistolja izgube ili zaborave gde su ga ostavili.

Ovako pripremljeni, Dzem i Med, dodjose do indijanskog logora i opkolise ga sa svih strana.

-Predajte se ili pucamo-povikase u braca u glas.[jedan je bio tenor drugi bariton].

-Ha,ha,ha-rekose indijanci i odoše na rucak.

Tu su napravili veliku gresku, jer je za rucak bio dimljeni zec.

Dzem i Med, iskoristise tu priliku i pridruzise im se za ruckom. Posto su se dobro najeli, skocise na noge, povadise pistolje i na zaprepascenje indijanaca zatrazise da piju vode. Naravno, zatraziti vode od indijanaca, bila je uvreda preko koje crvenokosci nisu mogli preci. Skocise indijanci na noge, povadise strele, nozeve i tomahavke i na zaprepascenje brace, dadose im vode. To je bila kap koja je prelila casu sa vodom i Dzem i Med, pocese milosrdno da pucaju po indijancima. Povala se velika borba, nije se znalo ko koga ubija a ko koga ozivljava, sve se izmesalo. Braca su se hrabro drzala sve dok poglavica Uzareno Gvozdje, ne pogodi strelom Meda u levo rame.

-Help, help-povika Med

Dzem, cuvsi zapomaganje svoga brata, spusti se na zemlju da mu pomogne i iscupa mu strelu iz kolena. To ponovo iskoristi poglavica, pridje Dzemu sa ledja i udari ga tomahavkom po glavi.

-Help, help-povika Dzem

Med, cuvsi zapomaganje svoga brata, podize se sa zemlje da mu pomogne i iscupa mu tomahavk iz glave.

Dok su oni tako, jedan drugom pomagali da vade strana tela iz svojih glava, kukova, butina i palceva, naidje kuga i indijanci se razboleše i pomrese u roku od sat vremena.

Ranjena braca, iznenadjeno pogledase oko sebe i shvatise da vise nema ni jednog zivog indijanca. Zahvalise kugi na pomoci i zamolise je da nikome ne govori da je ona poubijala indijance, pri tom su je darivali vakcinom. Kuga se zaklela na cutanje i tiho ode svojim poslom.

Braca junacki odose na obliznje njive,medju svoj beli narod i rekose im:

-Sad ste slobodni,niste vise robovi,mi smo vas oslobodili od indijanaca,sve ih pobivsi!

-Uraaaa,uraaaaa-rece neko.

Tako su braca Dzem i Med,postali junaci divljeg zapada ,oslobodivsi svoju belu bracu od ropstva.

Medjutim,ova prica ipak ima tuzan kraj. Prolazeci jednim gradom u potrazi za bilo cim,napadose ih kauboji,opljackase i zatvorise iza resetaka. Ali zlosrecni kraj brace tek je predstojao. Posle dva dana provedenih u zatvoru,Dzem i Med su ugledali serifa kako ulazi u zatvor sa hlebom u rukama. Namazao ih je na hleb i pojeo za dorucak.

CETVORICA UBICA

[prva verzija]

Bilo ih je cetvorica, kao sto sama slika kaze [sl.1.1.]. Zvali su se Johan Grof Vernult, krace Johan, star 39 godina, suv, mali, ludak zivi, prcav, brzopotezan na oruziju, za sobom je ostavio devetnaest mrtvih i osam zivih. Belgumi Van Der Eleast, krace Jork, star 37 godina, debo, visok, pametan covek, nije bio prcav ali je bio plav sa smedjom kosom u ocima. Bio je sporopotezan sa oruzijem ali je vesto baratao sa nozevima. Za sobom ostavio jednog mrtvog. Jense Fon Braun, krace Braca, mlad 41 godinu, visok, mrsav, bradat, kosmat, pegav i crn. Srednjepotezan na konjskoj opremi, suprotan je u biti od prvog, za sobom ostavio cak sto hiljada mrtvih i dve stotine ubijenih. Johan Skot Won Reset, krace Mik, starost mu je neprocenjivo skupa, uvek sveze obrijan i neparfemisan, nosio je polucilinder i uvek svezu kravatu. Bio je brzopotezan sa poluosovinom od Tojote, za sobom je ostavio deset zivih. Eto, to su njihove osnovne karakteristicne crte lica.

Gde oni udju, odmah i izadju... kod njih nije bilo hocu-necu, samo-mozda.

Posto je ova prica toliko glupa, odlucio sam da napisem i drugu verziju.

CETVORICA UBICA

[druga verzija]

Bilo ih je cetvorica,kao sto sam naslov kaze. Bili su ubice od rodjena. Zvali su se Jeem Fon Skot,star k'o biblija[novi zavet],ziveo pod pseudonimom Crni Vuk. Rihter Fon Grafoskop,star k'o tibetanska knjiga mrtvih,ziveo pod pseudonimom "Gde se ja pojavim,tu trava ne raste,a pojavljujem se samo na betonu". Glen House Fon Tikson,deset godina mladji od starog Vujadina,ziveo pod pseudonimom Brkata motka. Jakupi Rihter Flipsov,bugarin po drzavnom uredjenu,star k'o iguman manastira Sopocani,ziveo pod pseudonimom Gvozden Zestoki.

Ono sto je zajednicko za njih,to je da su bili ubice[ja mislim da to pise i u naslovu].

Ako vam se i ova verzija ucinila vrlo glupom,pisi te mi i ja cu sa zadovoljstvom napraviti i trecu verziju. Imam jos kandidata...Alan Fon Rich,star kao neko ko ima 30 godina,ziveo pod pseudonimom Osuseno pero,Dick Forest Nuri...Olson Wilst Denilson...Rick From Delija...

BECKI BAL

Jedan becki gospodin, organizovao je u svojoj kuci zurku-bal, povodom rođenja deteta svog mlekadzije, i na bal je pozvao zvanice. Bal je tekao mirno, sve do trenutka dok se neko nije setio da pusti muziku. Becki bal se odmah pretvorio u epidemiju, nije se znalo ko s' kim igra a ko s' kim plese. Medju zvanicama bilo je i nekoliko uglednih ljudi, koji su se ugledali na druge. I tako, bal je tekao mirno, bez krvoprolica.

Odjednom, jedan gospodin ulete u sobu i rece, onako, radi reda:

-Neko je ubio Slima!

-Slimaaaaa??-zabezegnuse se zvanice-a ko ga ubih?

-Neko-odgovori gospodin smireno.

Nastade panika i guzva, zvanice pocese bezati, neko kuci a neko u deciji vrtic. Kad tad uletose u sobu teroristi koji terorisu uz pomoc terorizma, pod rukovodstvom teroriste koji rukovodi ovom teroristickom aukcijom.

-Stoooooj!-rece jedan od terorista

-Stoooooj!-odgovorise zvanice

-Zasto nam se rugate, kako smete?-upitase teroristicki teroristi koji terorisu.

-Ne rugamo se, nego su zidovi akusticni-rece neko iz gomile

-A tako, e ovo cete da platite rukom-rece terorista.

-Ratatatatatatata-rekose mitraljezi

Poce krvoprolice, krv se proliva na svih sedam strana sobe, tepih se pretvorio u crvenu boju a bio je zeleni sa lepim crtezima po njemu od ciste runske svile sa neopisivim pejzazima cveca koji su kao latice na plocniku izgledale dobro cudno.

-Krv, krv i samo krv-rece jedan terorista i ubi coveka

-Krv, krv i samo krv-odgovori akusticna soba

To je trajalo negde oko 42 minuta, a zatim nastade krvoprolice. I sve se zatim stisa. Dodjose oni bečki milicajci na uvidjaj i uvidese da su uvideli da je ovde bilo ubistava.

Pohvatase teroriste i propustise ih kroz sake. Propusteni kroz sake, teroristi se vratise svojim kucama. Zatim je na snagu stupio cuveni detektiv Serlok Holms [koji se zatekao u Austriji na sankanju] i razresio ovaj slucaj kao od neke sale. Evo njegovih reci:

“Medju zvanicama je bio i Kurt Valhajm, predsednik Austrije i susednih drzava. Teroristi su hteli da ga izlikvidiraju ali nisu znali kako izgleda pa su poubijali sve zvanice za svaki slucaj” -eto, to je moje resenje ovog kulturno-umetnickog dogadjaja-rece Holms. Zahvalise mu se i Serlok ode u svoju prvobitnu zajednicu.

Zamrsen slucaj, nema sta.

PREGORELI

Pregoreli su se zvali jedna banda obesenjaka[cesto puta su pokusali da se obese ali je kanap uvek pucao gde je najtanji]. Ovu bandu su sacinjavali uglavnom omladinci od 18 do 50 godina. Bilo ih je negde oko dvanaestorica,ziveli su u New Yorku i bavili se sitnim kradjama[pljacke banaka i sl.]. Mada im u policijskom dosijeju stoji i da su se bavili silovanjima,biseksualizmom a ponekad i ubistvima ali u beznacajnim kolicinama.

Prvu rucnu kradju izveli su pre sedam godina a ona je izgledala ovako: Ide sredovecna starija zena mracnim ulicama Londona i nosi torbu ofarbanu u plavo.

- Stoj,gde stojis-rece sef bandosa
 - I ju-rece uplaseno zena
 - Vadi lovu ili zivot-zapreti jedan od bandita
 - Koliko vam dugujem-rece zena,vadeci novcanik
 - Milion starih dolara-odbrusi bandit
 - Nemam toliko-drhtavim altom odgovori zena
 - Lazes,kurvo-rece neko
 - Pretresite me,kad vas molim-
 - Ubij te je-kratko odbrusi sef
 - Nemojte,kad vas molim,imam zenu i tri sina,od malih nogu
 - Lazes,ti si nerotkinja-opet ce ljubazno sef
 - Stvarno vam kazem,radjam kao od sale-rece zena
 - Evo vam cela torba sa sve kaisom,samo me pustite
 - Daj,daj,daj-rece bandit i uze torbu[plavu]
- Zena dade i ode vesela kuci

A sad da vam opisem i jedno njihovo silovanje:

Seta mlada dama ulicama Pariza sa svojim frajerom, idu kuci posle bioskopa

-Stoj, stala dabogda-rece sef bande

-Ko ste vi-upita frajer

-Pregoreli-uzviknu dobro namerno jedan od bandita iz gomile bandita

-od suncanja ili je solarijum u pitanju-opet ce frajer

-Ti frajeru, ajd' kuci a ti damo ajd' da te silujemo-uzviknu sef

-Ne, neeeeeee-rece dama

Banda je uhvati i poce je silovati

-Pomozi mi...pomozi mi, frajeru-vice usplahirena zena

-Ako, ako-odgovori frajer

-Jeb, jeb, jeb-razdragano urlice sef

I tako su je posle pustili kuci.

A sada jos da vam opisem i jedno njihovo ubistvo:

-Stooooj-rece bandit jednom covjeku...i ubise ga.

Eto, to je banda Pregorelih, kasnije su ih uhvatili panduri, strpali u zatvor i od tada im se gubi svaki trag.

LEGIONARI

[Marko Apolo]

Rotterdam. 12 casova,osamdeset pet minuta i 62 sekunde, 12.3.120-
neke.

Brod pun legionara krece na plovidbenost u angloamericku juznu
ameriku.

Brod je na putu u sred bela dana,zadesila velika nesreca-nestalo je
struje. Sto je jos gore,prestale su da rade i svetlece reklame. Stali su
motora i brod je poceo polako da potonjava. I napokon,potonuo je.
Samo je jedan legionar,koji je bio iz Svedske,iz bogate porodice,majka
mu se zvala Eva,otac Romul,brat Rem,sestra Klara,komsija
Sender...uspeo da ostane ziv i zdrav. Uspeo je da se domogne camca
za spasavanje i spusti se bezbedonosno u vodeni rastvor tihog okeana.
Bio je gladan i zedan,slanu morsku vodu nije pijo jer je bila ljuta. Poceli
su da mu se prividjaju beli misevi kao eskadrile. Tako je on plovio i
plovio....i plovio,dok nije stigao na neko pusto ostrvo gde ljudska noga
jos nije doskocila. Imao je velike srece da tu ubrzo sretne Robinsona
Krusoa,koji nije bio iz Svedske vec iz Skandinavije,i poceli su tako,ziveti
svoj zivot. Zapalili su vatru i poceli se znojiti. Poceo je i da duva jak
tajfun jer do tada jos nisu postojale bure. Tajfun je toliko rasplamsao
vatru,da je ona pocela rominjati. Ubrzo nakon toga opalio je jak grom
u obliznju sumu i poubijao sve lenjstine. I toliko je to uplasilo legionara
da se pomirio sa sudbinom koja mu je bila na dohvat ruke. I tako oni
stigose do Australije,gde su sreli nekog po imenu. Tamo su osnovali
farmu od 1200 kucica lotalica. Jedno kuce im se zvalo Hit. Kada su stigli
do obala Tajlanda,sreli su slavnog Remarka,putopisca,pesnika a pored
svega toga i knjizevnika. Remark im je poklonio po jednu svoju knjigu i
otisao u trecem pravcu. Legionar i Robinson,uspele su da skupe nesto

para koje su imali u dzepu a nesto su imali i kod sebe. Dosli su mrtvi gladni u neki restoran i narucili piletinu sa ukusom arome. Zatim su otisli u svoju sobu,mrtvi umorni,dok su po njima gazile varnice od plejbeka. Ujutru su otisli do novog groblja gde su saznali da su oni ustvari zivi jer ih tamo nije bilo. Prosavsi mnoge avanture,od bespuca do Remarka,legionar se toliko razboleo da mu se blizila samrt. Ali silom snage,opstao je. Robinson je iznenada i bez ikakvog povoda umro. Legionar ga je nedostojno sahranio i odao mu sve pocasti koje zasluzuje. Jedne lepe noci legionar je uspeo da se vrati u svoju domovinu Svedsku. Toliko se obradovao da je od bola umro. Bilo mu je toliko zao sto je umro da je razocaran resio da skrati sebi muke i skoci u nabujalu reku.

Dva kauboja ujahase u grad...videvsi legionarov grob,kratko prozborise:

-Steta

Dodatno objasnjenje za one koji nisu prepoznali o kome se ovde radi .
Rec je o cuvenom Marku Apolu,Italijanskom moreplovcu koji je prvi otkrio pirinac i njegovu namenu.

Za one koji ne znaju sta je to pirinac-dodatno objasnjenje-to je ona vrsta povrca koju je otkrio Marko Apolo,cuveni Italijanski moreplovac.

Dodatno objasnjenje za one koji ne znaju sta je to moreplovac. To je covek koji putuje morem,brodom,camcem ili splavom.

Za one koji ne znaju sta je to splav....ne mogu vise...idi u p.m.

BROD SANTA MONIKA

Bilo je leto. Bilo je izuzetno toplo bez obzira sto je bilo lepo vreme. Brod Santa Monika prevezio je zivu robu iz Spanije za Argentinu. Posada je, onako vizuelno brojala 10-ak ljudi i po kojeg zajapurenog, zadriglog pacova. Kao sto sam vec rekao, prevozili su naftu za Izrael po staroj ceni. Posto je bio vreo dan, mornari su se nonsalantno poskidali i plegali po palubi da se osuncavaju suncevim zracima. Nebo se akutno naoblacilo i poceo je da duva jak povetarac pracen vetrom. Poce da promice i kisnica a boga mi i da grme gromovi. Mornari se brzo obukose i povukose se u kabine da ne bi pokisli od kise. Cim su usli u kabine krenu zaraza od morske bolesti i svi mornari popadase u krevet . I tako olujno neprikosnoveno vreme trajalo je gotovo osam dana i tri noci. I kao nekim cudom...prodje. Zivot na brodu je postao dosadan i monoton i mornari nisu znali kako da ubiju vreme.[nisu imali oruzije]. Posto nisu imali alkohola, bar malo da ubiju dosadu i tugu za nostalgijom, pocese krisom da kradu i da piju naftu. Kapetan broda, osetivsi da mu mornari mirisu na naftalin, posumnja i upita ih:

-Ko krade naftu iz zaliha?

-Mornari cute

-Ko krade naftu-povika kapetan munjoglasno

-Mornari cute da su oni ukrali naftu

-A sto? Upita kapetan.

-bili smo mrtvi zedni-rece jedan od mornara

-Ah,tako dakle,onda nema problema,zivi bili-rece kapetan

Ali malo po malo,mic po mic i mornari popise svu naftu iz buradi.

-Kako ste to smeli da uradite,preterali ste-povika isti onaj kapetan

-Smelost je vrlina-odgovorise mornari glasnim zicama

-E,bacicu vas jednog po jednog,sve zajedno u more,neka vas pojedu sardine-pisti kapetan

-Nece moci-na to ce mornari

-Uat?-zapita kap.

-Samo probaj-iskusavaju ga mornari

Kapetan dize jednog mornara i baci ga u more pravo u vodu.

-Sta sad?-zadihano upita kap.

-Ajd' jos jednog,ako smes-upitase mornari

Kapetan sad zgrabi jednom rukom dvojicu mornara i baci ih u more

-Ziveo kapetan-vicu sardine iz vode

-E,nece vise moci ovako-rekose preostali mornari

-Nece-rece kapetan i gurnu jos jednog mornara u nabujalo more.

Mornari popizdese,zgrabise surovog kapetana i bacise ga u okean.

-Umri,umri-povikase mornari

-Zivi,zivi-povika kapetan

Medjutim,nesto kasnije,mornari se sporeckase medjusobno i izmedju sebe.

I nastala opsta pobuna pobunjenika. Posto nisu imali oruzije kod sebe,pocese da se igraju gurke na palubi. Sardine i ostale morske grabljivice radovala su se svakom padu mornara u vodu. Ne zato sto su bile gladne,nego su se uzelele dobre zabave.

Na kraju pobune,ostade samo 50 zivih mornara na brodu,koji se zvao Pobuna na brodu Santa Monika.

Kada su se vratili u domovinu Portugal,dodjose na morski sud.

-Gde su ostali?-upita ih sudija

Mornari,k'o mornari,nista pametno nisu mogli da se sete da odgovore

-Dakle,pobuna,a?-rece sudija

Mornari,k'o mornari,nista pametno nisu mogli da se sete da odgovore

-Osudjujem vas sve na smrt rigoroznim vesanjem uz prethodno streljanje manevarskim mecima-odbrusi strogo,neki tip koji je sedeo sa leve strane sudije.

-Hvala vam do neba-odgovorise mornari,trljajuci zadovoljno ruke,znajuci da ce biti pogubljeni.

I tako se zavrsi ova cuvena pobuna,a mornari,ni krivi ni duzni,ubise se na neki nacin.

DX8 NAPADA ZEMLJU

[Dogadjaj se odvija u dalekoj bliskoj budućoj prošlosti,u 4 veku najnovije ere]!

Planeta DX8,nalazi se u svemiru[za divno čudo]. Ona je obilato bogata krsem i kamenjem,nasuprot planeti zemlji koja obiluje vodom i još nečim. Postoje stanovnici planete DX8,nisu imali od čega da žive i rade,rekli su da zauzmu našu zemaljsku kuglu[zemljinu loptu]. Počeli su pripreme za napad u slučaju odbrane. Za početak su stvorili treći rajh,izabrali svog Hitlera za vođu,stavili mu brkove i plan napada je brzo bio skovan na presi. Dočice na zemlju kao prijatelji[da piju vode] a zatim će je na brzinu opkoliti i zauzećem zauzeti. Kako su isplanirali,tako su i uradili. Došli su na zemlju u prijateljskom raspoloženju,dobili po času vode i zauvek se sprijateljili sa zemljanima. Takvo prijateljstvo je potrajalo vekovima,dok nam nisu popili svu vodu. Ajd' sto nam vodu popise,nego nam i sav ugalj pojedose. To već zemlja nije mogla da tolerise,skupi svu vojsku sveta i prijateljski zamolise DX-ovce da napuste našu planetu ali pre toga svi da se ispiske i pokake da bi nam vratili našu vodu i ugalj.

Međutim,postojao je jedan ogroman problem. Žive svi vekovima sa nama,oni su se izmesali i parili sa zemljanima,tako da je sad postojao problem,ko smo mi a ko su oni. Koga oterati a koga ostaviti. Koga naterati da piski i kaki.

Počele su svadje i dokazivanja ko je ko i ko je odakle. Nista niko nije radio osim sto je po ceo dan dokazivao svoje zemaljsko poreklo. Sve je stalo...zemlja je srljala u propast.

A onda se pojavio deda Miloje sa vrbovim prutom u ruci i sve ih proterao sa zemlje.

Deda Miloje danas zivi sam na planeti zemlji, cuva stoku i ostale ovce i s' vremena na vreme, nocu, uputi tuzan pogled ka nebu, sa pitanjem...kome testamentom da ostavim planetu zemlju kad umrem? Niti imam kome, niti imam advokata. Sta je meni pod stare dane trebalo da resavam svetske probleme? Nemam ni potomaka. Tu su koze ali ja ne mogu...
Tuzno.....

ROMEO ET DJULIJET

[Moja per[verzija]]

[Desava se u Torinu u Austrougarskoj,krajem ovog i pocetkom proslg veka]

Terasa na Julijinoj kuci,ona se nagela na prozor a Romeo je dole,na 'ladnom betonu.

Romeo: Pazi,Djulijet,ispasces kroz prozor,ja te hvatati necu

Djulijet: Ne brini,vezana sam za radijator,sapeta sam k'o krava

Romeo: Ko te to vezao,ljubavi moja,da mu se ja n..... keve

Djulijet: Otac me sapeo,kaze da ovako necu moci u tudju livadu

Romeo: Kakva drskost,kao da mu nisi cerka

Djulijet: On kaze i da mu nisam kcerka,vec naseg bastovana

Romeo: Ali bastovan je crnac,ti si bela

Djulijet: Jes' ti dosao da mi solis pamet o genetici ili da pricamo o ljubavi?

Romeo: Djulijet,ljubavi moja nesvakidasnja

Djulijet: Oh,pijana sam od ljubavi

Romeo: Zasto tako mlada pijes?

Djulijet: Zasto si ti tako glup?

Romeo: Necemo se vredjati Djulijet,ljubavi moja

Djulijet: Necemo....nastavimo o ljubavi,ljubavi

Romeo: Tvoja kosa,tvoje plave usne kao med,tvoje lice nezno kao biser,tako si mi lepa..

Djulijet:Ljubavi moja,oh,Alfa Romeo

Romeo: Vise volis kola od mene?

Djulijet: [ostala je bez teksta]

Romeo: AH,Djulijet,cvetu moj uveli

Djulijet: Ah,Romeo...zasto si Romeo,a ne..naprimer...Romero De Lusaka Di Fachi..

Romeo:[sad je on ostao bez teksta]

Djulijet: Ah

Romeo: Ah

Djulijet: A da se ubijemo?

Romeo: Sjajna ideja

Djulijet: Imas li otrova kod sebe?

Romeo: Nemam ali preko puta je apoteka,odmah cu otrcati da kupim

Djulijet: Ne,nemamo vremena. Ja cu skociti dole i ubiti se a ti posle udri glavom u zid dok ne pogines

Romeo: Pametnica moja,ljubav moja,hajde,skaci i ubij se

Djulijet: Ha...paz' da ti ne skocim

Romeo: Sta ovo treba da znaci,ljubavi?

Djulijet: Vidis majmune da te j.... sve ovo vreme

Romeo: Molim?

Djulijet: Nisi bre uopste moj tip....ti smrdljivi,ruzni i odvratni gade...[rece Djulijet i ode sa prozora]

Romeo: Ma,d..... ga[pomisli Romeo] i ode da se ziv pojede.

Djulijet kada je cula da se Romeo ziv pojeo,pokaja se...htela je samo da igra kontra igru,ona je ustvari volela Romea. Zato odluci da popije otrov za miseve.

I umre.

Ustvari,Romeo je nju zajebao,on uopste nije pojeo sebe,on se samo,onako,figurativno izrazio,Romeo je bio ziv. Medjutim,cuvsu za Djulijetinu smrt,koju nije mogao da preboli,on izvadi noz i ubi prvog prolaznika. Strpali su ga u zatvor,na dozivotnu robiju. U medjuvremenu Djulijeti su isprali zeludac i ona ozivi. Kada je cula da je Romeo ziv i da je u zatvoru,ona resi da se ponovo ubije. Ovoga puta,pokusaj je bio uspesan[nadam se,jer ne mogu vise da

pisem],odrubila je sebi glavu sekirom za potpalu. Ako se nadje neki hirurg koji bi joj prisio glavu i vratio u zivot a u medjuvremenu Romeo pobegne iz zatvora...eto opet price is pocetka..a ja za to vise nemam zivaca...eto im Sekspira pa nek' on nastavi pricu o njima.

SVABE HAPSE ANTUNA MILICA

[1942 godina,selo Mionica kod Pepeljevca]

Noc,u kuci Milicevih,mir ispavanje.

Odjednom,u sred noci u sredu uvece zacu se na prozoru od stakla:...kuc,kuc,kuc...[pauza]...kuc! Nista. Kuc,kuc,kuc,kuc. Opet nista. Kuc,kuc,KUC,KUC. I najzad se probudi Milenija i otvori vrata. Kad ona tamo,ono Svabe iz Nemacke,sa zelenim sljemovima i brkovima od polivinila.

-Ju,ju,ju,ju-vice Milenija.

-Gde je gazda-upita jedan Svaba

-Koji bre gazda...ja sam gazda-povika zena

-Ama,Antun,gde je Antun?

-Ja sam Antun-rece zena

-Nisi,ti si zensko-odgovori Svaba

-Ama,ja sam Antun,vidis da sam roker,hipik,imam dugu kosu.

-Vi ste ludi,skroz naokolo,vi ste zensko!

-Ama,ja sam Antun

-Dozvolite da pretrazimo kucu-upitase je

Ucinite to molim vas-rece zena a ustvari musko

Nemci pretrazise kucu,sve od fioka do podruma ali Antuna nema.

-Gde je Antun pobegao-upitase dva Nemca

-Ama,coveci,ljudi,ja sam on

-Moracemo da vas ubijemo ako ne kazete gde je Antun

-Jaaaa saaaam-povika zena po stoti put

-Mucite je,priznace ona-rece onaj sa probusenim sljemom

Davali joj su limunadu da pije,baklave da jede ali nije htela da prizna.

-Ja sam on-vikala je i dalje

-Przite je na cumuru-rece nervozno Svaba
Ali vredelo nije,i res pecena,nije htela da prizna.

-Ne vredi,ubijte je,progovorice ona

-Da je ubijemo?-upita jedan Svaba

-Obesite je o sljivik,tamo ima vitamina.

I ubise je!

A bas ih je zajebala,ona je ustvari bila Antun Milic,ali on je bio hipik sa dugom kosom,pa su ga Svabe,misleci da ona nije on,samo ubili.

TIKROTI I MIKROTI

Autor: Naravno, opet JA [sigurno nije moj komsija]

Stampa: Zavod za transfuziju krvi-Kragujevac

Izdavac: Amaterski meteoroloski savez-Banja Koviljaca

++++
++++
++++
++++
++++
++++
++++
++++
++++
++++

Zahvaljujem se sledecim sponzorima:

-nije bilo sponzora-

TIKROTI I MIKROTI

Postojala su dva naroda u praistorijskoj Grckoj, Tikroti i Mikroti, što znači da su postojale i dve zemlje Tikrotija i Mikrotija. Ziveli su oni tako, pomalo u slozi, pomalo u ljubavi. Tikroti su bili miran i povučen narod a Tikrotija je bila mirna i povučena obradiva zemlja. Njom je vladao jedan car od čoveka. E sad, taj car je imao sina koji je bio tada princ, koji će naslediti carstvo, posle crkavanja njegovog oca.

Taj princ je bio idealno ruzan. Bez obzira što je bio jako bogat, nijedna zenska nije htela ni da se okrene za njim. To ga je naročito pogadjalo u jetru, pa se propio picem.

Caru je bilo zao da gleda kako mu rođeni sin propada kao alkoholicar pa je odlučio da se on lično angazuje da mu nadje ženu i ozeni ga. A pored toga caru je bilo stalo da ga ozeni za veoma lepu devojkicu, jer je on ipak princ.

Car je jednog dana seo da razmisli uz jabuke, koju će da mu dovede. Svakoj je nalazio neku govornu manu. Na kraju se setio da je princeza u Mikrotiji izuzetno lepa, čak šta više, veoma lepa.

E, sad... Mikroti su bili tuzan i ratoboran narod. A Mikrotija jedna tuzna, ratoborna stocarska zemlja. Njom je vladao jedan čovek od cara, koji je imao vrlo lepu cerku, princezu Helenu od Mikrotije.

Car ju je čuvao kao oči u telu i nije je nikome davao na posluđu. Car ju je sam izvodio u bioskope i restorane, nije dozvoljavao da joj bilo ko pridje. Helena je bila ponos i dika Mikrotije. Kada je Helena zelela seksualno da se ugrozi, u te svrhe upotrebljavala je stap od vrbovine, specijalno rezbaren za nju i njene potrebe. I ovaj car je čekao, povoljnu priliku za cerku, da je uda za moćnog i lepog princa.

E,sad...car Tikrota odluci da napise pismo caru Mikrota,koje je glasilo,ovako nekako:

“Ja,car Tikrota,inace car ove zemlje,imam sina od cetiri i po i ucim ga da peva. Salu na stranu,ali taj moj sin je izuzetno mlad i lep. Posto je on princ od rodjena,on bi da se ozeni vasom ne bas tako lepom cerkom Helenom,inace vasom cerkom. Ako necete bicu prinudjen da uvedem zastitne mere i da vam objavim jednogodisnji rat. Toliko od mene. Vi odlucite,rat ili cerku na veresiju. Prijateljski vas pozdravlja,car od Tikrotije.” Car je to napisao i predao golubom telegramom u Mikrotiju.

Car Mikrota letimicno predje pogledom preko pisma i odgovori ovako[citajte sa leva na desno]:

“Ja,car Mikrota,inace car ove zemlje,imam cerku lepu k’o boginju Mars. Salu na stranu,lepu k’o boginju Veneru. Ona je izuzetno lepa i cerka mi je od rodjenja do dana davnasnjeg. Kao sto vam je poznato,ona se zove lepa Helena, i lepa je,a i Helena je. A saznao sam uz pomoc FBI da je vas sin ruzan k’o lazov. Necu da vam dam moju cerku,pa crkni-pukni! Ako hoces rat,ti ratuj. Ali ne znam ni s’ cim ,ni s’ kim. Prijateljski rastrojen prema tebi,car od Mikrotije!”

E,sad..car od Tikrotije je dobio ovo pismo i citajuci poceo da menja boje od silne sramote. Bio je ljut kao ljuti ris. Onako besan poceo je da lupa sve po kuci,od sreće i veselja. Trazio je od cuvara da ga niko ne uznemirava bar desetak godina dok on dobro razmisli sta ce i kako ce od silne sramote koja ga je pre neki dan zadesila.

Car onako besan,zapeva: “A ja sta cu ali sa kime cu,mala ruka,malena i snaga,jedna slamka medju orkanima”. Proslo deset[10] godina dana i car pozva stanovnike Tikrotije i rece:

-Ja sam razmisljao i zakljucio da ne znam da razmisljam!

-Takooo jeeeeee-povikase gradjani Tikrotije-Ziveooo nas car

Car se ponovo povuce u svoje odaje i posle jos tri minuta razmisljanja ponovo pozva svoj narod i rece im:

-Pocicemo u rat protiv Mikrotije,jel vazi?

-Vaaaazi-povika narod

-Onda sutra krecemo u rat. Moramo se pripremiti za ratno iskusenje ali pre toga da sada svi zajedno polozimo zakletvu,jel vazi?

-Vaaaazi-rece neko

-“Ja...taj i taj...obavezujem se da cu da dam i svoj i tudji zivot u cast moje zemlje Tikrotije. Ako je izdam,neka me kazne bogovi rata i podare mi svu sreću ovog sveta”

Posle zakletve,izvrsise sve ophodne pripreme za rat i samo se cekalo jucerasnje sutra,pa da se krene u rat. I otisli su mirno da spavaju,bez dlake na jeziku.

Doslo je i to sutra. Nebo je bilo vedro,more povoljno za plovidbu ali nista to nije vredelo,Tikroti su prespali. Pa su ceremoniju rata odlozili za sutra.

Doslo je i to sutra. Nebo je bilo vedro,samo su ponegde ostajali tragovi na nebu od mlaznih aviona. More je bilo mirno. Tikroti spakovase kofere i krenuse.

Plovili su dosta dugo,punih jedanaest godina[stigli bi i ranije da nisu krenuli u pogresnom pravcu]. Pred Mikrotiju su stigli dosta iscrpljeni i zedni vode,sto je davalo los znak.

-Hocemo da ih napadnemo iznenada ili da im objavimo neki rat?-upita jedan od ratnika.

-Ja sam dobar covek,objavicu im rat da bi imali dovoljno vremena da se pripreme-rece car

-Hajde,onda..najavi ga-rece princ

-RAAAAAAT-rece car i napadose Mikrotiju.

Mikroti su bili iznenadjeni i uvredjeni. Ipak su uspeli da se snadju na vreme i da ih spremno docekaju.

Tikroti su se već bili zahuktali i počeli ubijati Mikrote.

Odjednom, car Mikrota rece:

-Objavljujemo vam rat!

-Mi smo vama prvi objavili-rece car od Tikrotije

-Ne. Mi smo prvi vama

-Sta se svadjate-rece neko-sloga kucu gradi-rece i nastavi da nabija Mikrote na prut.

Poce ogorcena, borba, ne zna se ko koga bije i sa cim. Tikroti su od oruzija imali samo koplja, strele, pesnice i kamenje. A Mikroti su imali koplja, strele, pesnice, kamenje, katapultove i kamikaze.

Medjutim, Tikroti su bili brojniji i kratkovidiji. Poce krv da siba na sve strane, padaju mrtva pokoljenja, otkinute glave se kotrljaju i veselo poskakuju. U tom zargonu borbe, neko uzviknu:

-Ginite ljudi, ubijajte se, vazno je da cemo mi uci u geografiju!

I tako...malo po malo, rat je uzastopno trajao ravno sto dana. Sto prvi dan, ostali su na bojistu samo dva cara, princ i princeta.

-A da se dogovorimo sad mi sami-rece car od Mikrotije

-Kasno-rece car Tikrota, izvadi pesnicu i ubi cara od Mikrotije.

-Sto mi ubi ocuha-upita princeza

-A to ti je ocuh, pa sto ranije ne rece, ne bih ga ubio

-On mi je pravi otac, ocuhom ga zovem iz miloste-rece princeza, izvadi katapult iza ledja i ubi cara.

-Sto mi ubi ocuha-upita je princ

-Jebi se-kratko opsova princeza, okrete se i ode

Ali princ vadi pusku tandzaricu i s' ledja kukavicki ubija princezu, pogodivsi je pravo u oko.

Kada je video sta je uradio, uplasi se i izvrši samoubistvo

Ova prica je danas zapisana u istoriji Grcke nauke, zajedno uz Ilijadu, Odiseju i Zidanje Skadra na Bojani.

Tikroti i Mikroti vise ne postoje ali su ranije postojali i to u stvarnosti.

MUDRE IZREKE

- “S’ kim si,odatile si”
- “Ko drugom jamu kopa,on je grobar”
- “Ko je lud,ne budi mu kum na svadbi,a jos manje dever ili stari svat”
- “Nema ‘leba bez pekare”
- “Ko se dima ne nadimi,nije odzacar,vec poslovođja”
- “Ko ne radi,boji se gladi”
- “Ko se smeje sa rukom na ustima,nema prednje zube”
- “Ko rano rani,ako nema grabulje,nista od dve sreće”
- “Dva losa,ubise Nikolu”
- “Gde macke nema,misevi tango igraju”
- “Hilti vrti gde busilica nece”
- “Bez muke,nema povracanja”
- “Ko se sunca krije,fizikalise na gradjevini”
- “Jedna perda ne cini ogradu”
- “Koga guja ujede i tigra se plasi”
- “Sloga kucu gradi a nesloga stolariju”
- “Cizma glavu cuva,kape na noge”
- “Ko radi taj i gresi”

Ova poslednja mudrost nije moja,nju je zapisao Vuk Stefanovic Karadzic,prolazeci pored jednog stolara koji je probao da sedne u stolicu koju je upravo napravio!

SABRANA DELA 2.

Mongolski horoskop

Sanovnik

Lantromantija

Bajke

Price i pricice

Muzicki instrumenti

Pozorisna drama

!!
!!
!!
!!
!!
!!
!!
!!
!!
!!
!!
!!

IZDAVAC: Ljustionica oraha-“Vocka cudnovata”-Trstenik

MONGOLSKI HOROSKOP

Mongolski horoskop se pokazao kao najtacniji od svih ostalih horoskopa. Kineski horoskop mu prosto zavidi. Slavni Dzingis Kan nista nije preduzimao bez saveta svog astrologa, inace diplomiranog inzinjera mongolske astrologije. Zato je i postigao tolike uspehe. Postoje ozbiljne indicije da se i Napoleon Bonaparta pridrzavao ovog horoskopa. Cak je i Aleksandar Makedonski u jednom pismu svojoj majci Olimpiji, pisao da ne priznaje vise Grcke bogove i da veruje samo mongolskim astrolozima. Zanimljivo je to da se ovaj horoskop ne oslanja na gledanje u nebo i raspored zvezda i planeta, vec nasuprot, mongolski astrolozi gledaju u zemlju i u raspored konjskih kopita i osusene trave. Jos zanimljivije je to da ovaj horoskop ima samo tri znaka koji obuhvataju cetiri meseca za jedan znak. U priredjivanju i prevodjenju ovog horoskopa, pomogao mi je apsolvant mongolske astrologije Vermut Kan i zbog toga ga posebno mrzim. [poslednja vest-upravo je apsolvirao].
Uzivajte...

1 ZNAK

POLIP

[od 1. Januara do 31.aprila]

Ljubav:

Vas ljubavni zivot ce tokom citavog zivota biti na niskom stupnju razvoja,a takodje i vrlo teoretski praktican. Vase ljubavno stanje se jedino moze popraviti kod nasih servisera[+99911564387112]-garanciju ne priznajemo.

Inace,vrlo ste privlacni. Rodjeni u ovom znaku uvek imaju odredjenu boju ociju i trepavice na kopcima. Uski su u struku i imaju malje na glavi. Sve devojke rodjene u ovom znaku,nece imati nikakve srece u ljubavi sve do udaje. Udace se za plavo-kosog mladica,koji ce vas ocarati na prvi pogled. Brak ce vam biti srecan ali neće trajati dugo,vec treci dan po svadbi,muz ce otici do prodavnice da kupi cigarete. Posle tri godine,javice se iz Italije[ako mu se advokat izbori da moze da se javlja kuci dva puta godisnje]. Imacete dece ali ne iz tog braka vec od vaseg postara. Dobicete blizance,cerku i devojlicu. Muskarci rodjeni u ovom znaku,najebace u ljubavi kao niko. Zenice se cetiri puta ali ce im svaka zena bezati od kuce,pod izgovorom da ne znaju da kuvaju i da ne mogu bez mame. Imacete copor dece koji cete vi morati da gajite i brinete o njima.

Posao:

Sa poslom ce ici veoma tesko ali ako zapnete da radite,imacete sve sanse da vam pukne kicma. Citav zivot cete provesti na birou rada,tako da vam kuca i ne treba. Nemojte ocajavati,tragovi konjskih kopita,ipak

ce vam biti naklonjeni pred kraj zivota. Dobicete premiju na loto-u.
Tako da ne morate da brinete oko svoje sahrane.

Zdravlje:

Paticete od zuboboljke i reume pectoris. Tabani su vam takodje slaba
zapeta. Plasicete se od groma kao i zmija koja ce vas kad tad ujesti.

Ako prezivite

1,7,12,14,29,31,32,35,37,39,40,42,45,49,50,52,54,55,59,60,62,67,68,6
9,70,73,75,78,80,81,85,91,92,93,95 i 97 godinu,zivecete veoma dugo.

Vas srecan broj je svaki neparni,osim broja 8

Vas dragi kamen je kameni ugalj

Zivotinja koju volite je zmija

2 ZNAK

STAKOR

[od 1. maja do 31. Avgusta]

Ljubav:

Sve naj,naj,naj,naj...gore,sto se ljubavnog zivota tice. Vase ljubavno stanje je ocajno. Tokom citavog zivota niko vas nikada nece ni zavoleti ni zavezati.

Osobe rodjene u ovom znaku,jesu lepe,pametne i mrsave ali to nikada niko nece zapaziti na vama. Zene,rodjene u ovom znaku,nece se nikada udavati za razliku od muskaraca koji se nikada nece ozeniti. Zato vam horoskop savetuje,da ako ne mozete da podnesete tako uzasan ljubavni zivot da se odmah obesite. Rodjeni u ovom znaku obavezno imaju oci i klempave usi.

Zaista nema utesnih reci za vas,vi ste propali slucajevi.

Posao:

Za razliku od ljubavi u poslu ce vam ici jos gore. Mnogo cete raditi a nista zaradjivati necete. Svoju inteligenciju necete znati da iskoristite u bilo kakvom poslu pa vam horoskop savetuje da ne radite nista i mirno cekate penziju. Oni koji se ipak odluce da krenu sa samostalnim biznisom,propasce vrlo brzo ili ce završiti u zatvoru zbog utaje poreza. Jedini posao u kojem mozda mozete da uspete je mesenje kolaca za posne slave po narudzbini.

Zdravlje:

Osobe rođene u ovom znaku ,patice od trovanja,zutice i psihokineze.
Plasite se mraka,tame,noci i samoce. Cuvajte se aviona i vozova, jer
nije isključeno da ćete podleteti pod njih.

Ako preživite 89,90 i 92 godinu,zivećete sredovečno.

Vas srećan broj je $5-X=2$ [pa izračunajte sami]

Vas dragi kamen je belutak iz sodera

Zivotinja koju volite je oslic

3 ZNAK

BACIL

[od 1. Septembra do 31. Decembra]

Vi ste lako zaljubljive prirode. Zaljubite se u sve sto vidite[voda,kora hleba,asfalt...]. I to vam bas i nije dobra osobina, jer ljubav nije uvek uzvracena. Zato vam raspored osusene trave savetuje da se zaljubite u osobe suprotnog pola a ne u predmete. U suprotnom, patice te. Vi ste jedini znak u horoskopu koji ce imati sreće u ljubavi i koji ce se srećno poudavati i ozeniti. To pre svega dugujete vasoj izuzetnoj lepoti, i visokoj visini. Osobe rodjene u ovom znaku, imace sve delove tela[çak i viska], sto vas izdvaja od ostalih horoskopskih znakova. Narocito ce vam pogodovati to sto ce te imati krivu kicmu, sto ce vas dodatno ciniti privlacnim. Zene rodjene u ovom znaku, udace se veoma rano i imace troje dece[iz braka] i jos dvoje[od komsije sa sprata ispod]. Muskarci rodjeni u ovom znaku, zenice se po dva puta i iz svakog braka ce imati po dvoje male dece. Ne savetuje se da dve osobe u ovom znaku zasnivaju bracnu zajednicu, jer pored copora decice imace i problema sa svekrvom ili tastom.

Posao:

I posao ce vam ici od ruke, vi ste jedini znak koji ima uspeha i na ljubavnom i na poslovnom planu[sto ce te platiti losim zdravstvenim kartonom]. Ulazite pare u poslove sa zlatom, drvetom, ciglom i tkaninom, to ce vam doneti veliki profit. Zene mogu da se bave i ekonomijom ili pravnim naukama, gde ce vrlo brzo propasti i vratiti se biznisu sa zlatom, drvetom, ciglom i tkaninom.

Zdravlje:

Nema te bolesti od koje vi necete patiti,zato morate strogo povesti racuna o zdravlju. Perite ruke,obavezno bar jednom dnevno,nemojte jesti nista jestivo i cuvajte se trovanja pecenim zutim prepelicama.

Svakih 30 godina idite kod lekara na preventivne preglede.

Plasicete se minskog polja,kuhinjske soli i vetrenjaca.

Ako prezivite prvu godinu zivota,63-u necete sigurno.

Vas srecan broj je 2.214

Vas dragi kamen je kamen iz bubrega

Zivotinja koju volite je peceno prase

SANOVNIK

Sanjati:

Znacenje:

Zeca u kupusu	Karijes se vam napasti
trojku	
Vola u komsijinoj livadi	Kupices nove cipele
Vampira	Kupices nove patike
Vocnu salatu	Studiraces hemiju
Gitaru	Kupices bubnjeve
Maslinovo ulje	Izbice ti osigurac
Krst	Pisi testament,odmah
Riblju kost	Parket ces postavljati
Levu ruku	Zaboravices kisobran u
prodavnici	
Zeludacnu kiselinu	Razmnozavaces se
Tesne cipele	Lekar ce ti otici na odmor
Pola case mleka	Pasces niz stepenice[dva
puta]	
Daljinski upravljac	Dugo ces ziveti[ako ne umres
pre]	
Slusalicu telefona	Spalices trepavice
Osamucenu macku	Braces maline van sezone
Virus prehlade	Zena[Muz] ce te ostaviti
Flasicu kisele vode	Udarices se cekicem po
palcu	
Vulgarnu glistu	Sumnjaces u nesto

Utikac-----bolje danas ne ustaj iz
kreveta
Rukometnu utakmicu-----Krokodil ce te ujesti
Zidarsku diplomu-----Nece te boleti glava
Sahovsku tablu-----Vozices jednosmernom
ulicom
Kiselu jabuku-----Tusiraces se
Kosulju sa tri rukava-----Robovlasnik ces postati
Kopiju originala-----Kupices tup zilet
Tupu olovku-----Roletna ce ti se pokvariti
Milion dolara-----Stvarno si sanjao

LANTROMANTIJA

Lantromantija je nauka koja se bavi predviđanjem budućnosti! Kao što je hiromantija, gledanje u dlan, prebranomantija gledanje u pasulj, pleckomantija gledanje u plecku, lantromantija je gledanje u dlake, u cilju predviđanja budućih događaja u životu jedne osobe. Gledanje u dlake je od davnina jedno od najpoznatijih vestina proricanja budućnosti a svoje korene vuče još iz starog Egipta. Manfretiti, prva egipatska prorocica [i najpoznatija], pored ostalih načina proricanja, bavila se i lantromantijom. Pronalaskom njenih spisa, krajem 19-veka, lantromantija je pronašla svoj put i do Evrope. Danas, u dvadesetom veku, lantromantija je najpopularnija i najpouzdanija u proricanju sudbine.

Ovde ću vam ukratko objasniti, postupke u lantromantiji, da bi i vi, dragi čitaoci, mogli sami sebi da predviđate budućnost [a i komsinicama]! Dakle...

Za početak je potrebno da sa obe ruke uhvatite sto više kose sa svoje glave i da toliko snažno vučete, kako bi pocupali bar tri stotine dlaka. Malo će vas boleti ali pretrpíte. Zatim uzmete čist beli papir A4 formata i stavite dlake koje ste sebi pocupali na papir. Ako niste toliko hrabri da sebi pocupate kosu, zamolite vašeg ukucana da vam ih on pocupa, biće vam lakše a on će to sa zadovoljstvom uraditi. Ako ste stavili dlake na beli papir, sad zguzvajte papir sa sve dlakama i bacite u vatru, jer one vam nisu potrebne, za lantromantiju se koriste dlake sa ruke.

Dakle...

Uzmete brijac i obrijete sve dlake sa leve ruke. Zatim uzmete beli papir A4 formata i sve obrijane dlake stavite na njega. Jedan savet za dame, postoje su vaše dlake na rukama kraće i svetlije, poželjno je da ih

pre brijanja ofarbate u crno, farbom za kosu, radi lakseg pracenja rasporeda dlaka. Kada obrijane dlake stavite na papir... opet zguzvajte isti i bacite u vatru. Ja sam se zeznuo, nije sa leve, nego su potrebne dlake sa desne ruke.

Dakle...

Posto ponovite sve ovo isto sa dlakama desne ruke, stavite ih na beli papir A4 formata a zatim uzmite malu plitku ciniju i napunite do pola sa vodom. Zatim pazljivo dlake sa papira istresite u ciniju sa vodom i posmatrate sta ce se dogoditi. Ako dlake pocnu da se skupljaju po ivici cinije sa vodom, slobodno prospite i vodu i dlake, jer ste uzeli masnu ciniju. Dlake moraju da se skupe na sredini cinije.

Dakle...

Moracete da sacekate da vam dlake na rukama ponovo porastu, pa ponovo da ih obrijete i stavite na beli papir A4 formata. Sad uzmite cistu ciniju, napunite do pola vodom i pazljivo sa papira istresite dlake u ciniju sa vodom. Kada se dlake skupe na sredinu cinije, obratite paznju na koju stranu ce poceti da se okreću. Ako pocnu da se okreću na levu stranu, nesto nije u redu, verovatno je prostorija u kojoj ste previse vlazna. Prospite vodu i dlake i ponovite postupak.

Dakle...

Sacekajte ponovo da vam dlake porastu, obrijete ih i stavite na beli papir A4 formata. Sipajte u cistu plitku ciniju do pola vode a zatim pazljivo sa papira istresite u nju sve obrijane dlake desne ruke. Predjite u neku suhu prostoriju, da ne biste opet cekali da vam porastu dlake. Dlake ce se skupiti na sredini cinije i pocece da se vrte u krug. Ako se vrte na desnu stranu, uspeo je, mozete poceti da proricete svoju buducnost. Gledanje u dlake i proricanje se vrsi tako sto se pazljivo zagledate u dlake i obratite paznju kojom brzinom se okreću i koliko su gusto zbijene. Iz ta dva podatka mozete saznati sve sto vas ceka u buducnosti.

I to na ovaj način:

Kupite našu knjigu-Lantromantija

Mozete je naruciti telefonom:011 3334568

Ili porudzbicom koju imate na dnu.

U knjizi cete nauciti sve postupke lantromantije sa tumacenjem okretanja
dlaka i uspesno predvideti svoju buducnost

NARUDZBENICA

Ovim neopozivo narucujem tri primerka knjige-Lantromantija

Ime:-----

Prezime:-----

Nadimak:-----

Adresa:----- Br.telefona:-----

BAJKA

OTAC I SIN

Radnja se zavija 475-e godine pre one ere

Bili jednom,tata i sin,tata je imao kraljevstvo a sin oca kralja. Otac je trebao da umre a sin je to jedva cekao da nasledi sto se naslediti moze. Otac je lezao na samrtnickoj posteljini i pozva svog sina.

-Sineeee,jedina moja nado!

-Kazes da si me zvao-rece sin ulazeci u sobu

-Donesi mi vode,molim te-jedva izgovori otac,vikajuci

-Nestalo,cale

-Lazes,uzvрати otac kolebljivo

-Majke mi,cale

-Zato ti je majka i umrla-rece otac

-Nema vode,matori...koji ti je?

-I kako sad da popijem lek-upita otac

-Ne znam,pitaj vodovod,nemam ja nista s' tim-

-Zovi mi brzo doktora-rece otac

Sin uzima slusalicu i zove-Doktore,polako,otac mi umire

Doktor ulazi u kucu i pita

-Gde je bolesnik?

-Eno ga na samrti

-A vi ste to,kralju-rece doktor prilazeci bolesniku

-Ja sam...zamirem doktore,pomagajte ako boga znate

-Ne znam ga,ali pokusacu-rece doktor

-Od kada ste bolesni-upita doktor

-Od kada sam se razboleo-odgovori kralj

- Uh,bas dugo,sto ranije niste zvali
-Uat mi je doktore-upita kralj
-Bolesni ste-rece doca
-Od cega?
-Od neke bolesti-
-Od koje,doktore
-Od raka pluca,nazalost
-uh,znaci nije opasno-odahnu kralj
-Nije,jos koliko sutra cete umreti
-Znaci,doktore,skoro pa je crk'o?-upita sin
-Na sreću,da-rece doktor
Kako,bre na sreću-upita ogorceno otac?
-Niko jos nije umro na nesreću-objasni mu doca
-Hm,ne razumem se ja u tu vasu medicinu-kratko ce,kralj
-Ni ja-odgovori doktor i ode kuci da stroji svinje
-Uraaaa,uraaaa-vice sin radosno
-Uraaaaa,uraaaa-vice otac jos radosnije
-Sto se ti veselis?-zacudi se ovaj mali
-Nemam rak,prezivecu
-kako,bre,nemas rak?
-Stavio sam raka iz reke pod kosulju,dok mi je doktor snimao rentgen
-Znaci,slagao si ,onakvog doktora-upita sin
-Da! Da vidim kako ces ti da se ponasas-rece otac
-I?
-Nista od nasledstva,kad i ako umrem,sve ostavljam tvojoj sestri-otac
ce
- A ja???-zaplaka sin
-Ha,ha,ha...tebi ona stvar,jel znas,bezobraznice!
-Tako dakle?-uznevereno rece sin
-Bas tako i nikako drugacije

-Ubicu te-rece sin vadeci pistolj
-Ubi me slobodno,ja nemam rak
-Ubijam te-odbrusi sin
-Ubio sam te-
-Vidim,dobro znas vremena,znacila ti je skola-rece otac
-Sreca tvoja sto te ne ubih
-Pa sta cekas,pucaj mi u usta junacka
-Ti to zelis?-rece sin
-Ako me ubijes,nema ko da ti prepise nasledstvo
-A ako te ne ubijem-upita sin
-Necu tebi prepisati nasledstvo
-Znaci...ja gubim u oba slucaja-gnusno rece sin
-Aha-obrazlozi mu detaljno otac
Sin stavlja pistol na slepocnicu i izvrsava samoubojstvo
-Ah-rece bolno sin
-Hahaha,al' sam ga zajebao,ja u stvari imam rak-radosno pomisli otac
Sin u tom momentu ustaje-Ha,znaci ipak ga imas
Ti?...Ziv?-iznervirano ce kralj
-Ma,zezam se malo sa tobom,mrtav sam,naravno-rece sin i pade
ponovo
U tom momentu u kucu ulazi zla vila i ubija oca preslicom za vunu.
U tom momentu ulazi dobra vila i ozivi kralja preslicom za vunu
Dok se dve posvajane vile svadjaju,otac prilazi mrtvom sinu i mire se.
Ziveli su tako srecno do kraja zivota...otac u krevetu a sin u zamrzivacu.

PRICE I PRICICE

OKRSAJ KOD OK SPRUDA

Na jednoj strani su Dok Holidej,Vajat Erp i Dzon Hokins a na drugoj West Miler,braca Kruz i Dzon David. Pucaju jedni na druge...

PRICA O NAPOLEONU

Napoleon Bonaparta se rodio u Parizu,odvjkada. Bio je mali rastom,nosat,sav nekako razdragan,sa ocima plavim kao lanjski sneg koji se mesa sa obroncima prolecnih vrtova,nedeljom popodne. Pravo ime mu je Gonzales Micel,otac mu je bio Spanac ali po ocevoj smrti,majka Francuskinja mu je dala ime Napoleon i sestriino devojacko prezime Bonaparta. Tako je on,rastao,rastao,rastao...sve dok mu se visina nije izjednacila sa duzinom. Medju decom,on se uvek isticao,samo je on dobijao batine. Tako je rastao i negde oko dvadesete godine postao vojnik u Francuskoj legiji inostranaca. U to vreme Francuskom je vladao Luj Paster treci i on je mnogo voleo mladog Bonapartu. Luj paster treci je imao prelepu zenu,Jovanku Orleanku koja ga je cesto varala,narocito sa mladim Bonapartom. Kada

je to saznao,Luj naredi da se Jovanki odrubi glava na giljotini a Bonapartu unapredi u cin generala. Ljubav izmedju Luja i Napoleona je sve vise rasla,tako da se desavalo da ih cesto zateknu u krevetu u kontinualnim odnosima. A onda se Luj razbole od AIDS-a. Trebao je da rikne,pa je na samrti pozvao vec stasalog Napoleona.

-Treba da umrem-rece Luj Napoleonu

-Moje saucesce-odgovori Boni

-Kraljevstvo ostavljam tebi-rece car i izdahnu

-Hvala-rece Napleon i udahnu

Napoleon odmah zatim,ubrzo,podize vojsku i krenu u ljute bitke. Za nepunih sat vremena osvojio je gotovo celih pola cetvrtine sveta.

Postao je glavni dasa u Evropi a i uze. Ali posle cetiri godine vojevanja izgubi cuvenu bitku kod Vaterpola. Zarobise Napoleona i zatvorise ga na pusto ostrvo. Pisti Napoleon kao guja ljuta,hoce da ga puste,ali oni ni da vide. Posle duzeg lezanja na robiji,Napoleon se razbole od akademije. Dolazili raznorazni doktori da ga lece ali nista nije vredelo i Napoleon pogibe.

Ali ovo nije kraj price o Napoleonu. Postoji legenda da je on jos ziv a da je na pusto ostrvo poslat njegov dvojnik. Cak postoje svedoci koji su ga licno videli kako se bori sa Don Kihotom. Postoji i druga legenda koja govori o tome da se Napoleon povampirio i da dan danas napada ljude svojim ostrim zubima i pije im vodu sa bunara. Bilo kako bilo...ostao je upamcen kao veliki vojskovodja,koji je osvojio pola Evrope ali ne i Svedsku.

ODISEJEVA PROPUTOVANJA

Odisej se vraća kući brodom sa svojom posadom, posle velike bitke kod Dvoje. Dvojanski rat je dugo trajao i Odisej je jedva čekao da se vrati kući svojoj ljubljenoj Penelopi.

Posle 7 godina putovanja, skapirali su da su isli u pogresnom pravcu, pa su iznervirano okrenuli jedra na drugu stranu. Dok su prolazili pored ostrva sa muzama, Odisej zapovedi da svi stave vatu u usi jer ne smeju da cuju njihovu muziku. Izvesni Knork, Odisejev ratnik, nije poslusa savet i cuo je muze dok pevaju. I nista mu se nije desilo osim sto je uživao u predivnoj muzici. Odisej osramocen, zgrabi Knorka, socno ga opsova: -alfa gama iks beta ipsilon delta- i baci ga u vodu azdajama. Posle kraceg putovanja, naletose na kiklope, koji su stajali na brdu pored mora i drzali stene u rukama, spremni da gadjaju brod.

Fris, Odisejev ratnik, upozori Odiseja da ce ih pogoditi stenama i potopiti brod. Odisej se slatko nasmeja i objasni Frisu da kiklopi imaju samo jedno oko i da ne vide dobro, tako da sigurno neće pogoditi brod. Kada su kiklopi poceli da bacaju stene, jedna ogromna stenografija udari po sred broda, potopi ga i svi ratnici osim Odiseja, pogibose.

-Hocu li ja ikada u zivotu biti u pravu-pomisli odisej u sebi
Kada se dokopao kopna, uze kamenje, napravi sebi mali splav i nastavi dalje putovanje.

Ali ubrzo, nalete na sedmoglavu azdaju koja je ocigledno imala nameru da ga pojede. Odisej izvadi mac i poce azdaji da sece glave. Kako koju odsece, glava ponovo izraste na istom mestu. Ne secam se tacno kako je Odisej uspeo da savlada ljutu azdaju ali mislim da mu je sveti Djordje tu nesto pomogao. Ubrzo ga je snasla jos jedna nevolja, napale su ga vrane dzinovi koje su htele da mu iskopaju ocinji vid. Tu je Odisej pokazao svu svoju inteligenciju i hrabrost, rekao je

vranama da su njegove oci ustvari usi a da on gleda nosnim nozdrvama. Tako da su mu vrane pocupale samo nozdrve,okrenule se i odleprsale dalje. Zadovoljni Odisej nastavio je put kuci moleci bogove da mu se nista vise ne desi. Ali ga bogovi nisu poslusali,Odisej se razboleo od sifilisa. Postojalo je samo jedno resenje da se bolest ne prosiri dalje na telo...zato je hrabro uzeo noz i odsekao svoj prst na ruci.

Najzad je stigao na Itaku,svoju milu i dragu domovinu.

Dosavsi,pred kucom je video gomilu prosaca,koji su cekali ruku njegove Penelope,ubedjujuci je da se on nikada nece vratiti i da ga je pojela azdaja.

Penelopa je rekla proscima da strika jedan zimski dzemper i kada ga zavrshi,ona ce se udati. Ali sta za dan nastrika,to za noc dostrika! Odisej se takodje prerusi u prosca i stade u red. Kada je izgubio svo strpljenje,Odisej,pozva onog cuvenog deda Miloja sa vrbovim prutom da razjuri sve prosjake a onda udje u svoju kucu i stade pred sluzavku.

-Gde je Penelopa?-upita Odisej

-Eno me-odgovori sluzavka

-Sta,eno me?-zapita opet Odisej

-Ja sam Penelopa-rece sluzavka

-Ama,Penelopa,moja zena,ona lepa crnka-nervozno rece Odisej

-Takva ovde na Sirakuzi ne postoji-jos nervoznije odgovori sluzavka

-Staaa???? Sirakuza? Zar ovo nije Itaka?-iznenadjeno ce[a ko drugi nego Odisej]

-Itaka ti je prijatelju jos hiljadama kilometara daleko i u suprotnom pravcu-rece sluzavka

Odisej hitro vadi noz i ubija se na mestu mrtav!

E,sad...odakle Homeru uopste ideja da je Odisej nasao svoju Penelopu i srečno se vratio kuci...to ne znam...kao da je slep bio pa nije znao sta pise.

Predstavljamo vam

MUZICKE INSTRUMENTE

GITARA

Gitara je muzicki instrument koji služi da se na njoj svira. Gitara spada u žičane instrumente. Najčešće se pravi od Javorovog drveta mada može da se pravi i od takozvanog afričkog mrtvog drveta. Sastoji se od tri dela, prvog, drugog i trećeg. Između prvog i trećeg dela nalaze se zategnute žice koje se okidaju trzavicom. Gitara najčešće ima šest žica mada postoje i gitare sa pet žica ako jedna pukne a nemate para da kupite drugu žicu. U orkestru gitare služe kao prateci vokalni instrumenat. Postoje tri rase gitara: Akustična gitara, Havajska gitara i Električna gitara ili vimplerica. Prema vrsti stima gitare se dele na Italijanski nastimovane gitare, Ruski nastimovane gitare i nenastimovane gitare. Što se tiče istorije gitare, ona je nastala još u staroj Kini i u početku je služila kao oružje za ratovanje jer ste mogli sa njom da odapnete šest strela odjednom. Onda je neko slučajno otkrio da na njoj može i da se svira. U Evropu je gitara stigla krajem osamnaestog veka i isključivo su je svirali specijalno obučeni muzicari na dvorovima. Danas gitaru svira svaki klinac koji nauči e-mol i g-dur. Ono što je važno, to je da morate da imate sve prste na ruci ako želite da svirate gitaru. Ukoliko imate viska prstiju-tim bolje!

KLAVIR

Klavir je muzicki instrument koji najcesce sluzi za ukras ili da se na njemu nesto zaboravi. Pravi se od drveta koje se zove sperploca i ona raste iskljucivo u Kanadskim sumama. Klavir se spolja sastoji od poklopca i dodirki a iznutra nisam zagledao. Po narodnom predanju, unutra su neki mali coveculjci ali ja iskreno, bas nesto ne verujem u tu pricu. Klavir se svira tako sto prstima pritiskamo dodirke. Kada dodirnemo dodirku, cucemo ton koji je razlicit od onog prethodnog. Dodirke su crno-bele. Sa belima se svira nocu a po danu sviramo sa crnim. Klavir je nastao jos u staroj civilizaciji Maja i sluzio im je kao sto za rucavanje. Tek kada su ga Spanski osvajaci preneli u evropu, zakljucili su da moze da posluzi i kao ukras ali i da na njemu stoji vaza sa cvecem. Kao muzicki instrument, prvi ga je u Evropi koristio J.S. Bah i to tako sto je slucajno podigao poklopac i video dodirke. Pipnuvsi dodirku, iznenadio se onim sto je cuo, bio je to zvuk koji ga je ocarao. Ljubomorno je cuvao tajnu ali su kasnije mnogi poznati muzicari slucajno dizali poklopac i otkrivali cari crno-belih dodirki. Kao i za gitaru i za sviranje ovog instrumenta, bilo bi pozeljno da niste stolar ili da radite sa testerama.

BUBNJEVI

Bubnjevi spadaju u bucne instrumente, koji se prave od metala, drveta i lepljive trake. Na njima se svira palicama pa bubnjevi spadaju i u palicaste instrumente. Sviraju se tako sto palicama kao nenormalni udarate po zategnutoj kozi ili metalnim tanjircima. Postoje tri vrste bubnjeva, obicni bubnjevi, elektronski bubnjevi i kartonske kutije. Sto se istorije bubnjeva tice, oni su jedan od najstarijih muzickih

instrumenata. Nastali su kod severnoamerickih indijanaca kao posude za vodu sve dok jedna posuda nije pala i pocela da se kotrlja niz brdo,pustajuci cudne tam-tam zvuke. U Evropu su ih preneli americki odseljenici i to odmah posto su otkrili Evropu i poceli da je naseljavaju. U pocetku se po njima udaralo dlanovima sve dok jedan tip sa crvenim i otecenim dlanovima nije uzviknuo: "...Bole me dlanovi...ne mogu vise". Tada se neko dosetio drvenih palica i ortopedi su mogli da odahnu.

GLAS

Glas je muzicki instrument koji peva. Pravi se od vazduha,grla i glasnih zica. Spada u samopevajuce muzicke instrumente. To je vokalni instrument koji se svira mikrofonom. Ovih instrumenata ima nekoliko vrsta: Bas,Bariton,Tenor,Alt,Kontrabas...i svaki se pravi od razlicite vrste glasnih zica. Glasne zice se ne okidaju trzavicom, jer se nalaze duboko u grlu. Svakako,ovo je najstariji muzicki instrument i koriscen je jos kod pecinskih ljudi. Otkrili su ga tako sto su culi neobicne zvuke iz usta coveka koga je napao tigar. Glas je u Evropu prenet krajem osmog veka pre nove ere a pretpostavlja se da su ga preneli Mongoli,bezeci u Evropu od tigrova. Ocgledno je da su tigrovi znatno doprineli otkrivanju i sirenju ovog neobicnog instrumenta . Prsti vam za pevanje nisu potrebni,pa tako da mozete slobodno da struzete drva i da gledate za zgodnim zenskama koje prolaze ulicom.

POZORISNA DRAMA

-Proces jednom zecu-

Radnja se odvija u jednoj zabacenoj obliznjoj sumi punoj drveca. U jednoj dobro skrivenoj pecini,koja sumskim zivotinjama sluzi kao palata pravde,upravo su se okupile sve zivotinje iz sume zbog sudjenja jednom malom zeki. Tu su i lisica kao tuzilac,mrav i guster kao porotnici i Vuk kao glavni sudija.

Vuk: uvedite optuzenog

[ulazi mali zeka sa klempavim usima]

Vuk: sedite,gospodine....

Zec: Dakson...Viler Dakson

Vuk: gospodine Dakson,mozete sest

Zec sede i ne rece –hvala

Vuk: razumeli ste optuzbu

Zec: apsolutno,samo jos da mi je procitate

Vuk: Ah,da...izvinite,zaboravio sam da vam procitam,nesto sam danas rastrojen,uhvatio sam zenu da me vara..razumecete me

Zec: apsolutno,razumem vas i ja sam moju juce uhvatio

Lisac: Mislm da ste malo skrenuli sa teme gosn' sudijo

Vuk: da. Optuzeni ste za iduce...

Lisac: mislite za sledece

Vuk: Ah,da...izvinite,danas sam malo rastrojen,uhvatio sam zenu da me vara,razumecete me

Zec: apsolutno,razumem vas i ja sam moju juce uhvatio

Lisac: mislim da ste malo skrenuli sa teme,gosn' sudijo

Vuk: da. Optuzeni ste za sledece...upali ste u kucu ostecene vrane i ukrali joj svu zimnicu. U toku bekstva,ostecenu ste ubili

Vrana: tri puta,tri puta me ubio

Vuk: mir u sudnici. Dakle,osecate li se krivim?

Zec: ne. Ne osecam se krivim.

Vuk: dobroooo...imate li advokata?

Zec: nemam i ne treba mi,sam cu da se branim

Vuk: vase pravo. Molim gospodina pauka daktilografa da uvuce papir u svoju ljutu masinu.

Vuk: Ime oca i majke?

Zec: za oca ne znam a majka mi je umrla

Vuk: pitao sam za ime

Zec: majka je odnela i ime u grob a otac mi nije ni imao ime,kum mu je umro pre nego sto ga je krstio

Vuk: zanimljivo. Koliko imate godina?

Zec: e ni to ne bih znao da vam kazem,da brojim ne znam,u skolu nisam isao

Vuk: pobogu,znate li bar godinu rodjenja

Zec: nazalost,ne...bio sam mali kada sam se rodio

Vuk: uh. Nacionalnost?

Zec: cetinarska

Vuk: adresa?

Zec: sumska staza br.48

Vuk: da li ste do sada bili osudjivani?

Zec: jesam,naravno

Vuk: zbog cega?

Zec: neke sitne malverzacije sa cekovima,nista strahovito

Vuk: Ok. Sluzili vojsku?

Zec: ne. Nisam. Ravni tabani

Vuk: Dobro. Dajem rec sumskom tuziocu.

Lisac: hvala. Optuzeni zec Viler je u noci izmedju srede i petka, polupao staklice na prozoru ostave ostecene i sa polica pokupio sve tegle sa zimnicom. Posto je ostecena cula lomnjavu, izašla je iz kuće i videla optuzenog kako sa sve zimnicom izlazi na prozor. Ostecena je tom prilikom uzela motku u kljun i pojurila optuzenog. Bezeci od vrane, optuzeni je iskopao jednu duboku jamu, postavio unutra zasiljene kocice i prekrrio jamu sa sumskim liscem. Ostecena vrana je naletela na jamu, propala unutra i ostala dole mrtva probodena kocicama.

Vrana: tako je....sve je tako je

Vuk: imate li dokazne cinjenice o tom slucaju, tuznioce

Lisac: Da. Pronasli smo zecji rep koji je optuzeni otkinuo u toku iskakanja sa prozora, par zecjih dlaka sive boje i imamo jednog svedoka.

Vuk: optuzeni, okrenite se...gde vam je rep

Zec: Ja sam rođen bez repa i bez tih par dlaka koje mi fale

Vuk: ocekujete da poverujem u to?

Zec: ocekujem

Vuk: dobro, poverovao sam

Lisica: ali...

Vuk: psssst, nista te nisam pitao...uvedite svedoka

U sudnicu ulazi zapanjena veverica

Vuk: vi ste videli sve sto se dogodilo te noci?

Veverica: da

Vuk: da cujemo, sta ste to videli, zivo me interesuje

Veverica: te noci, izmedju ponedeljka i srede, stajala sam na drvetu i brala orahe. Odjednom, cula se neka lomljavina staklica. Mislila sam da je to samo promaja zalupila prozor na vraninoj kuci. Nesto kasnije, videla sam kengura, kako trci natovaren kiselim krastavicima i ajvarom i vranu, kako sa stapom u kljuni juri zeca.

Vuk: cek,cek,cek....kakav kengur,sad?

Veverica: mali,crveni..kengur

Vuk: ovde ocigledno imamo problem oko noci kada se to desilo i oko zivotinje koja je to uradila

Lisica: svedok,ocigledno laze,u nasoj sumi nema kengura

Zec: Nije tacno,ja sam licno u nasoj sumi video kengura

Vuk: ocekujete da vam poverujem u to?

Zec: ocekujem

Vuk: dobro,poverovao sam

Lisica: ali.....

Vuk: psssst,nista te nisam pitao. Ovde nedostaju dokazi da optuzim ovog nevinog zeca

Lisica: postoje,imamo video zapis snimljen kamerom ispred vranine kuce

Vuk: ok...uvedite kameru

Kamera ulazi.

Vuk: Da cujemo...sta ste vi videli?

Kamera: U noci izmedju utorka i cetvrtka,stajala sam okacena na kapiji vranine kuce. U jednom trenutku sam videla lasicu kako razbija prozor ostave i ulazi unutra. Posle par sati na isti prozor je izasao medved noseci u korpi zimnicu. U tom momentu,vrana je izletela iz kuce i pojurila zeca. Pratila sam ih nekih sto metara dok sam imala vidik...i to je to.

Vuk: Jel mene ovde neko pravi ludim?

Lisica: kamera ocigledno laze,medved nije mogao da prodje kroz prozor ostave,jer je prozor dosta manji od njega.

Zec: ja sam video jednom,kako se medved provlaci kroz kljuaonicu od vrata

Vuk: ocekujete da vam poverujem u to?

Zec: ocekujem

Vuk: dobro,poverovao sam

Lisica: ali....

Vuk: psssst,nista te nisam pitao

Vuk: tuzioce,ocigledno je da nemate relevantne dokaze da optuzite malog klempavog bezrepog zecu,price svedoka i kamere se ne slazu a rep i dlake koje ste nasli na licu mesta ocigledno ne pripadaju ovom zecu koji je rođen bez njih.

Lisica: zeleo bih da pitam svedoke koliko su para dobili od zeca za ovakve gnusne iskaze?

Veverica: ja sam dobila deset maraka

Kamera: i ja sam dobila isto toliko

Lisica: AHA!

U tom momentu zec vadi pistolj i ubija vevericu i okular od kamere.

Zec:...nismo culi sta su svedoci rekli,molicu da ponove

Vuk: da..svedoci,ponovite da li vas je zec potkupio?

Lisica: Ali sudija,zec ih je upravo ubio,pa videli ste..svi su videli

Zec: ja ih ubio? Svi su videli da su izvorsili samoubistvo

Svi: jesmo,videli smo

Vuk: Ja nisam video ali cu poverovati optuzenom

Lisica: ovakav slucaj jos nisam imao u svojoj teoriji..namestaljka..potplaceni ste

Vuk: za uvredu suda,tuzioce,platicete kaznu

Lisica vadi pare i placa kaznu

Vuk: porota...vasa rec?

Porota: Nije kriv

Vuk: dobro. Bivsi optuzeni zecicu,u ime naroda osudjujem vas na tri godine teske robije u rudniku soli,zbog kradje zimnice

Vrana: hahaha,pravda je zadovoljena

Zec: ocekivao sam mnogo goru kaznu, bas ste me razocarali, trazim novo sudjenje...i necu u rudnik soli, hocu da tucam kamen 10 godina...mooolim vaaaas[odvode ga]

Publika: klap, klap, klap

U tom momentu na pozornicu izlaze dva coveka od po dva kila[imali su rak] i spustaju zavesu.

Publika ustaje sa sedista i razocarano odlazi svojim kucama.

-Da nam vratite pareeee-povika neko izlazeci iz pozorista

TRIOLOGIJA

[MINI KNJIGA]

=STRATUS=

=CIKLUS=

=DISKOMPLETUS=

Autor: Mijailovic Dragan

Prvo mu je izdanje

Tiraz: nezapamcen

Cena: kako kome

Izdavac: Kafilerija Stancic

(((((

-BIZG-ČEPNA KNJIGA-BEOGRAD

SADRZALUS:

- Stratus
- Ciklus
- Diskompletus

Drugi sta misle o ovoj knjizi:

Ovo je nesto sasvim novo u nasoj kinematografiji, mozda ovim romanom pocinje neka nova epoha u otorinolaringologiji.

-Bojan Pavic-masinbravar

Citajuci ovu knjigu, cesto sam razmisljao o Andricu i Mesi Selimovicu, ne bih li nasao nesto zajednicko u muzici ova tri slikara.

-Boris Petrovic-vulkanizer u penziji

Triologija-super, profesionalno. Istinski roman koji pokazuje zablude savremene nauke, a u prvi plan izbacuje istocnjacku filozofiju kao osnovu novog sveta i novog znanja kako medicine tako i u svim srodnim granama obojene metalurgije u skladu sa savremenim drustvom i njihovim poimanjem filozofije kao osnove novog sveta i novog znanja kako medicine tako i u svim srodnim granama obojene metalurgije u skladu sa savremenim drustvom i njihovim poimanjem bele tehnike i slicnih televizora.

-Nikola Vrancic-muski frizer

STRATUS

U ordinaciji poznatog klinickog psihijatra dr. Evansa na Jency univerzitetu u San Francisku.

Evans: sjajno, dobrovoljac! Malo je takvih, koji ce da se zrtvuju za dobrobit civilizacije. Ipak, treba da vam je cast. Znete li o cemu se radi? Znete! E, onda cu vam objasniti. Ja proucavam prosle zivote ljudi, odnosno ja ih vracam u prosle zivote i oni mi pricaju o njima, tako pokusavam da svetu pokazem istinu o reinkarnaciji. Da li i vi verujete u to?

Pacijent: kako da da.

Evans: sjajno, vi ste retki koji verujete u prosle zivote, zaista retki.

Pacijent: Zaista?

Evans: bukvalno, zaista

Pacijent: jedva cekam da vidim ko sam bio ja.

Evans: polako, ne budite strpljivi. Ja vas moram prvo uspavati hipnozom i onda vas naterati milom ili vilom da mi pricate o svojim proslim zivotima, da li vam je to jasno?

Pacijent: ih, naravno da mi nista nije jasno, ali nema veze, pocnite vi.

Evans: lezite ovde, pa da pocnemo

Pacijent :e sad mi je jasno

Evans: sada cu vas hipnotizovati...hipnoz...hipnoz...hipnoz...spavate li?

Pacijent: u svakom trenutku

Evans: sve vicem odlican pet. Sad cu vas vratiti u vas prvi prethodni zivot...agh...agh.da li sam vas vratio?

Pacijent: as rimus de kapito nationale kopitas reni.

Evans: uspeli smo. Pricajte nas jezik slobodno, sami smo ovde.

Pacijent: drago mi je das mo uspeli.

Evans: pocnite...pricajte mi..

Pacijent: i onda sam umro

Evans: hm,pokusajte da se setite od samog pocetka.

Pacijent: i onda sam se rodio

Evans: sjajno,ponovo smo uspeli...gde ste ziveli i kada?

Pacijent: U veroni,tacnije u nekom mestu blizu Verone,krajem sedamnaestog veka ili tako nesto,znam da je bio vek.

Evans: kako ste se zvali?

Pacijent: Galileo Galilej

Evans: sjajno,pricajte mi od pocetka vas zivot.

Pacijent: rodio sam se 1674-e u Veroni,sredinom maja po starom satu.

Otac mi je bio Italijan dok mi je majka bila Italijanka. Imao sam i brata,uh,sto sam jaaaa imao braaataaa,a tek sestru,sestru nisam imao.

Otac mi je bio trgovac prljavog vesa,imao je trgovacku radnju u centru grada gde je trgovao. Bio je izuzetno bogat covek,savremenih shvatanja. Otac nije narocito voleo moju majku pa ju je cesto malotretirao. A sad malo o mojoj miloj majci,mojoj jedinici...majka mi je bila priprosta domacica koja nije umela da sabere dva i dva,jednom je uspela ali vec je bilo kasno,otac je vec sabrao. Majka je bila izuzetno dobra i vredna zena,i cini mi se cak da je u nekim trenutcima i uticala na oca i njegovo ponasanje prema njegovom odnosu. Brat....e brata nisam ni video,rodjen je u mraku u mraku je i umro. Otac mi je bio naocit covek i imam utisak da me je mnogo vise volela moja majka koja je bila naocit covek. Da li sam vam vec pomenuo da mi je otac bio bogat covek?

Evans: Da,rekli ste,nastavite

Pacijent: e onda i to da vam pomenem,otac mi je bio bogat covek.

Evans: dobro,cuo sam,idemo dalje..

Pacijent: Jos kao mali ja sam obozavao nocu da izadjem pred kucu i promatram zvezde. To su one sjajne tackice sto sijaju na nebu pa sve trepcu.

Evans: dobro,znam valjda sta su zvezde...teraj dalje

Pacijent: da,zvezde,predivna stvorenja,bude nostalgiju u meni.

Tako,jednom dok sam gledao u ta divna stvorenja,primetih najedanput neku veliku zvezdu kao moj glava. Uplasih se,sav se utrnuh.

-Tata,tataaaa...brzo..vidi ono...ono veliko sto sija,sta je to?

-hahaha-prsnu otac u plac

-Sto se places-upitah ja

-To je mesec-rece mi otac

-Maj?-upitah

-Ne,nego septembar-rece otac i ode da pociva u miru

-Dobro je da nije maj-pomislih i nastavih da gledam u mesec.

Tako,gledajuci,zapazih da se mesec vrti oko sebe se.

-Tata,tataaa,mesec se vrti oko sebe se,ako mu se zavrti pasce na nas i nasu kucu i dzaba sve ove godine sto si stvarao i podizao decu

-Nece on pasti,sine moj,nema sta da mu se zavrti,on nema mozak,zato i postoji narodna izreka,glup ko mesec.

Tako,jednom dok smo porodicko setali Veronom,nedeljom uz rucak,primetih nesto veliko sjajno na nebu.

-Tata,tataaa...sta je ono veliko sjajno na nebu plavom kao more?

-To ti je,sine,sunce...a to sjajno,to ti je suncev sjaj

Evans: Odlicno,bravo...samo nastavi.

Pacijent: doslo je vreme da krenem u skolu,ja sam se vrlo radovao skoli..to je za mene bio pojam..ej,skolaaa,jeb'o te.

Dosao je i taj dan,usao sam u ucionicu gde je bilo puno neke dece ovakve kao sto sam ja,samo nesto slicnije. Usla je i uciteljica. Svi smo zaustavili dah! –Odahnite-rece uciteljica i jos doda-dobar dan,deco

Mi smo svi u glas cutali.

-Da se upoznamo,ja sam vasa buduca uciteljica i zovem se Cikita Mastrojani De Filippo Uniskas. A sada mi recite kako se vi zovete?

-Mi se zovemo djaci i veoma nam je drago da ste vi Cikita Mastrojani De Filippo Uniskas

-Hajdemote,predstavite se pojedinacno. Krenimo gredom ili lajsnom,sve jedno...dakle...hajde ti..

-Ja sam Marcelo i drago mi je da ste vi Cikita Mastrojani De Filippo Uni...

-Dobro,dobro...idemo dalje,hajde ti mali klempavi

-Ja sam Donkarlo,ponikao sam iz ugledne porodice i tezicu sve od sebe da budem dobar djak.

-Super...hajde ti,mali glavati...

Pokazala je na mene,sav se preznojih,vilice mi se otkocise,uplasih se,pobledeh i zapitah:

-Ja sam Galileo ...

-Fino,Galileo-rece uciteljica meni-hoces li se i ti truditi da budes dobar djak kao Donkarlo?

-Ih-rece ja sav ohrabren

Odmah u samom pocetku moja uciteljica je kod mene primetila afinitet.

-Galileo,pa ti imas afinitet-rece uciteljica

-Da-odgovorih ja srcano

-Sjajno,ustani Galileo

Ja ustah i pomislih.

-Galileo-rece uciteljica meni-ti volis zvezde s' neba,jel tako?

-Tako je i tako biti mora-rece njoj ja

-koliko zvezda ima na nebu?-pita ce mene uciteljica

-Ne znam-uplasieno,odgovorih ja.Gde bas to da ne znam,pomislih

-bezbroy,Galileo,bezbroy-rece uciteljica

Ja pocrveneh od stida,kud' ih ne izbrojah-pomislih

-A gde je centar sveg svemira-upitah ja sad drskovito uciteljicu
-na zemlji. Zemlja je centar sveg svemira i ostale vasionerece ona
-E,nije! Sunce je centar,ja da ti kazem-kazem ja
Sta? Sta?-povika uciteljica-Za ovo ces doslovno odgovarati,pusticu
inkviziciju na tebe-rece uciteljica
Nikada nisam cuo za tu rasu pasa-pomislih ja i isterase me iz skole.
Onda sam cvrsto odlucio da dokazem mojoj uciteljici da je sunce
centar svemira i ostale vasionere a ne zemlja.
Poceo sam da proucavam biologiku. Imao sam veliku podrsku i od
moje majke i ona je cvrsto verovala da je sunce centar,mada nije znala
cega.
Ucio sa,ucio i ucio. i kada sam izucio nauku,mogao sam da krenem na
proucavanje svemira i da dokazem da je da se zemlja okrece i da je
okrugla,kao sto je to pokojni peceni Djordano Brunu uzvikivao.
Prvo sto sam odlucio da uradim,bilo je da napravim mikroskop. I
napravio sam ga,medjutim kada sam ga okrenuo prema nebu,nisam
video zvede vec bakterije.
Onda sam odlucio da napravim teleskop. I napravio sam ga,okrenuo ga
prema nebesima i pogledao kroz njega.
-Neverovatno-rekoh-vise nema bakterija,sad vidim zvezde.
U tom momentu,vec ostareli otac udje u moju sobu i upita me:
-Galileo,crni sine,sta si to napravio?
-Teleskop,tata...to je naprava kroz koju se gleda.
Otac krajickom oka pogleda kroz napravu.
-Auuuuuuu-rece otac i umre.
I majka mi je umrla kada je pogledala kroz teleskop.
Poceo sam uznevereno da posmatram nebeska tela,glave i ruke.
Odjednom,iznenada,primetio sam nesto. Pa zemlja se okrece poput
putanje oko sunca i to oko svoje ose,kao i mesec oko sebe se.

A mesec je jos i pored toga,okrece oko zemlje pa opet zajedno sa njom oko sunca,koje se ne okrece vec se vrtil.

To je to-pomislih. Bio sam dakle u pravu,dokaz imam,jos samo da dokazem.

-Dajte mi oslonac,pomericu svet-povikah ja glasno

Otrcao sam u akademiju nauka i umjetnina i pokazao svoj rad.

Oterali su me i proglasili antikrstom. Otisao sam kuci ne znajuci kud udaram.

U zlo doba noci neko zakuca na vrata. Ustao sam i otvorio.

-Jeste li vi juce otisli kuci ne znajuci kuda udarate?-upitase me

-Da,donekle ja sam taj.

-Vi ste Galileo Galilej...a?-upitase

-Da-rekoh ja,a srce samo sto mi ne iskoci iz prepona

-Mi smo Spanska inkvizicija,podjite sa nama-rekose usplahireno

Meni se noge odsekose,ali i bez nogu,podjoh sa njima.

Usao sam sa njima u neku crkvu,gde su me cekali neki papa Jovan i svi nevidjeniji verski dostojanstvenici.

-Mi smo inkvizicija-rekose

-Drago mi je,ja sam Galileo Galilej

-Mi smo tvoj sud,imas li sta da kazes u svoju odbranu

-Ja sam naivan-odgovorih

-Znas li ti zasto si otkud ovde?

-Ne znam,prijatelju

- Ti tvrdis da je sunce centar svega....a?

-Da-rece ja,odgovarajuci sa-da

-Siris hegemonizam,a? Ceka te smrtna kazna,visices!- rece neki papa

-Hoces,hoces...visices-povikase i ostali

- Besicete me?,Nemojte ljudi,k'o boga vas molim-uplaseno rekoh ja

-Hahaha,uplasio si se...dakle,uplasio si se,a?

- Jesam,priznajem-priznajuci rekoh ja

-Ako se pokajes i ako se odreknes svoga ucenja,imas sanse da se spaces. Ukoliko,ne...sledi ti lomaca.

- Oh,ne...samo ne lomaca-uzviknuh smelo

- Onda se ovde javno odrekni svog ucenja!

- Odrek,odrek-odrekoh se ja

- Sjajno,a sad da vidimo koliko cemo da ti damo robije...evo ti petnaest[i slovima,petnaest] godina robije..nosi te ga odavde.

I odnese me u neku tamnicu punu vlage i mraka. Sa mnom je bio jos jedan osudjenik okovan lancima i rece mi jos s vrata:

- Ha,ha,ha-

Pogledah u cudnog stranca i zapitah se,boze gde li sam ja ovo dosao.

-Na koliko si ti osudjen-upita me nepoznanac

- Na petnaest godina,a ti?-sad ja njega pitam

- Ni priblizno-rece krotko on i nastavi da glodje neko drvo

- A zbog cega si ovde?-opet ce stranac

- Tvrdio sam da je sunce.-rece ja

- A ti si taj Galilej?

- Jesam,a ko ste vi,ako nije misterija?-upitah

- Ja sam tvoj savremenik, Ali Baba i 40 razbojnika

-Sjajno....cuo sam za vas-rece ja-Vi ste onaj sto otima siromasnima i bogatima,zar ne?
daje

- Taj sam,glavom i sedom bradom.-rece Ali Baba i 40 razbojnika

- Super,bitno da smo mi savremenici-lupih ja

- Da...sad nam ne mogu nista-

U tom momentu u nasu celiju ugurase jos nekoga.

- Ko si sad pa ti?-upitah ga
- Jas am Kristofer Kolumbo-odgovori Kristofer Kolumbo
- Sta si ti uradio-upita Ali Baba
- Otkrio sam Ameriku-
- Dobro si ti prosao-rece Ali Baba-da sam ja otkrio Ameriku,mene bi odmah spalili.

U tom momentu u celiju ulazi jos neko.

- A ti?-povikasmu nas trojica
- A ja?-rece on
- Ko si,sta si,sta radis ovde?
- Ja sam Isak Njutn i pala mi je jabuka na glavu
- Auh-rece ja-ti si ga brate skroz najeb'o

Prodje petnaest godina i mene pustise sa robije. Nisam imao kud a bogami ni gde. Sta cu. Imao sam nesto para kod sebe i svratih u prvu kafanu.

- Dupli konjak-rece ja-hocu da se napijem-
- Ostavila vas je devojka-upita me konobar
- Da-odbrusih ja,da me vise ne bi smarao i zveknuh onaj konjak
- Odmah sam vas prepoznao...vi ste iz Verone,zar ne?-upita
- Da-odgovorih
- Pa vi ste.....ljudi...evo ga onaj Romeo...Romeo,ljudi-povika konobar

Svi poskakase sa sankama...odjednom mi stize nekoliko tura pica

- Imam i otrova,hocete otrova-upita konobar
- Ne,hvala...sipaj jos konjaka

- A gde vam je Dalila?-upita me neko
- To nije Samson vec Romeo,glupane-rece konobar i pobise se

Napio sam se kao otac,okrenuo se i izasao iz kafane.

Pocelo je da mi se vrti sve oko sebe....i kuće i ljudi i ulica...

- IPAK SE OKRECE-proderah se ja

U tom trenutku sam se srusio na ulicu...sve mi je proslo kroz glavu...poceo sam da gubim savest,gusio sam se,vikao:help,help...srce mi je stalo...srusio sam se. Sve se smracilo podamnom,osetio sam jaku glavobolju,sve je pocelo da mi trne...onda sam se srusio..noge su mi se odsekle..zatim ruke,glava,telo...sve mi se odseklo,poceo sam da gubim tlo pod nogama..srusio sam se na zemlju,osetio jak bol u predelu necega...i najzad sam umro.

Evans: Tuzan kraj,jetroparajuci...

Pacijent: Da...tako sam završio,nazalost

Evans: Eto,sad znate ko ste bili u prethodnom zivotu

Pacijent: Eh,da..veliki Galileo...to je sjajno

Evans: Vidite,dakle...reinkarnacija postoji

Pacijent: Da. Zelim vam mnogo sreće u dokazivanju istine,dovidjenja dr.Evans

Evans: Nema na cemu,dovidjenja. Uvedite sledeceg dobrovoljca.

Ulazi drugi pacijent

Evans: sedite...dobrovoljac,sjajno,malo je takvih koji ce da se zrtvuju za dobrobit civilizacije. Ipak,treba da vam je cast. Znate li o cemu se radi?

Znate! E,onda cu vam objasniti. Ja proucavam prosle zivote ljudi,odnosno ja ih vracam u prosle zivote i oni mi pricaju o njima,tako pokusavam da pokazem svetu istinu o reinkarnaciji. Da li vi verujete u to?

Pacijent: Kako ne ne

Evans: Sjajno,lezite ovde pa da pocnemo. Sada cu vas hipnotizovati i vratiti vas u prvi prethodni zivot...hipnoz,hipnoz,hipnoz...da li sam vas vratio?

Pacijent: Si. As rimus de kapito nationale kopitas reni.

Evans: Govorite nas jezik,ovde smo sami....dakle...pocnite

Pacijent: Rodio sam se u Veroni,tacnije u nekom mestu blizu Verone.

Evans: Sjajno....jos jedna poznata licnost...vi ste Romeo ili Julija?

Pacijent: Ja sam Galileo Galilej,rodio sam se 1674-e,sredinom maja,po starom satu. Otac mi je bio Italijan...

CIKLUS

Nisam te veceri ni prepio, a boga mi nisam se ni prejeo. Za razliku od drugih otisao sam u krevetic veoma rano. Bas sam bio umoran i veoma mi se spavalo. Nisam se cestito ni opruzio a vec sam zaspao. I usnio sam sanak pusti. Sanjao sam licno Budu, boga istoka i ostalih zapada. Pojavio se u obliku i tiho mi je rekao:

-Ja sam tvoj Buda i nemoj imati drugih Buda umesto mene!

-Imam komsiju Budu ali to valjda nema veze-odgovorih

-Podji za mnom-rece mi tihim umirucim glasom

Ja podjoh za njim i pratih ga dugo, dugo. Najedanput on zastade, pred nekim dvorcem.

-Ovo je moj svetli hram, ovde ja zivim i boravim, odavde vladam svetovima, ljudima, zivotinjama, biljkama i travom! Sve je pod mojom kontrolom, pod mojim zaspalim okom!

-Sve je to super sto ste vi rekli ali ja sanjam-rekoh mu umilim glasom

-A, ne...vi se samo cinite da sanjate, ovo je realnost, vi ste budni i sve je ovo stvarno, ovako kako je!

-Divno-rekoh ja, uplasen od sreće i bola

Udjimo lagano unutra, prekoracimo prag dvorca mog-rece dobri stari Budimir

Unutra,kada smo usli,zastade mi zadah iz usta. Sve je bilo od cistog lima,od lustera do pribora za veceravanje. Pravo bogatstvo.

-Ovo je predivno,ovo je kao...u basni-rekoh

-Da. Ali ovo jos nije nista,podji za mnom pa se razuveri-pozva me Buda

Usli smo u neku divnu sobu,punu svetlosti,bez obzira sto nigde prozora nije bilo[kasnije sam skapirao da je svetlost od sijalica]. Unutra su bili neki ljudi koji su veselo pevali i lebdeli iznad tla.

-Ovi lete?...pa,ovi leteee..-zgrnuto rekoh ja

-Ha,ha..iznenadjem si-upita Buda

-Objasnite mi kako ovo rade,molim vas-upitah

-Pa,oni...komplikovano receno...imaju tu moc. I ti mozes ovako da letis,ako budes dobar-rece mi Buda

-Bicu najdobar,samo hocu i ja ovako kao oni ili bar slicno,ako ne moze razlicito...

-Vazi. Ali prvo moras proci test. Tek ako ga zavrasis do kraja,mozes postati kao oni.

-Hocu,procicu taj test-rekoh-a kakav je to test?-upitah

-36 komora Sao Lina,sve laksa od lakse-rece ironicno

-Ok,pa da krenem redom-rekoh

-Ali opazi,kad vec krenes,ne smes da stanes. Ako stanes,onda bolje da nisi ni kretao. Jasno?-zapita me Buda

-Jasno. Necu stati,samo hocu da letim kao oni od puno pre-odgovorih

- Ako stanes,mrtav si. Prodjes li,leteces.
- Ok...pa da krenemo-odgovorih samouvredljivo
- Vazi...Pendartaaaa-pozva Buda svog slugu
- Izvolite me,gospodaru-ushiceno ce Pendarta
- Odvedi ovog coveka da prodje kroz 36 komora Sao Lina
- Hocu,hocu..podji sa mnom nesretni covece-rece mi Pendarta

Prva komora

Gurnuse me unutra. Tu me je cekao neki sedi starac.

-Znas li gde si dosao,bog da te vidi ocima-pita me starac

-Znam,predji na stvar,matori-hrabro mu odgovorih

-Vrlo si samouveren mladicu...dodji...sedi ovde.

Ja sedoh. Starac iz rukava pusti neku strasnu zivotinju poput lavojeda.

-Na...drz' ga...-povika starac

Lavojed podje prema meni sav limfozderan,ja se zatrnuh. Hteo sam da bezim ali su mi se noge rasekle od straha. Lavojed je bivao sve blizi meni,otvorio je celjusti,zarezao a iz zuba mu se cedilla neka penusava tecnost,slicna peni,samo nesto penusavija. Jas am skroz umro od straha,dok se starac smeja. Njemu je do smeha,pomislih,a lavojed je bio sve blizi i blizi.

-Is od mene-pokusah ja da ga zaplasim i oteram ali nije vredelo,lavojed je bio sve blizi i blizi. Molio sam u sebi boga da me spase: "Boze

moj,spasi me od ovih celjusti da me ne ujedu,ako me spaces,onda amin.". Odjednom,lavojed nestade. Sav znoj,j,ja se prenuh i pogledah prema starcu.

-Da. Bio je ovo test straha. To i nije bio pravi lavojed,to je bila fatamklavijatura. Nisi se ni malo uplasio,svaka ti cast! Mogu ti reci da si prosao ovu komoru,ali ova je najlaksa,ostale su sve lakse i lakse. Cuvaj se mladicu,zelim ti puno sreće ili malo nesreće,kako hoces.Cao.- rece starac i nesta sa lica mesta.

Druga komora

Tamo me je cekao drugi starac,bele brade,i rece mi umiljatim glasom:

-Tu na podu imas uzareni ugalj,moras precu preko njega u cipelama!

-Imam utisak da je ovo vrelo i da cu upropastiti nove cipele-rekoh

-Ha,utisak,to je prava rec,utisak-izlupeta se starac

Ja stiscavam zube i pocinjem da se krecem po uzavrelom uglju,osecam miris zapaljene hartije,to mi verovatno cipele gore,tope se,propadam.

Osecam jaku vrucinu po stopalima. Ponovo imam onaj utisak da je ugalj vreo. Izdrzi,vicem sam u sebi,misleci na mene. Najzad,presao sam vrelo uglje,osecam naglo rashladjenje po nogama. Uspeo sam,gledam uzavrelim ocima u starca.

-Uspeo si mladicu. E svaka ti cast. Slobodan si,idi sad u trecu komoru,tamo te ceka grom i pakao.

Treca komora

Ceka me onaj isti sedi starac iz prve komore koji je nestao sa lica mesta. Pred njim je nekakva greda,dugacka ravno 83 metra.

-Vidis li ovu gredu,ona je milimetar sa milimetar,moras precu preko nje a da ne odgubis ravnotezu,da se ne padnes.-rece mi starac.

Penjem se na gredu,zmurim,ne smem da gledam dole,vrlo je niska,plasim se nizine,idem samo pravo,imam cudan osecaj kao da gazim po nekoj gredi,da idem po njoj. Ustrucavam se..padam...ne...cini mi se da padam,jos sam na gredi. Starac pokusava da me omete nekom tupavom pricom,trudim se da ga ne cujem,na jedno uvo primam na drugo dajem. Osecam da mi se vrti u glavi,ne smem da padnem,ja sam sirokogrudan,ako sad padnem,bolje da ne mislim...ups..okliznuh se,padam...padoh!

-E,jebi ga-rekoh besno

-Dajem ti jos jedan pokusaj da pokusas-rece mi dobri starac

Pocinjem ponovo,sada sam nesto sigurniji,izgleda da cu uspeti. Jos samo dva metra...jos samo tri metra...jos samo cetiri metra...pa sta je ovo...ja idem natraske,prokletstvo,ipak,uspecu....i najzad prelazim gredu.

-Mogu ti reci da si uspeo mladicu-rece starac

-Gde je ta cetvrta komora da joj jebem kevu-rekoh ja samouverljivo

Cetvrta komora

-Ovde u komori je jedna nevidljiva kuglica. Za pet minuta po Celzijusu,moras je pronaci...vreme...sad!-rece mi starac kada sam usao u cetvrtu komoru.

Trazim nesto sto se ne vidi,kakva glupost,pomislih.

-Svaka cast,mladicu..ti si je do sada najbrze pronasao,izuzetno....prosao si.-rece mi

Nista mi ovde nije bilo jasno,nasao sam nesto nevidljivo sto nisam ni pokusao da nadjem,ali necu se buniti[mada sam imao nameru],prelazim teskim korakom u petu komoru.

Peta komora

U ovoj komori je uzasna buka,pucaju mi bubne membrane,buka je neizdrziva. Starac bez usiju mi kaze:

-Moras zaspati i spavati,najmanje dugo!

-Ali kako pored ove buke,nema sanse-uzvratih ja

-Ha,ha. Ne znam ja,imas tri minuta da zaspis,ako ne zaspis,onda nisi zaspao,pa ti sad vidi...vreme..tad!- rece starac bez usiju

Pokusavam da se uspavam,pevam uspavanke za Radmilu M.,ne vredi,buka je nes nosna. Proslo je skoro dva minuta,nemam sanse,a kamoli da zaspim. Setio sam se da u dzepu imam tablete za spavanje,pijem ih sve maker zaspao. Jos tri sekunde,dve,jedna....zzzzzz.

Spavam.

Bude me...-ustaj-vice bezusni starac-uspeo si...aj' mars u sestu komoru,tamo te ceka grom i pakao.

Odlazim u sesticu,jos bunovan od viska kilograma.

Sesta komora

-Da li si mladicu obavesten d ate ovde ceka grom - pakao?-rece mi opet neki starac

-Da,vrlo rado-odgovorih

-Pazi ovamo,ovde imas dve zvake,moras ih tako podeliti izmedju mene i tebe da obojica na kraju imamo po jednu zvaku-rece starac

-Grom i pakao,ovo je andjeoski tesko-rekoh sebi u celo

Jas am razmisljao,zamisljao,odmisljao,umisljao,izmisljao ali ne ide. Sto ne ponesoh digitron,pomislih. Sreca pa mi je decija racunaljka ostala u dzepu kosulje,pa sam nekako sa mukom uspeo da podelim,jednu meni,jednu njemu.

-Mudar si ti mladi mladicu,imas smisla za tragediju.

Onako srecan, sidjoh gore u sedmu komoru.

Sedma komora

Starac: Reci mi kako si,pa cu ti reci sta radis.

Ja: Nisam bas ovo razumeo,mada se iskreno nadam.

Starac: Otpevaj mi jednu pesmu u duetu

Ja: Nisam bas neki pevac ali odustajem

Starac: Ja cu ti reci jedan dijalog a ti mi reci koja je to Betovenova simfonija

Ja: Ja se bezuslovno suprostavljam svakoj agresiji zutih mrava u prasmusama Azije

Starac: Jesi li ti citao,Pepeljugu i sedam patuljaka?

Ja: Nisam ali cim porastem,procitacu

Starac: Reci mi nesto smesno,ako zaplacam-mrtav si

Ja: Nisam neki komediograf ali pokusacu da ispricam jedan vic.

Starac: Da cujem

Ja: Isla dva slona pustinjom....

Starac: ahahaha...stani...nemoj dalje....ahahahahaha,ovo je vise nego dovoljno zalosno da se zasmajem...ajd' bezi..prosao si..ahahahahahaha

Ja: Hvala,deda...odoh ja u osmicu

Osma komora

Napokon...nema nikakvog starca. Sacekala me je jedna troglava zmija.

-Zdravo-rece zmija svojom srednjom glavom

-Zdravo-odgovorih ja uljudno ustima

-Ja sam troglava zmija. U jednoj glavi nemam otrova u ostale dve sam prepuna otrova. Biraj kojom glavom cu da te ujedem. Ako omasis,mrtav si ,ako zatrazis da te ujedem glavom u kojoj nema otrova,nece ti biti nista,osim malo bola...i prolazis dalje. Razumeo?

-Razumeo sam i nije mi sve jedno-rekoh ja i sa zaljenjem konstatovah da bi ipak bilo bolje da sam i ovde naisao na starca.

-Biraj glavu-odlucno zasikce zmija

Dugo sam razmisljao,punih deset minuta. Zmija me je pozurivala sa odgovorom. Eci,peci,pec...pokusao sam i tako ali nisam znao brojalicu do kraja. I na kraju sam prelomio...mali prst,dok sam nervozno lomio prste.

-Dosta je..moras da kazes-povika zmija

-Hooocuuuuuu...da me ujedes levom glavom-prokidoh ja neurozno

-Moja leva ili tvoja leva strana-upita zmija

-Aman,zmijo...tvoja leva....ujedaj me vise-rekoh

Zmija pridje,razmisli koja joj je leva glava i zabi mi zube u nogu. Moju desnu.

-Jaoooo-uskliknuh ja od bola-I sta sad?-upitah zmiju.

-Cekamo 5 minuta da vidimo,ni ja ne znam koja glava mi je neotrovna.

Najduzih 5 minuta u mom zivotu. Iscekivanje ubija. Kako li je tek zmiji ako je meni ovako. Vreme neumitno tece...jos samo minut. Valjda mi nece sad pozliti. Zmija me blentavo gleda,kao da nikada nije videla coveka kojeg je ujela zmija. Otkucava peti minut....kraj. Skacem od radosti...i... o' baksuza,skacuci od sreće stanem na zmiju i ona me ujede sa sve tri glave.

-Ko ti je kriv kad ne znas normalno da se radujes-rece mi zmija

Sta cu sad,gde naci protivotrov. Setim se kako su to radili indijanci. Rascepim rukav od kosulje da podvezem mesto iznad ujeda ali tek posto sam pocepao rukav shvatim da mi je kosulja kratkih rukava. Bas me poteralo. Skidam kais sa pantalona i vezem oko noge. Dizem nogu u vis i sisam krv iz rane. Isisao sam bukvalno svu krv iz sebe i tako se spasao. Sam sebi sam se divio ali nisam smeo da vise skacem od sreće.

Zmija,zadivljena mojom snalazljivoscu pisnu kao guja ljuta:

-Prosao si..bezi, da te mojih sest ociju vise ne vide.

Deveta komora

Opet starac. Obradovao sam se.

-Sto si tako bled? Kao da nemas kapi krvi u sebi.-konstatova starac

-Sta me ovde cek,deda-upitah ga

-Nista strasno,borices se sa svojom senkom.

Ovo je sigurno neka sala,pomislih u sebi.

-Jeste,sinko,sala je ali bolje da nije. Ustvari,borices se sa najjacim covekom na svetu.

-Na smrt?-upitah

-Ne,sinko...ti ces se boriti na zivot,ako mislis da prodjes dalje.

Logicno,pomislih . Cekajuci da se pojavi najjaci covek sveta,nervozno sam grickao nokte.

-Ne pljuckaj mi po podu-presece me starac

U tom trenutku se otvaraju neka velika vrata i u komoru ulazi covek visok bar tri metra i isto toliko sirok. I isto toliko debeo. Sve sam misic do misica. Glava kao sedam mojih,celav,zakrvavljenih ociju.-Ovaj ima konjuktivitis-pomislih.

Nisam stigao da mu kazem ni dobar dan,vec sam bio na zemlji i sa njegovim rukama oko vrata. Osecao sam da gubim vazduh i cuo sam sopstvena rebra kako mi pucaju. Pokusao sam da ga udarim glavom u celo,ali mi je glava skoro pukla na dva dela a on se samo pocesao. Sve me je jace stezao,kao da se piton uvio oko mene. Uzeh rukom peglu koja je tu stajala,ponovo ga udarih u glavu,ali nista,puce pegla u toliko delova da niko ne bi rekao da je to nekada bila pegla. On se opet samo blago pocesa. Na kraju sam,vec sasvim iscrpljen i zadavljen,upotrebio jedinu mogucnost,kolenom sam ga zveknuo u jaja,najjace sto sam mogao. Ili nije imao jaja ili je bio zena..samo je se blago pocesao. A moje koleno je bukvalno spalo sa noge i odletelo kroz prozor. Napolju

se culo "tup" i bolan jauk. Ne bacajte vise kolena kroz prozor,molim vas-zavapi neko napolju.

Vec,kada sam se oprostio od zivota i udahnuo poslednji zrak vazduha u zivotu,stisak ruku popusti i ovaj pade mrtav pored mene.

Zbunjen,ustao sam,udario ga nogom i zapitao starca:

-Sta bi ovo?

-Imao si sreće sinko,dobio je infarkt.

-To znaci da sam prosao dalje?

-Da ofkors-rece starac

Zahvalio sam se uljudno trombu u srcanoj arteriji,najjaceg bivseg coveka na svetu i posao u sledecu komoru.

Deseta komora

I ovde me cekaa neki starkelja,dosadni su vise.

-Dobar dan,deda. Sta treba da radim?

-Dobar dan,dete. Ako hoces u jedanaestu komoru,moraces da me ubijes-rece deka

-Kako? Zasto? Cime? Koliko?-zabezeknuh se ja

-Ubi me cime hoces,samo me ubi.

Pronalazim u uglu parce kanapa,vezem starca za grkljan i kacim ga za luster. Izmicem mu stolicu,starac se davi. Osecam da ce kanap puci. Medjutim,bio sam u pravu,kanap je pukao i starac se spasava. Uzimam obliznju viljusku,probadam mu grudnu suplju,cupam mu srce,kidam ga na komadice ali ne vredi,starac je i dalje ziv. Nalazim sataru za

meso,zabijenu u neciju glavu,cupam je i satarom starcu secem vene. Ali vene ne pucaju,nigde kapi krvi[pomislio sam da je i njega ujela zmija],starac je zivlji nego ikad. Sta cu,moram ga ubiti ili sam ja gotov. Setio sam se,ukljucujem dva kabla u strujomer,dodirujem starca sa kablovima,starac se trese kao orah ali ne pada mrtav. Starac pocinje da me kritikuje i daje mi jos minut vremena. Vadim pistolj i ubijam ga sa predumisljajem. Uspeo sam,bravo ja. Palim u jedanaesticu.

Jedanaesta komora

Opet starac,o neeeee. Ima li ovde bilo koga mladjeg osim zmija i azdaja.

-Ako hoces u dvanaestu komoru,moras izazvati pozar.-rece stari

-Cime?..nemam ni sibicu ni upaljac?

-Ne zanima me niti me interesuje-odbrusi starac

Vracam se po ona dva kabla od struje iz prethodne komore,unosim ih i pokusavam da spajanjem dva kraja izazovem varnice. Ali jedino sto sam uradio je to da je svugde u zgradi nestalo struje. Osetio sam se beznadezno. Nemam resenja. Ali mi na pamet pada pametna ideja. Koje sad ne mogu da se setim. Prokletstvo. Zbog obicnog parceta vatre da ne prodjem komoru. Ali neko mi u onom mraku dotura sibicu u ruku. Zahvaljujem se nevidljivoj ,palim sibicu i izazivam pozar velikih razmera. Cela zgrada gori.

-Sta sad?-dovikujem starca po onom mraku.

-Sad ga moras ugasiti-odgovori mi iz mraka

-Cime? Nemam vode ovde a ni protiv vatreni aparat-

-Snadji se-uzvikuje starac koji se bar po glasu,ocigledno gusi u dimu.

Neko mi u onom mraku opet dotura sibicu. Govorim nevidljivom da mi nadje vode,jebala ga sibica. Nesto kasnije mi dotura casu vode. Ja gasim pozar,odahnuvsi.

-I sta sad?-opet po mraku dovikujem matorog starca

-Sad osusi vodu-odgovara mi on,vec res pecen

-Cime? Nemam sundjer-upitah

-Ne znam....lizi jezikom-rece mi

Iznerviran starcevim odgovorima..vadim pistolj i ubijam i njega.

Prekrsio sam pravila! Buda me poziva u svoje odaje.

-Nisi uspeo,momak. A osim pored toga,oduzeo si zivot starcu..a mogao je jos tri meseca da zivi.

-Jesam,ubio sam.

-I sta cemo sad,a,mali?-upita zbunjeno Buda

-Sta god da bude-bice. Od toga pobeci ne mogu,sve i da mogu.

-Biraj..smrtna kazna ili vesanje-rece Buda

-Smrtnu cu kaznu,to mi vise odgovara.

-Dobro,bices ziv spaljen-Pendarta-uzviknu Buda-nabijte ovoga na raznjic!

Nabijaju me na kolac,nose me ka vatri i bacaju me u reku.

-Gori...gori...kad ne znas da plivas-vice Pendarta

Davim se...gorim..konopac me steze oko vrata...umirem.

Budim se iz kreveta,sav sam oznojan,drhtim,ne znam sta se dogadja oko sebe. Secam se...sanjao sam rigorozan san,sanjao sam Budu i 36 komora Sao Lina. Neverovatan san. Vise nikada necu da sanjam. Sad sam sanjao i nikada vise,rekoh sebi. Brisem se od znoja,ustajem da pijem vode,vec je svanulo. Neko kuca na vrata. Ja se trgoh.

-Ko jeee?-upitah

-Buda-zacu se sa druge strane

Obli me opet hladan znoj,srce hoce da iskoci,virim kroz spijunku.

-...idi,bre komsija u tri lepe...

DISKOMPLETUS

Prva prica

Otisao sam u prodavnicu da bih kupio zeni cipele za rođendan. Usao sam u prodavnicu i upitao konobara:

-Imate li cipele za moju ženu..noćne?

-Koji vam je broj žene noge?

-Mislim da je 40 ili 44 nisam baš posve siguran.

-Dacu vam 42,to vam je prosek

-Super. Spakujte mi tri litra.

-Hocete da vam zavijem ili samo upakujem?

-Zavi te mi,da se ne prospu,skupo je to placeno

-Evo izvolite. Placate kesom ili bezgotovinski?

-Radije bih cekom ,bezgotovinsko placanje me zamara

-U redu,sto cetrdeset dolara i po koja centa

-Evo izvolite cek,hvala ,prijatno i dovidjenja

-Dovidjenja musterijo

Izasao sam na ulicu,ne bih li otisao kuci,kad odjednom zacuh piskav grub glas:

-Marsovci,ljudi....beziteee...idu Marsovci...

U trenutku sam pomislio da je to neki psihobata koji je iskoristio trenutak nepaznje cuvara i pobegao iz nervno dusevne biblioteke. Ali,avaj..ispred mene iskoci iznenada mali zeleni coveculjak u obliku dzina i tihim bogoumilnim glasicem mi rece:

-Helou,strance,ti si zemljanin?

-Jesam,ja sam taj.-rekoh

-Ti si vrlo pogodan za nas eksperiment,moras poci sa nama na Jupiter.

-Vrlo rado-odgovorih

-Sacekaj ti ovde,odoh ja po moju svemirsku ladju-rece zelenko i ode

-Vazi,verno cu vas cekati-rekoh ja

Cekao sam ga i cekao..i cekao...proslo je vec cetiri sata a njega jos nema. Pomislih,slagali su me,bede jedne. Ali odnekud se pojavi svemirska ladja i zeleni coveculjak.

-Izvini strance sto si nas ovoliko dugo cekao ali mi nemamo osecaj za vreme. Oprosti.

-Nema veze,nije mi bilo tesko da cekam. Hocemo li najzad krenuti na daleki put?

-Upadaj u ladju-rece mi zeleni

Upalise svemirsku ladju i poletese nizbrdo u vasionu. Leteli smo veoma dugo,video sam sve ono sto se sa zemljeobicnim okom nije moglo videti..i zvezde i sunce...i suncev sjaj i mesecinu,cak i zvezdu Danicu kako kara mesec sto je dangubila...!

Stali smo na Marsu da sipamo naftne rezerve u ladju, popili kafu ispracusu i nastavili put dalje. Ubrzo smo stigli na njihovu zemlju Jupiter. Taman smo se prijupiterili a vec smo sleteli. Izasli smo napolje. Jupiter, necete mi verovati, prvi put vidim u zivotu. Bio je veliki, sjajan, sav u cvetu i bosilju. Cak su imali i kiseonika za normalno disanje, zato, dragi citaoci, ne verujte mnogo astronomima na zemlji koji lupetaju svasta.

Uvedose me u neku dvoranu, sve gurajuci me i rekose mi da ih tu negde sacekam. Ja sam ih tu negde cekao dobrih pola sata. Posle neizvesnog vremena u dvoranu udje neki ogroman dzin sa jos ogromnijom zelenom bradom i naglasi mi:

-Helou strance.

-Helou dobri domacine-odgovorih

-Znas li ko sam ja?-upita zeleni dzin

-Ne. Mada bih bio vrlo radoznao da znam.

-Ja sam kralj celog Jupitera-rece kralj celog Jupitera

-Prosto vam se divim-rece ja

-Znas li zasto si i otkud ovde?

-Mislim da je u pitanju neki eksperimentalni pokusaj-odgovorih

-Tacno. Eksperimentalno cemo te ugroziti, napravicemo od tebe monstruma.

-Super. Ucinite to iz ovih stopala-odgovorih ja veselo

-Prvo cemo da ti izvadimo dzigericu, jetru, srce, pluca, oba plucna krila, zatim mozak i ostale vanserijske delove-objasnise mi

-Super,to ce me sigurno boleti-radosno povikah

-A onda cemo u tebe da ugradimo masinu robota i on ce da vlada tvojim celokupnim bicem.

-I?

-A onda si pod nasom kontrolom. Vracamo te na zemlju i ti ces tamo ubijati sve van reda.

Doslo mi je da viknem...juuuuupiiiiiii...ali sam se sadrazio.

-vodite ga kod doktora da mu povadi dzigu i ostale delice.

Dvojica zelenih me uhvatise za noge i odvukose me u operacioni salon.

-Lezi mi ovde na operacioni astal-rece mi dr.zeleni

Legoh

-Sestro jupiterko,dajte mu anesteziju-rece dr

-Sestro jupiterko ,dajte mu anesteziju-rece dr.

Sestri jupiterki sve mora dva puta da se ponovi!

-Evo,evo....drz' na' anesteziju-rece mi sestra

I ja ubrzo anestezirah.

-Makaze i rukohvat mi dajte-rece dr.

Rasekose me,povadise mi dzigu,srce,pluca,kljucnu I ceonu kost,jetru i zucnu kesu za zamrzivac. Utrpase u mene neku gvozdenu skalameriju i ponovo me zanitovase. Pocese da me bude.

Ja se probudih i svatih da to vise nisam ja vec neko drugi koji je nekada bio ja.

-Hej! Pa to vise nisam ja!

-Ha,ha,ha. Dabome da nisi vise ti-rece pribrano doctor

-Zloupotrebite me...molim vas-povikah ja pun samopouzdanja

-Polako,polako...samo bez zurbe,sve u moje vreme-rece dr.

Druga prica

-Draga,veceras bi smo mogli u bioskop,daje se lepa knjiga,a?

-Divno dragi,tako davno nisam bila u nekom bioskopu.

-Znaci,idemo!

-Da,a koja se knjiga daje?

-Betovenova deveta od Rembranta

-Bajno. Tako volim da cujem dobru knjigu.

-Vazi,obuci se,spremi se pa da idemo.

-Odmah,dragi,samo da se obucem i stavim frizuru na glavu.

-Nemoj zaboraviti karte,draga,na stolu su

-Vec si ih kupio,dragi?

-Nisam ali obecavam ti...kupicu ih.

-Hvala dragi,ti si hvaljen Isus.

-Dragi,gotova sam,jos samo da se spremim.

-Bajno,obuci nesto toplo,napolju je magla

-Evo,ja sam konacno spremna,mozemo da krecemo,dragi.

-Bajno.[hvata je za kosu i krecu u bioskop]

Ja sve ovo slusam sa prozora i upadam u kucu kroz otvorena vrata

-Stoj,sto...nikuda vi neidete a najmanje u bioskop!-proderah se

-Hej,ko si ti?-upitase oni

-Ja sam izaslanik sa Jupitera mi i prosto cu vas ubiti.-rekoh

-O,ne...znao sam da ce nesto da iskrсне i da necemo ici u bioskop-rece dragi

Vadim laserski pistol i ubijam ih na mestu. Tako im i treba kad hoce u bioskop.

Treca prica

-Navali narodeeee,jeftine jabuke i ostalo voce i krompiri...

-Izvinite,koliko su vam jabuke?

-Za tebe bato dzaba,uzmi koliko hoces

-Hajde narodeeee,sveze voce da svezije ne moze biti,navali

-Dobar dan,sta imate od vocki?

-Imamo,sa ukusom limuna,vanile,dimljenih oraha...

-Priustite mi dva kilograma dinstanih badema,molicu

-Kako da ne,izvolite mlada gospodjo...navali narode...jos malo pa idem kuci

-Da vas pitam,kruske u prahu,imate li?

- Svakako da imamo,mada kad malo bolje pogledam...nemamo,gospodjo
 - Nema veze,dajte mi onda jabuke
 - Izvinite,gospodjo a gde vi vidite jabuke?...navali narodeee
 - Oprostite,trebaju mi svezi zmijski bataci
 - To gospodine ne drzimo,slabo ide ali zato imamo sveze krosnje od lipe
 - ne,hvala....idem uzbrdo
 - Dobar dan-rekoh ja
 - Dobar dan,izvolite,sve imamo osim onoga sto nemamo
 - Trebaju mi gajde,mrtav sam umoran-rece ja
 - Auuuu...malo pre smo poslednje prodali,ali zato imamo za vas gospodine,odlicne plombe za zube
 - Izvinite,trgovce ali ja vas moram ubiti-rekoh ja i pobih ga
- Tako mu i treba kad je malo pre prodao poslednje sveze gajde

Cetvrta prica

- Dragi,stani ovom autostoperu,deluje mi tako beznadezno umoran.
- Ali draga,znas da autostoperi mogu biti opasni
- Ali dragi,molim te
- Ali draga

- Primi ga i bog ce te primiti,dragi
- Ok,ulazi u kola strance...dokle?
- Do San Franciska sitija...ako moze
- Moze,idemo u istom smeru
- E,hvala vam...zamislite,vec dva minuta stopiram i niko nece da mi se zaustavi
- Znate,strance...ljudi se danas strahuju od autostopera,ima svakakvih manijaka i bandita
- Razumem ja to ali ima i postenih
- Da,da,svakako ali danas je takvih mnogo
- Kakvih? Postenih?
- Nisam vas najbolje cuo,nesto ste pitali?
- Kazem,kakvih?
- Da,da,svakako,ima i takvih
- Nerazumem,bas-rekoh i pomislih da ovaj dijalog treba prekinuti jer vodi u suludom pravcu. Ali vozac nastavi...
- Znam da nije vreme,nadam se da ne zurite,svratio bih ovde samo do prijatelja da vidim rodjenu sestru,znate ona je zdrava od zapaljenja pluca,a moze da joj se desi da ode nizbrdo,a kola se gase kad su pojedinačna,samim tim moj ujak od rodjenog brata mi bezi pred nosem,mada je moj stav da ni ja a ni moj otac nismo dovoljno zreli za ubedjivanje da li je ovako ili je onako. Ako ste me razumeli?

Izvadih pistolj i ubih i njega i nju. Tako im i treba kad mnogo pricaju a ne gledaju kuda voze.

Peta prica

-Halooo,da li je to Italija? Milano?

-Daaa,ko je to?

-Halo,mama,ovde Filipo,tvoj mili sin

-Sine moj,srce tatino,zoves iz Njujorka?

-Da,mama. Stigao sam malo pre.

-Kako si se snasao tamo,sine,kuku,sine

-Odlicno,mama,umalo se nisam snasao

-Jesi li se zaposlio,sine,kuku,sine

-Jesam mama,radim u fabrici gumenih cokolada i mogu ti reci da sam se zaposlio

-Jesi li nasao stan,sine

-Jesam mama,nasao sam stan. Ne prokisinjava uopste.

-Jesi li se ozenio,sine

-Jesam,mama...evo...da joj cujes glas...cekaj

-Neka sine,ne mora..nista je necu razumeti

-I ovako je gluvonema,mama

-Ako sine,neka je,bitno da se volite

-Imas li dece sine

-Imam,mama...dvoje. Jednog maloletnog i jednog sina

-Ih,ljubi ih baba u ladno cello

U tom momentu u govornicu ulećem ja sa pistoljem u nameri da prekinem ovu prekomernu potrošnju impulsa.

-Halo,mama...ovde je jedan manijak,hoće da me ubije

-Ako,sine,ako...samo da si ti meni živ i zdrav

Ubih i njega i telefonsku slusalicu. Ko im je kriv kad nemaju sreće pa su mi se našli na putu.

Ponovo sam otisao na Jupiter sa svojim žrtvama .

-Evo,ispunio sam zadato obećanje. Sestoro ubijenih na licu mesta plus telefonska slusalica

-Bravo,bravo,svaka ti čast-reče kralj Jupitera

-Hocete li me sad vratiti na zemlju,da živim sasvim normalno?

-Kako da ne. Za tri sekunde bićeš na zemlji i hvala ti strance na saradnji i džigerici. Pozdravljamo te.

-Hvala,dobri ljudi,pozdravljam i ja vas i masem vam

Nesto zasvetli i puče i ja se nadjoh na sred ulice. U ruci mi stoje cipele. Opet sam tu. Koliko li je prošlo vremena,pomislih. Podjoh svojoj kucici.

-Draaaagaaa,evo tvojih cipelaaaa. Srećan rođendan.

-Gde si ti do sada???

-Isao sam da ti kupim cipele,sto pitas?

-Bio si u kupovini sedam godina i tri sata,jel? Lazi ti nekog drugog a ne mene. Ja treba da venem ovako mlada a ti se provodis po nekim kafancinama sa nekim kurvama,sedam godina i tri sata. Sram te bilo,nije te sramota da me lazes,kopile jedno neopevano. Unistio si mi zivot,radost,decu..sve si mi unistio. Pare si potrosio. Sa koje kakvim kurvetinama si proveo sedam godina i tri sata,a?

Vadim pistolj i davim je golim rukama. Tako joj i treba kad pominje ona tri sata!

Roman, Tetralogija, postao je krajem osamdesetih godina svetski best-sellers, ubedljivo najcitanija knjiga u poslednjih sedam dana. Ovim romanom, Mijailovic potvrđuje da je možda jedan od najboljih među jedinicima. Tetralogija je roman u pričama. Roman se sadrži od četiri priče a svaka od njih ima po pet manjih priča, osim dekadona koji ima deset i suptilusa koji ima tri. Tetralogija je fenomenalna visokotirazna knjiga, namenjena isključivo. Mijailovic je ovim romanom hteo da pokaže koliki je generacijski jaz između dve i više sličnih generacija. Međutim, da čujemo šta sam autor misli o svojoj romanu:

-Ja sam ustvari, pokušao da uspeš da napišem knjigu o ljudima od kojih se i sam stidim. Roman govori o ljudima koji su dovoljno dobri da ne bi uradili ništa loše. Zato ovu knjigu i posvećujem ljudima sa obrazom... jagodicama i usnama, koji ni sami nisu svesni koliko koriste stete savremenoj civilizaciji i statistici. Bio sam jako ljut dok sam pisao ovu knjigu..bas ljut. Zasto? Odgovor cete naci u samoj knjizi. Ako ga ne nadjete, niste razumeli knjigu.

Ja

LIVRUS[PISMA]

[Prepiska izmedju dvoje mladih]

Prvo pismo

Zdravo Milane!!!

Procitala sam tvoju adresu u ilustrovanoj tv reviji u rubrici-
"kontaktirajmo u dvoje". Izvini sto ti nisam poslala foto-grafiju, jer kod nas u selu nemamo fotoreportera. Ali sam se nacrtala, pa me ti vidi kako otprilike izgledam. Ipak cu ti se opisati.

Zovem se Danjela Mitrovic i zovu me Pegi. Pegi, zato sto sam puna mladeza po licu, telu i rukama. Imam plavkasto-smedje usi i crnu mini val kosu. Kosu teram na stranu i redovno se cesljam. Imam duge smedje trepavice, visok nos i debele socne oci. Veoma sam zgodna, tako bar drugi kazu kada misle na mene. Oblacim se moderno i sva sam u trendu. Nosim farmerke i imam kosulju, cak mozda i dve.

Inace, imam punih dvadeset godina i upravo ulazim u dvadeset prvu. [usla sam]. Idem u skolu i dobar sam djak. Da li i ti ides u skolu? Da li si i ti dobar djak? Ja sam inace osmi razred osnovnogodisnje skole i imam razrednog staresinu. Sada sam na jesenjem raspustu i odmaram se. U slobodno vreme citam slike i bavim se gledanjem starih domacih filmova u boji. Najvise mi se svidja onaj film, gde onaj tip hladno ubije onog drugog tipa. Obozavam tipske filmove.

Inace,volim sve sto vole omladina,a narocito da se druzim sa drustvom. U drustvu se najlepse osecam[mislom na pazuh] i drustvo mi daje dodatnu inspiraciju.

Nisam ti rekla odakle sam. Iz sela sam. Zivim sa majkom,ocom,dedom,babom a imam i starijeg brata i odlicno se slazemo,ja lazem njega,on laze mene. Imas li ti starijeg brata od sebe? Ako ga imas,kako se vi medjusobno lazete?

Inace,od muzike slusam uglavnom vokalne instrumentale i veoma sam usamljena. Pomozi mi da vise ne budnem usamljena,molim te!

Dosta sam ti opisivala sebe,molim te ko brata od tetke,odgovori mi na ovo pismo,ali pismeno,jer nemamo telefonsku aparaturu.

Pisi mi,kako si ti,kako se zoves,kako se prezivas,kako te vicu,koliko imas godina zivota,sta ti nosis od mode,cime se bavis u slobodnom terminu,kako ti se zove ujak,kako ti izgledas,kako delujes,ako slucajno ti imas fotografiju,posalji mi da te bar izdaleka vidim kako izgledas.

Pisi mi o svemu a naj mi vise pisi o sebi i tvom ponasanju.

Cao.

Tvoja Danjela.

Moja adresura:

Danjela Mitrovic

Selo

p.s. Pisi mi

Drugo pismo

Cao,Danjelo!!!

Evo,uzeh papir i hartiju da ti odgovorim na tvoje lepo pismo.

Ja se zovem Milan,tako me i vicu,a prezime sam trenutno zaboravio,kad tata dodje kuci,pitacu ga.

Imam dvadeset i dve godine i idem u srednju medicinarsku skolu,smer masinbravarski. Nisam bas dobar djak kao ti ali sam medju najboljim u mom odeljenju. Razredni staresina mi se zove Nikola i on mi predaje,ja mislim kriminologiju. Moj razredni staresina Nikola je vrlo dobar covek,ima zenu i porodicu i daje sve od sebe. Moj razredni staresina izgleda ovako: Plav,crn,beo,zut,srednje uhranjenosti i ima zdrave sede zube. Zube pere kaladontom. Moj razredni staresina je visoko obrazovan i nosi crne pantalone. Uredno je celav i obrijan i vodi racun o sebi. Ali da ti vise ne pricam o mom razrednom staresini,da ti sad malo pricam o profesoru masinstva.

Moj profesor masinstva je covek i uvek nosi dugu bradu i brkove sa sobom. Cipele nosi uvek i samo na nogama i redovno ih pere i pomazuje. Cipele mu imaju veliki djon i plave su boje. Pertle su crne i veze ih na masnice. I on ima zenu i decu i uzda se u sebe.

A sad nesto malo da ti napisem i o sebi..po koju recenicu.

Izgledam sasvim prirodno. Visok sam,imam mladez na ledjima,crnu srednje razvijenu kosu,misicav sam i nosim samo kompletna odela,rolku i obucu. Uzivam da dugo stojim pred ogledalom i da posmatram ogledalo.

U slobodnom vremenu,bavim se muzikom,sviram ploce i kompaktne diskove. Imam i savremeni kasetofon,marke d'best. Da li i ti imas savremen kasetofon i kako se zove? Inace imam i jednog rasnog persijskog psa i sa njim se igram po vasceli dan. Imam i papagaja koji govori sve svetske jezike.

Od muzike volim sve sto moze da se zvizdi. Gledam i ja filmove,one inostrane,mada nisam neki big ljubitelj filmova,visе volim vremensku prognozu.

Inace,ja sam iz grada i zivim sa majkom. Otac mi se razveo,pa je sad tu samo otac,majka je otisla da zivi sa drugim.

Danjela,pisi mi sad ti meni,molim ja sad tebe,jer i ja sam usamljenik,a usamljenost mrzim vise nego kad nisam usamljen.

Pisi mi,sve sto ti mislis da bih ja voleo da procitam!

Cao.
adrese:

Evo ti moje

Milan – grad

p.s. Sta ti znaci ono p.s.?

Trece pismo

Zdravo Milance!!!

Izvini sto ti pisem cirilicom,pokvarila mi se olovka.

Mnogo ti hvala sto si mi odgovorio na prvo pismo,iskreno receno,nisam ocekivala da ces uloziti napor da mi odgovoris.

Inace,procitala sam tvoje prelepo pismo i prosto sam se zadusevila. Sjajno pismo u srce si me dodirnuo. Pitas me sta radim...upravo se spremam na more. Sigurno se pitas sta cu na moru u sred leta,pa i ja se pitam ali ipak moram da idem. Nadam se i ocekujem da cu se tamo puno lepo provesti i da cu steci utisaka.

Evo,dok pisem ovo pismo ja rucam. Majka mi je za rucak spremila nesto lepo i ukusno ali necu da ti kazem sta.[ha,ha...samo sam htela da ti pokazem da imam smisla za humor i da umem da se salim].

Zamisli,sinoc sam te sanjala..kao ti i ja...dalje se ne secam. Da li i ti mene sanjas nocu dok spavas ili me mozda vidis u vizijama dok citas novine?

Jutros sam isla na pijac da kupim krompir-paprikas i znas sta mi se desilo? Nisam nasla krompir-paprikas! Ako i ti imas slicnih avantura,pisi mi,volim avanture,izrazito.

Znas da mi je moja majka nasla tvoje pismo i procitala ga. I znas sta mi je rekla?...ne znas sigurno!

Zaista ne znam sta vise o cemu da ti pisem,mozda malo o mom selu. Moje selo je divno,ima suma,livada,golemih pasnjaka,basta,jagoda a uvece izlazimo na igru. Imamo tu u selu dom zdravlja,tamo su svakog vikenda svirke,dolaze najpoznatiji harmonikasi iz sela i okoline. Moras jednom put doci da vidis kako mi ovde solidno zivimo. Kako vi zivite tamo u gradu? Kasljete li? Pisi mi obavezno o tome.

Pitao si me da li i ja imam savremeni kasetofon. Nego sta,nego da imam. Kasetofon je marke off-on,a moze i da snima. Ima i radijo u sebi. Cak ima i da se mota kasete levo-desno,sve na dugme kao na filmu. Moderno je moje selo,civilozovano selo,imamo i radioaktivni gromobran.

Na kraju,da te vise ne zadržavam,moram nesto da ti sapnem,stidljivo: "volim te".

Nadam se da si razumeo,ako i ti mene isto,odgovori mi,ako ne,nemoj mi vise pisati!

p.s. Nadam se da si razumeo,ako i ti mene isto,odgovori mi,ako ne,nemoj mi vise pisati!

Cetvrto pismo

Helou,Danjelo!!!

Izvini sto ti ovako kratko nisam pisao,nisam bio kuci,bio sam u vojsci a tvoju adresu sam izgubio,

Procitao sam u tvom pismu da me jako "volis me". Iskreno receno,uzela si mi rec iz pisma,i ja tebe volim. Volim te odavde do tamo. Prosto sam se zaljubio u te,nadam se da si se i ti zaljubila u me.

Ja bih se odmah ozenio sa tobom,kunem ti se..ali ne mogu...moram nesto da ti priznam,necu vise da te lazem. Ja imam....oca i majku! Nemoj da se ljutis,bolje sto sam ti to sad rekao nego kasnije kad bude kasno.

Bez obzira,ja tebe volim najvise na svetu,nemoj mi zbog toga zameriti.

U ime ljubavi napisao sam i pesmu o tebi,kada je budem naucio,ja cu ti je odrecitovati u pismu.

Evo,ljubavi,citam tvoje poslednje pismo i sve krisom placem,krajickom oka desnog. Krivo mi je,krivo je...znam das am pogresio..kritikuj me..ali shvati d ate volim vise od kr.....ah.....umirem,umirem..evo umirem zbog tebe...osecam,srce ce mi puci...tika-taka...buuum!

p.s. Umro sam

Peto pismo

Zdravo, Milane moj!!!

Kuku, Milane, zasto si mi umro tako mlad i braon. Zasto me ostavi da vecno patim za tobom. Zasto si umro, pa ja sam ti sve verovala i razumela te.

Bila sam ti na sahrani, bilo je dosta ljudi a bio je i pop. Pop je citao neku knjigu dok su ostali plakali. Zasto su plakali, ne znam, izgleda da su te lazno voleli, ja sam se jedina veselila, pevala i igrala.

Inace, izgledao si isto kao na slici, samo nesto bledji. Nisam ti ni oci videla, bile su ti sklopljene.

Na groblju, kada smo stigli, drzala sam govor i citala sam tvoja pisma meni upucena. Opet su svi plakali, zaista ne vidim sta je tu bilo toliko smesno.

Izgleda da sam te ja jedina razumela, prosto sam te osecala, svom dusom svojom i svim srcem svojim, kako na nebu tako i na zemlji. Inpostuj oca svoga i majku svoju da dugo pozivis na zemlji i ne cini preljube vec oprost i duznicima svojim.

Ne mogu vise da izdrzim, hocu i ja da se ubijem, pa maker crkla.

Popicu kesicu sode bikarbone i otrovacu se. Bicemo kao Romeo i Julijana, mozda nas Filip Visnjic zapise u svojim pesmama.

Evo...vidi. pijem rastvor....glu, glu, glu,...popila sam. Mirno cu cekati da me zadesi smrtni ishod. Videcemo se gore..na nebu..nadam se.

Evo ga, smrtni ishod je dosao po mene...cao.

p.s. Ah

U paklu

Milan: Danjelo..pa ti si se izgleda ubila

Danjela: Da Milane,nisam mogla da izdrzim bez tebe

Milan: Danjelo...prognozo mog zivota

Danjela: Milane,sreco moje smrti

Milan: Nije mi zao sto sam mrtav 'ladan

Danjela: Polju bi me...svojim hladnim usnama

Djavo: Dosta emocija,upadaj u kotao...

TETANUS

Prva prica

Bacil 1: ej,kolega,vidi,onaj se rasekao. Hajde da udjemo u njega da ga obolimo.

Bacil 2: hajde brzo,dok nije primio AT zastitu.

Bacil 3: ej,cekajte mene,hocu i ja unutra,mozda tamo ima necega.

Bacil 4: ja ostajem ovde,davacu vam moralnu podrsku.

Bacil 5: ja vam cuvam ledja da ne naidje vakcina,upadajte,mnogo sreće

Bacil 1: ja sam usao,daj mi ruku,uhhhh al' si bre tezak...

Bacil 2: spustimo se nizkrvno do jetre,tamo cemo napraviti plan

Bacil 1: vazi....hej,pazi tromb...

Bacil 3: hvala prijatelju...umalo mi ne otkide glavu

Bacil 1: slusaj plan za danas...ti,bacilu 2,ides uz kicmenu stublinu i cekas me na mozgu,negde kod leve hemisfere a ti bacilu 3,ti ces uci u nerve,postavi dve protivbubrezne mine i bezi prema mozgu. Pre toga se maskiraj u hemoglobin da te ne prepoznaju. A ja cu ostati ovde i cekati da naidje neki protein,pa cu ga poneti gore za veceru. Svi na zadatke.

Bacil 2: vazi...srecno. Moracu i ja da se maskiram u vitamin A.

Bacil 3: hej,tise...evo ga jedan belokrvni zrnac..psssst.

Bacil 1: nije nas primetio...dobro je...to je sigurno izvidjac. Pazite,ima ih dosta,ovaj je izgleda leukemicar.

Posle tri sata nalaze se na levoj hemisferi mozga.

Bacil 1: uspeli ste,sjajno,da li vas je ko video?

Bacil 3 : mene je video jedan kokobacil..ubio sam ga.

Bacil 2: znaci jos neko je u akciji,moramo biti oprezni,ovaj je pun bakterija.

Bacil 1: tise,blizu smo uha,moze nas cuti.

Bacil 2: donese li nesto za veceru?

Bacil 1: to sam potpuno zaboravio

Bacil 3: ja sam mislio na to,doneo sam polusvarene cvarke iz zeludca

Bacil 1: sjajno,svaka ti cast,navali na klopu....i na spavanje. Ceka nas sutra naporan dan.

Bacil 2: tvrd ovaj mozak,odoh ja da legmen na eustahijevu trubu

Bacil 3: meni je zima...brrrr

Bacil 1: ne brini,vrlo brzo cemo mu podici temperature

Spavaju

Bacil 1: hej,ustajte,neko se sunja kroz sinuse. Stoooj..ko ide?

-crveno krvno zrnce

Bacil 1: gde ces?

Crv.krv.zrn.: da odnesem mozgu malo kiseonika.

Bacil 1: prolazi i zaboravi da si nas video.

Crv.krv.zrn.: tenk ju

Bacil 2: izgleda da je ovaj Englez

Bacil 3: hej...neko ide

Hormon: ne bojte se,to sam ja...insulin...trazim ima li gde secera.

Bacil 1: prolazi. Opet se neko sunja

Zeludacna kiselina: to sam ja....

Bacil 2: sta ti trazis u glavi?

Zeludacna kiselina: zalutala sam a ne znam da se vratim.

Bacil 1: samo se drzi jednjaka i ne boj se

Belo krvno zrnce: aha,primetio sam vas,sad ste najebali

Bacil 1: celiju uvis,stani ovde uz kost..pretresite ga

Bacil 2:[pretresa ga] nema antitela,bezopasan je

Bacil 3: ubimo ga

Bel.krv.zrn: nemoj te,molim vas,imam zenu i sitnu decu..

Ubijaju ga

Bacil 1: idemo dalje u akciju...evo plana...bacilu 2,ti se probijas preko limfne zlezde do otkljucne kosti,bacil 3 se maskira u osecajni nerv i ide u izvidnicu u kostanu srz,tamo pratis razvoj belih krvnih zrnaca i da li znaju nesto o nama. Pogledaj im naoruzanje i brojno stanje. Ja cu malo do pluca da se nadisem svezeg vazduha i razbistrim mozak za dalje

razmisljanje. Sastanak za pet sati na otključnoj kosti. Čuvajte se neprijateljstva. Srećno.

Posle pet sati

Bacil 1: svi smo tu...da čujem

Bacil 3: bio sam tamo. Još ne znaju ništa o nama ali sumnjaju. Poslaće izvidnicu danas. Od oružija imaju tri hektaliona antitela i AT zaštitu.

Bacil 2: Znači da ju je primio, prokletstvo

Bacil 3: da ali još nije aktivirana a što se tiče brojnog stanja, daleko su bezbrojniji od nas

Bacil 1: znači, ostaju nam samo diverzije, počnimo odmah. Prvo da mu podignemo temperaturu, palite vatru..

Bacil 2: šta ćemo za potpalu?

Bacil 1: uzmi malo korenja od dlaka, korenje dobro gori. I pazite da ne primete dim...duvajte.

Belo krvno zrnice: ha...sad ste gotovi...idem da javim mojima

Bacil 1: javi im. Zakazujem vam boj na zeludac polju u 18h večeras..

Bel.krv.zrn.: vazi....unišćemo vas k'o virus prehlade

Bacil 1: hajde da nešto pojedemo, pa da pravimo plan za bitku.

Bacil 2: hej...tamo je neko groblje..da vidimo.

Bacil 3: šta piše?

Bacil 2: u spomen belim krvnim zrnica poginulim za zdravlje organizma u borbi protiv variole vere.

Bacil 1: sav sam se najezio...hajmo...

Druga prica

[Knezeva vecera]

Knez Belokrvnic: Osecam da ce veceras neko da me izda na zeludac polju, protiv tetanus. A to ce izgleda biti vojvoda Antitelovic.

Antitelovic: Ne i ne, ja izdati necu, ja cu veceras rasporediti glavnog bacila. Ne vera ti sedi sa moje desne strane, on ce veceras izdati na zeludcu.

Krvotvoric: Ja da izdam? Sacuvaj boze, ja to retko radim

Braca devet Leukocitovica: I mi mislimo da ce Krvotvoric izdati veceras ili prevece.

Knez Belokrvnic: Sta ti mislis vojvodo Limfociticu, da li ce Krvotvoric izdati?

Limfocitic: Iskreno se nadam da hoce.

Antitetanusic: Nije bitno ko ce nas izdati, vazno je da nas neko izda.

Treca prica

Bacil 1: bacilu 2,probijaj se napolje,javi nasima da prodru u telo i da se sprema ljuti boj. Neka jave i nasim prijateljima,gnojnim bacilima,da dodju da nam pomognu. Sa njima imamo kooperativni ugovor. I pazi da te neko ne vidi,sve nade polazemo u tebe.

Bacil 2: nemas frke,sefe...primetice me sigurno. Vracam se za dva sata sa pojacanjem.

Bacil 1: pozuri. Pa da i mi napravimo knezevu veceru,dok jos nije kasno za veceru.

Bacil 3:...trci,koliko te limfa nosi..

Cetvrta prica

Bacil 1: Osecam da ce nas neko veceras u kasne sate izdati na zeludac polju,a to ces biti ti Stafilokokicu!

Stafilokokic: Da..ja izdati hocu ali zato necu rasporediti glavno krvno zrnce. Vera ti sedi sa moje desne strane i on sigurno nece izdati na zeludcu!

Streptokokic: Ne veruj mu kneze tetanusa,ja cu te licno izdati,tako mi ovog gnoja.

Braca devet Toksinovica: I mi isto mislimo.

Peta prica

[Boj]

Bela krvna zrnca su se raspodelila strategijski. Levo krilo na desnom bubregu,desno krilo na levom debelom crevu. Konjica na prostati a sva ostala vidjenija bela krvna zrnca i ratni veteran ostali su u pozadini. Antitela sa svojom artiljerijom,poredjala su se uz jednjak i slezinu.

Daleko malobrojniji bacilli tetanus i gnojne bakterije,grupisali su se u dva krila,jedno na besici,onoj mokracnoj a drugo krilo je poredjano po debelom crevu uzduz i poprecke.

Cula se sudijina pistaljka[krcanje creva] i bitka je pocela. Prvi su napali bacilli i to levim krilom preko plucne papirne maramice.

Bacil 2: udri ga,majku mu jebem telesnu,iscupaj mu hemoglobin iz grudi

Bel.krv.zrn: Kome ti psujes sestru,tetku ti fasisticku

Bacil 9: sad ces da vidis kako Musa dere ovcu

Antitelovic: hajde,Stafilokokicu,udari ako imas muda,dodji da ti kosti isprelamam

Stafilokokic: ha,ha,ha,plasim se ja takvih,predajem se

Bacil 1: znao sam da ce ovaj da izda...i izdade

Bacil 3: dosao sam da vam javim da je neko izdao

Bacil 2: bolje da ja bezim na vreme,nego da ne pobegnem na vreme

Bitka se rasplamtala, krv je bila na sve strane, pobednik se nije znao sve dok se nije saznao. Izgubili su bacili, zahvaljujuci izdaji Stafilokokica.

Odnekud ide Zeludacna devojka i vida rane mrtvim borcima i sve ih suzama zaliva...kap po kap.

Otud idu dva vrana hromozoma i bacaju prsten u krilo majke devet Leukocitovica.

Majka devet leukocitovica: i tu sam tvrda srca bila, sto sam devet ceri izgubila i desetog starog istok Bogdana.

Al' zanjista Damjanov Crvenko i tu majka nije tvrda srca bila vec joj puce srce iz nedara.

Jedini preziveli bacil 1 i bacil 3, bili su uhapseni i izvedeni pred preki sud.

Srce: Vi ste, tika-taka, optuzeni, da ste tika-taka, u noci izmedju srede i cetvrtka, tika-taka, pokusali da obolite jedan prilicno zdrav organizam, tika-taka

Pluca: Da li se, uzdah-izdah, osecate krivim, uzdah-izdah, i da li osecate, uzdah-izdah, krivicu?

Bacili[jednoglasje]: Da, tacno je. I ne osecamo se krivim, to je nas posao, ko mu je kriv kad se rasekao na zardjali noz

Zeludac: onda vam, var-var, moramo presuditi, var-var, po kratkom ustupku, var-var

Koza: i ja se, svrb-svrb, slazem sa tim, svrb, svrb

Creva: i ja, krrrrrrr

Srce: tika-taka, bacite ih u tika-taka-taka-taka-tika[malo aritmije], samicu!

U samici

Bacil 1: otkada ste vi ovde?

Variola vera: ja sam vec deset godina

Tuberkuloza: a ja...ne secam se...blizu oko priblizno

Bacil 3: a ti zemljace?

Karijes: ja sam od proslog petka. Opr'o zube,jebes ga

Bacil 1: a ti mali,sta ces ti ovde?

Virus gripa: ja..privredni kriminal

Bacil 1: Sve je dobro kad se dobro svrsi.

DEKADON

Bog: koliko ih je danas umrlo sent Petre?

Petar: mislim da ih je desetorica,eno ih u cistilistu,ciste pod

Bog: dobro...da li je porota spremna?

Porota: jesmo,boze nas

Bog: uvedite mi prvog

Uvode ga

Prva prica

Bog: ime i prezime?

Dzon: Antoan Egziperi

Bog: godina rodjenja?

Dzon: 1936 negde u Evropi

Bog: godina umreca?

Dzon: 1988 negde na autoputu

Bog: zanimanje u zivotu?

Dzon: nezaposlen.Ali sam zavrrio astronomiju,smer naucna fantastika

Bog: imas li u zivotu ucinjenih nekih dobrih dela?

Dzon: svakako da imam.

Bog: hajde,navedi neki primer

Dzon: tako,jednom,setam pored reke,predvece,srce da procistim,kad ugledah neku zenu kako se davi.

Bog: i?

Dzon: i nista..utopila se.

Bog: pa,niste je spasli?

Dzon: nesto se ne secam,bio je mrak.

Bog: hm,dobro..seti se jos jednog dobrog dela

Dzon: setam se ja tako ulicama Londona,pala magla na sve strane kao testo gusto. I odjednom zacujem neki zenski vrisak kako se dere. Ja potrcah u suprotnom pravcu i opazih dva volontera kako siluju neku zenu.

Bog: i?

Dzon: prvo su je skinuli,pa su onda poceli radnju silovanja...onda sam ja skocio.

Bog: da je spaces?

Dzon: ne,u reku.

Bog: pobogu,zasto u reku?

Dzon: pa gde cu? U Londonu nema mora.

Bog: uh...bice ovo naporan dan,vidim ja. Imas li zlodela?

Dzon:i te kako,druze

Bog: da cujem?

Dzon: setam ja tako sokacima Pariza i ubih jednog coveka.

Bog: pobogu,brate,uat?

Dzon: pa,padala je kisa.

Bog: pa,kakve sad to veze ima?

Dzon: kako nema,da nije padala kisa,ne bih ga ubio.

Bog: dobro,poroto...gde cemo ovog bogohulnika da strpamo? U pako,a?

Porota: u pakao,jasta more

Dzon: hvala vam. A ja sam se dzaba plasio,vi ste dobri ljudi.

Druga prica

Bog: uvedite drugog.

Uvode ga

Bog: ti se zoves,kako?

Iliu: Iliu Petresku

Bog: Rumun,a?

Iliu: bio

Bog: dobro,crni Iliu,imas li ti kakvih dobrih delova?

Iliu: imam,imam

Bog: da slusam

Iliu: spasao sam jednu babu od sigurnog vesanja.

Bog: kako?

Iliu: ubio sam je iz pistolja.

Bog: Vrlo dobro, za svaku pohvalu. Imas li jos sta?

Iliu: nemam, nadam se da je ovo bilo dovoljno

Bog: imas li, odnosno jesi li imao losih zlodela u zivotu?

Iliu: da, naravno, koliko hocete

Bog: kakva ili kakvih?

Iliu: krao sam, lagao sam, ubijao sam zrtve, bio sam lopov, lazov, ubica...

Bog: uh, pa ti si bas veliki gresnik...

Iliu: jesam... oprost mi boze... kajem se... popravicu se.

Bog: Kasno, Iliu, kasnoooo.. porota, da vas cujem?

Porota: u pako!

Iliu: e, jebi ga, boze

Treca prica

Bog: a ti si?

Petar: sveti Petar, boze

Bog: a, da... uvedite mi treceg

Dzems: zasto? Kako u pako?

Porota: samo ti lepo idi u pakao,djavo!e,vodi ga.

Dzems: is..is, sotono

Cetvrta prica

Posle pauze

Bog: sledeeeeciii

Marko: zdravo,drug

Bog: nemoj ti meni ,zdravo,nisam ja sa tobom ovce sisao

Marko: izvini,drug....dobar dan,onda

Bog: dobar i tebi,mada ne verujem. Kako se zoves Marko?

Marko: Marko Kraljevic

Bog: Petre! Sta ce ovaj ovde? Ovaj je imao sudjenje pre sesto godina

Petar: nije to taj Marko,ovo je neki drugi Marko

Bog: kada si ti otisao bogu na istinu?

Marko: juce...oko podne

Bog: od cega?

Marko: od bolesti

Bog: koje,konkretno

Marko: konkretno, sifilisa

Bog: Auh, otkud' ti to?

Marko: isao sam sa kurvama

Bog: aha..a ono...ne cini preljube?

Marko: toga se nisam setio.

Bog: Marko, Marko...pa sta cemo sa tobom, imas li dobrih dela?

Marko: da!

Bog: da pipnem?

Marko: spasao sam coveka od saobracajnog udesa.

Bog: kako?

Marko: isao sam pesaka.

Bog: bog da te vidi.

Marko: aha

Bog: nisi ti tako los momak, a?

Marko: nisam. Nisam ja tako los kao sto izgledam.

Bog: dobices, pakao. Dve godine uslovno.

Marko: hvala, niste pogresili, izigracu vase poverenje sigurno.

Bog: ajd' bezi....sledeci iii

Peta prica

Bog: imas li ti ime i prezime?

Vili: Vili Mahoni,kamenorezac iz Bafala

Bog: imas vrlo lepo ime za mrtvog coveka. Sta si ti dobro ucinio u zivotu onozemljanskom?

Vili: sta sam uradio,uradio sam...sad je gotovo.

Bog:a sta si to uradio?

Vili: ja sam bio lekar,spasao sam mnogo ljudskih zivota.

Bog: lekar? Malo pre rece da si kamenorezac?

Vili: uhvatili ste me u lazi.

Bog: i sta je sad istina? Kamenorezac ili lekar?

Vili: lekar sam...ocni lekar.

Bog: pa kako to ocni lekar moze da spasava ljudske zivote?

Vili: uhvatili ste me u lazi.

Bog: vidim ja da si ti veliki lazov. I hoce li nam na kraju reci istinu ko si i sta si?

Vili: hocu. Ja sam Rudolf Kerju,bitanga iz kraja.

Bog: tako...posteno nam reci,pola cemo ti oprostiti,ako si nesto lose uradio.

Vili: nista lose nisam uradio...odoh ja u raj...dovidjenja..

Bog: eheeej....stani...ja ovde sudim i presudjujem..mnogo si ti dao sebi za pravo

Vili: oprostite,hteo sam na brzaka da vas zajebem...

Bog: Petre...cujes li ti ovog,majke ti?

Petar: Nisam ga slusao boze,igram domine sa Pavlom

Bog: jesmo rekli da ovde nema domina! Sve cu to da vam pobacam. Zivce mi iskidaste. Vodi ovog u pakao. I zovi mi sledeceg...da mu ja presudim.

Sesta prica

Bog: ti si?

Ahmed: ako mozes malo glasnije,sinko...deda slabo cuje.

Bog: koooo siiii tiiii?

Ahmed: Idi,breee...uplasi me...ne moras toliko da vices

Bog: sta je ovo danas,sve ludji od pametnijeg. Ko si i odakle si?

Ahmed: ja se zovem Ahmed i iz Kine sam

Bog: u Kini ne postoji takvo ime?

Ahmed: to mi je otac dao po dedi. A deda nije iz Kine,on je iz Koreje.

Bog: ovaj ce mi glave doci.

Ahmed: reci,pitaj...sta treba da pricam?

Bog: imas li Ahmede dobrih dela?

Ahmed: da, imam. Spasao sam jednu babu od sigurnog vesanja.

Bog: ubio si je iz pistolja, jel?

Ahmed: ne, skinuo sam je sa vesala.

Bog: naaaajzaaad, jedno pravo dobro delo...svaka cast Ahmede, ljudino.

Ahmed: spasao sam ja jos baba, nije ona jedna jedina.

Bog: jel, kako?

Ahmed: jedna je htela da se udavi u reci

Bog: i?

Ahmed: popio sam reku i nije imala gde da skoci

Bog: e...sad ga i ti bas pretera... gde ti stade tolika vodica

Ahmed: u besiku..da vam pokazem kolika mi je besika[skida se]

Petar: u, jeb....kolika besika, covece

Bog: dobro, dobro..obuci se. Imas li zlih dela?

Ahmed: ne. Nikada to nisam radio. Ja sam humanitaran

Bog: najzad jedan za raj...vodite ga u pakao

Porota: Dijavolo...vodi ga

Bog: koliko ih jos imamo?

Petar: jedan, dva, tri...cetvoro

Bog: daj, sledeceg.

Sedma prica

Bog: reci mi tvoje cenjeno ime?

Stiv: maj nem gad Stiv

Bog: od cega si ti umro?

Stiv: od smrti.

Bog: Ti nam stizes iz?

Stiv: iz zivih

Bog: mislim..iz kog mesta..grada..sela..varosice

Stiv: ne secam se,ne pamtim detalje

Bog: cek'..ti si mi nesto poznat..jesi li ti vec bio ovde?

Stiv: jesam,kada sam imao poliklinicku smrt

Bog: a da,secam se...izvukao si se onda. Imas sigurno dobrih dela?

Stiv: to me pitas ili potvrđujes?

Bog: pitam.

Stiv: potvrđujem.

Bog: da cujem?

Stiv: spasao sam jednog ubicu od njegove zrtve.

Bog: odlicno. Jos nesto?

Stiv: spasao sam i jedan voz da ne udari u stenu.

Bog: zanimljivo,kako?

Stiv: nisam hteo da poturim stenu..a mogao sam,verujte

Bog: bas si dobar covek. A zlodela?

Stiv: samo jedno jedino.

Bog“ koje? Ako nije tajna?

Stiv: nazalost,tajna je.

Bog: pa sta cemo..tajna je tajna..

Stiv: ali vam mogu reci detalje ako hocete..

Bog: neka,ne moras...vodite ga u pakao na kuvanje

Stiv: neka,hvala...vecerao sam...[vode ga]

Osma prica

Bog: sta je sa tobom?

Dzo: izgleda da sam umro

Bog: izgleda da jesi..odakle si Joe?

Dzo: iz Rutford siti polisa

Bog: aham,bio sam tamo..sjajne hamburgere imate.

Dzo: pa,eto...ja sam bio hamburgerdzija,mozda ste i kod mene bili

Bog: mozda. Ti si Joe,poginuo?

Dzo: Da,jesam

Bog: kako,brate mili?

Dzo: saobracajna zgoda.

Bog: detaljisi mi.

Dzo: on je isao nasuprot mene,ja sam isao nasuprot njega...i...buuum.

Bog: i sta je sa njim?

Dzo: on je posle mene,sledeci

Bog: aha..i ko je bio kriv?

Dzo: on. Isao je nasuprot mene

Bog: a ulica je bila jednosmerna?

Dzo: jeste...u oba smeru je bila jednosmerna.

Bog: umro si u bolnici?

Dzo: ne,umro sam na licu vremena.

Bog: sto ti je zivot. Dobrih dela...imas?...nemas?

Dzo: ne znam,ne mogu da se setim,prosut mi je mozak u saobracajci.

Bog: uuu,to je nezgodno...poroto..sta cemo sa ovim? Nema secanja..kako da mu sudimo?

Porota: dovedite nekog njegovog iz rodbine koji je ranije umro, pa neka nam priča o Joetu, kakav je bio.

Petar: ček' da vidim..auuuu..njegovi su svi u paklu..sad cu da zovem djavola. Djavoleeee...djavole,sotono jedna....dolazi ovamo.

Djavo: zvali ste me gospodo?

Bog: ima li koga u paklu od Joetovih, da je živ?

Djavo: momenat, nema

Bog: nista, vodite i njega u pakao. S' kim si-takav si.

Petar: boze, može li pauza za ručak, pocrkasmu gladni?

Bog: ovde ne možeš biti gladan, nemaš telo a ni želudac

Petar: ali ja sam gladan duševne hrane...

Bog: rekao sam ne. To znači ne. Dajte mi sledećeg..

Deveta priča

Bog: da cujem?

Klaus: šta da cujete?

Bog: ime....ime da ti cujem

Klaus: Klaus

Bog: Svaba, a?

Klaus: u neku nogu, jesam

Bog: čime se baviš?

Klaus: trenutno sam mrtav.

Bog: mislio sam na zemlji?

Klaus: tamo sam bio živ...po profesiji

Bog: Ti si dakle poginuo u saobraćajci

Klaus: da,Joe me udario.....ubicu te kad' te uhvatim[vice prema Joetu]

Bog: on tvrdi da si ti kriv.

Klaus: pa nego sta.

Bog: volis li ti Klaus,zivotinje?

Klaus: nisam u tom fazonu

Bog: imas li dece,Klaus?

Klaus: ni u tom fazonu nisam

Bog: imas li dobrih dela?

Klaus: eh,duga je to prica...

Bog: kako mislis?

Klaus: mislim na duzinu..duga prica.

Bog: imas li neku kracu?

Klaus: pricu?

Bog: da,pricu.

Klaus: a jel moze neka pripovetka?

Bog: nismo se razumeli...

Klaus: basna,bajka,pesma..

Bog: ne,ne,ne...

Klaus: e pa jebi ga..sta hoces?

Bog: mislio sam na dobro delo...imate li kakvo dobro delo?

Klaus: eh,duga je to prica...

Bog: boze,popizdecu...Petre daj mi casu vode.

Petar: ne mozete ovde biti zedni..nemate telo a ni besiku..

Bog: dobrosad smo jedan-jedan,vraticu ti ja ovo...

Klaus: mogu li ja da idem?

Bog: gde bi ti...u raj?

Klaus: ja bih kuci...

Bog: ha,ha...odavde se ne vraca,pogotovo ne ti...svi ti organi poispadali

Porota: mi bi smo njega pravo u pakao.

Bog: cuo si...ides pravo u pakao.

Klaus: ispuniti mi zelju...hocu krivo u pakao..molim vas

Bog: moze

Vode ga krivo u pakao

Petar: eh,jos jedan

Bog: uvedite ga...nasumice

Deseta prica

Bog: aha,ti si znaci poslednji...ime i prezime pa se onda predstavi.

Rene: Rene Z'mapel Mua Osi

Bog: Francuz?

Rene: avec mua

Bog: sta je bilo sa tobom?

Rene: abortus...abortirala me majka

Bog: bas sam se pitao odakle fetus ovde

Rene: taman sam mislio da se rodim....kad...zajebase me..

Bog: imas li ti Dezire,dobrih dela?

Rene: Rene a ne Dezire..ne brkajte cinjenice,boze dragi.

Bog: Rene,Dezire...sve je to isto,francuz je francuz

Rene: pitali ste me nesto?

Bog: zaboravi...vodite ga u pakao,danas sam lose volje.

Porota: on je poslednji..da ga pustimo u raj?

Bog: ajd' nek' jednom bude po vasem,danas sam dobre volje. Vodite ga u raj da mirise cvece.

Rene: Hvalaaaa...evo vam po cokolada i sto grama kafe.

Bog: vise ih nema,nadam se

Porota: nema,kraj

Petar: naprotiv, evo vode jos osmoricu, bio sudar autobusa i kamiona

Bog: oh, neeee

Porota: oh, daaaa

Bog: sta cemo sad... ja vise ne mogu?

Porota: da im odlozimo sudjenje za neki drugi dan?

Bog: odlicno... Petre.. vracaj to na zemlju, jos koji dan neka zive.

Petar: vracaj se tamo... ko vam je rekao da dodjete.. mrs' na zemlju... najlakse je umreti. Svi bi vi gore, znam.... neradnici jedni.

SUPTILUS

Prva prica

Dzon: dobar dan!

Kler: dobar dan i vama,kao sto i vi meni.

Dzon: da li je ovo biro za zaposljavanje?

Kler: ako vam ja licim na nekog ko radi u birou za zaposljavanje...onda jeste.

Dzon: hteo bih nesto da radim.

Kler: mislite,hocete da se zaposlite?

Dzon: da,ako vam je tako lakse

Kler: da vidimo sta ima....sta ste zavrсили?

Dzon: skolu

Kler: ok..samo da vidim u katalogu ima li sta za vase zanimanje

Dzon: hajde vidi,pa pogledaj

Kler: aha...evo ga...nema nista.

Dzon: dobro,mozda je tako najbolje. Dovidjenja.

Kler: navratite sutra,mozda se nesto pojavi. Dovidjenja lepo.

Zvin: Dzone...jesi li to ti,Dzone?

Dzon: Zvine...ja sam,Zvine

Zvin: stari prijatelju,dvadeset godina te nisam video..

Dzon: i ja tebe. Sta radis Zvin? Otkud ti ovde?

Zvin: eto,svratio malo u rodni kraj,dvadeset godina nisam dolazio,radim po belom svetu.

Dzon: Super. Sta radis u belom svetu? Jesi li se ozenio.

Zvin: radim na prekookeanskom brodu,zaradjujem grdne pare. Nisam se ozenio. A ti? Radis li negde? Zena,deca?

Dzon: ne radim nigde,nema posla,zivim k'o slepac. Zenu mi je otisla sa sve decom,nemam para da izdrzavam porodicu. Upravo sam posao da skocim sa mosta.

Zvin: Aaaaa..e pa nece moci...imas sreće sto si naleteo na starog prijatelja. Koliko ti para treba? Taman posla da dozvolim da mi se prijatelj ubije.

Dzon: treba mi mnogo,duzan sam na sve strane sveta.

Zvin: koliko Dzone?

Dzon: milion dolara sam duzan i milion dolara dugujem i jos jedan milion da imam za normalan zivot i da mi se vrate zena i deca.

Zvin: znaci,tri miliona,jel tako?

Dzon: da,prijatelju

Zvin: Dzone...vidis onaj most..nije daleko a idealan je za samoubistvo. Zbogom prijatelju.

Dzon ubija Zvina,uzimamu tri miliona dolara iz novcanika i skace sa mosta. Novcanice se rasplivase po reci, vredni ribar Glen,ne bude lenj i sve ih pokupi.

Druga prica

Glen: da li je ovo policijska stanica?

Morgan: ako ti ja licim na nekog ko radi u policijskoj stanici, onda jeste.

Glen: hteo bih da prijavim slucaj.

Morgan: samo da završim ukrstene reci..pricekajte malo.

Glen: nigde ja ne zurim

Morgan: da ne znate mozda, bolest ociju, osam slova?

Glen: nazalost, ne...nikada nisam bolovao od te bolesti

Morgan: slaba korist od tebe, koji si djavo i dolazio ovde?

Glen: da prijavim slucaj.

Morgan: a da...reci..

Glen: jedan covek je skocio sa mosta, udavio se a iz njegovom dzepa ispale su novcanice, koje sam uredno pokupio i osusio. Tri miliona dolara.

Morgan: pa?

Glen: pomislio sam da je to slucaj za policiju, pa sam dosao ovde.

Morgan: aman, covece, ovo je ukrstaonica reci...policija je preko puta.

Glen: izvinite...i hvala.

Morgan: sad ne znam gde sam stao...vodoravno ili uspravno..!

Glen odlazi u policiju

Glen: dobar dan. Policija?

Vejn: Sta hoces?

Glen: Ja bih da prijavim slucaj samoubistva i pronalazenje novca.

Vejn: koliko novca? Gde je?

Glen: evo,sve je tu...tri miliona dolara...izvolite,ja sam posten nalazac.

Vejn: a ko je izgubio?

Glen: pa taj samoubica,skocio sa mosta,utopio se i novcanice mu ispale iz levog dzepa.

Vejn: i kako sad mrtvom coveku da vratimo novac?

Glen: pa ne znam...valjda ima porodicu.

Vejn: zadrzacu pare za sebe,imam zenu i troje dece,mislim da su meni potrebnije

Glen: kako vi kazete,vi ste policajac. Dovidjenja.

Treca prica

Dzon: dobro vece. Policija?

Vejn: idi bre covece,prepade me. Sto si tako bled i pun mrtvackih pega?

Dzon: Zvin: to se tebe ne tice. Pitao sam da li je ovo policija?

Vejn: jeste,sta hoces?

Dzon: ti si Vejn?

Vejn: ako ti licim kao neko k'o je Vejn,onda jesam

Dzon: mislim da je nesto moje kod tebe.

Vejn: upaljac? Nije valjda da sam vam sinoc pokupio sa kafanskog stola. Desava se. Evo izvolite.

Dzon: hvala. I laku noc.

Vejn: laku noc.

Dzon izlazi i nestaje u mraku...

Zvin: dobra noc. Policija?

Vejn: idi bre covece,prepade me. Sto si tako bled i ukocen? Sta je ovo nocas...

Zvin: zato sto sam ubijen,Vejne.

Vejn: ahahaha,dobra sala...ubijen...ahahaha. Ko vas je ubio?

Zvin: onaj sto je malo pre otisao odavde.

Vejn: onaj sto sam mu namerno maznuo upaljac?

Zvin: taj, Vejne

Vejn: i sad si dosao da prijavis da te on ubio?

Zvin: ne. On je moj prijatelj,necu ga prijavljivati.

Vejn: pa sto si onda dosao?

Zvin: mislim da je nesto tvoje kod mene.

Vejn: ne razumem. Nesto moje je kod vas?

Zvin: o,jebem ti pisca...hteo sam reci,nesto moje je kod tebe!

Vejn: ja,prijatelju vise upaljaca nemam,ako ti treba zidni kalendar...to mozda ima...

Zvin: ne zajebavaj me Vejne...daj mi moje!!!

Vejn: a mislis onih sto dolara sto ih je pronasao onaj posteni ribar...znaci tvoje su....pa i hteo sam da te nadjem i vratim ti...evo izvoli..

Zvin: da,to...hvala ti...posto si toliko posten,evo ti pedeset dolara kao nagrada a ovih drugih pedeset daj postenom ribaru kada ga vidis. Vratio si mi veru u ljude,Vejne.

Vejn: nema na cemu,to mi je duznost. Kad god nesto izgubite ja cu vam vratiti.

Zvin: hvala Vejn. Laku noc.

Vejn: laku noc,dobri mrtvace.

Ako mislite da je ovde Vejn profitirao...niste pazljivo procitali pricu.
Procitajte ponovo!

Autor

KNJIGE KOJE SU U STANJU PRIPREME

-Mozete naruciti narudzbenicom uz popust od 1%-

DAN KADA SU DUHOVI SAPTALI-I.Novakovic

DOVIDJENJA U JESENJE RANO-O.Micic

ZBOGOM OSTAJ SRCE U JUNAKA-P.Plodnic

GORKE SUZE,PROLOM VODA-M.Adanovic

NA BRANIKU BOTANICKE BASTE-R.Ostojic

MEDICINSKA KNJIGA

MOZDANI DELOVI U SEDAM TOMOVA
VETERANI

BOLESTI NOKTA I METODE LEZENJA
PONASANJE

KRV,LIMFA I OSTALI PROLIVI
RAME

REKE I PLANINE SRBIJE
MUZICARA

ALERGIJA I KAKO JE DOBITI
REUMATIZAM

PREVENTIVA PLUCNOG KARIJESA

SPORTSKA KNJIGA

SAHOVSKI FUDBALSKI

FUDBAL,PRAVILA I

KAKO TRCATI A NE ISCASITI

SPORTSKE POVREDE KOD

SUDJENJE,PRAVILA I

ENGLESKI BEZ PREDRASUDA

MUZICKE KNJIGE

SKOLA KLAVIRA U SEST NAVRATA

CAKE NA GITARI

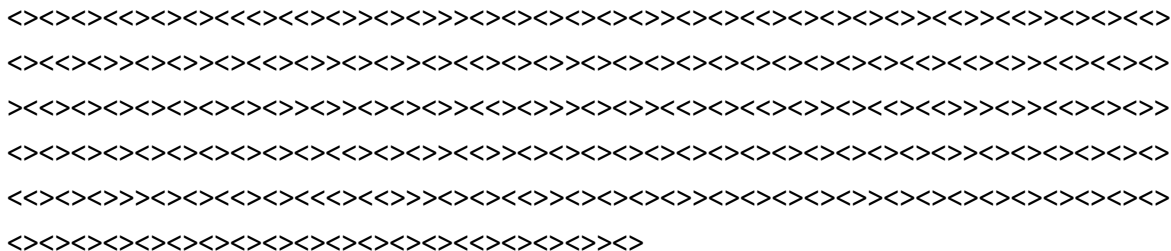
SKOLUJTE GLAS BEZ PO MUKE

OPERSKE DIVE I PADOVI

PRI RUCNIK
ZA OPISMENJAVANJE SELA

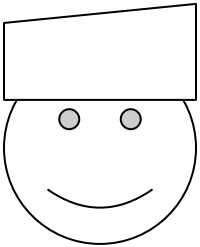
Za prvi razred smer-a-individualni poljoprivredni proizvajac

I LOVE SELO

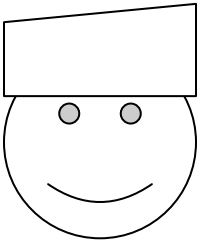
SADRZAJ :

1.] BUKVAR

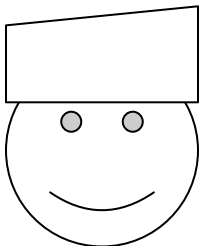
Jel to onaj sto
sece bukve?

2.] GRAMATIKA

Sta
gramatika...more'
motika je za mene

3.] OSTALO[matematika, knjizevnost, filozofija, medicina...]

Ja ovo ako
naucim...postacu prava
encinklonpendija

BUKVAR

Azbuka:

A,B,V,G,D,DJ,E,Ž,Z,I,J,K,L,M,N,NJ,O,P,R,S,T...Dalje vam ne treba!

Azbuka služi radi lakšeg sporazumevanja na njivi u stali ili pod najlonom!

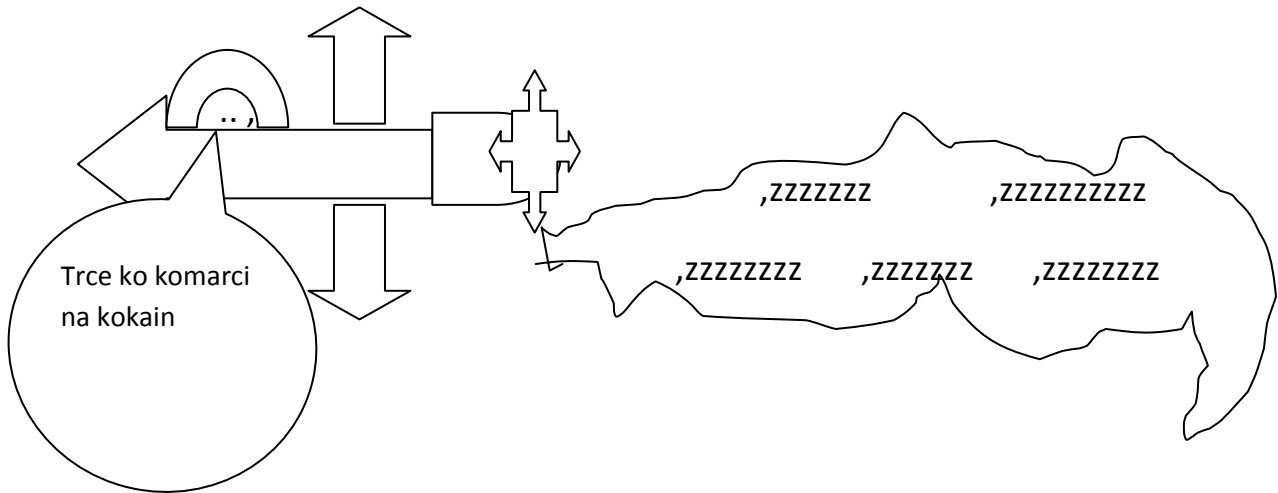
Da bi vam sto lakše uslo u tu glavu kako se pravilno piše i izgovaraju pojedina slova...uz svako slovo stavili smo rec i sliku.

Molimo vas da slike ne bojite jer nisu predviđene za to. Udzbenik treba da koriste i sledeće generacije individualnih poljoprivrednih proizvođača!

FALA !

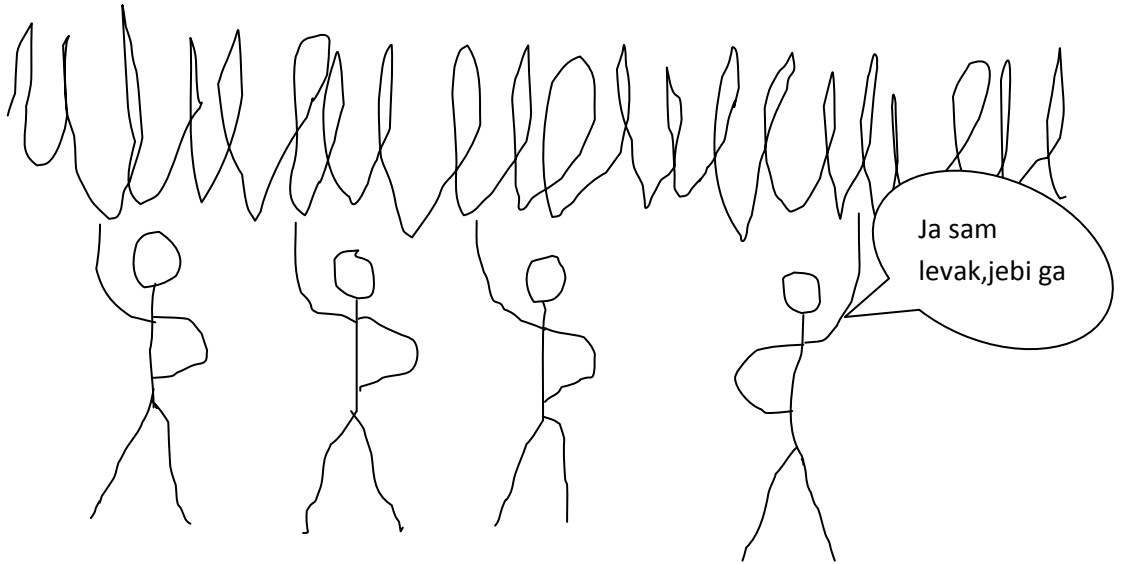
A

Avijon za prasenje komaraca i ostalih danguba

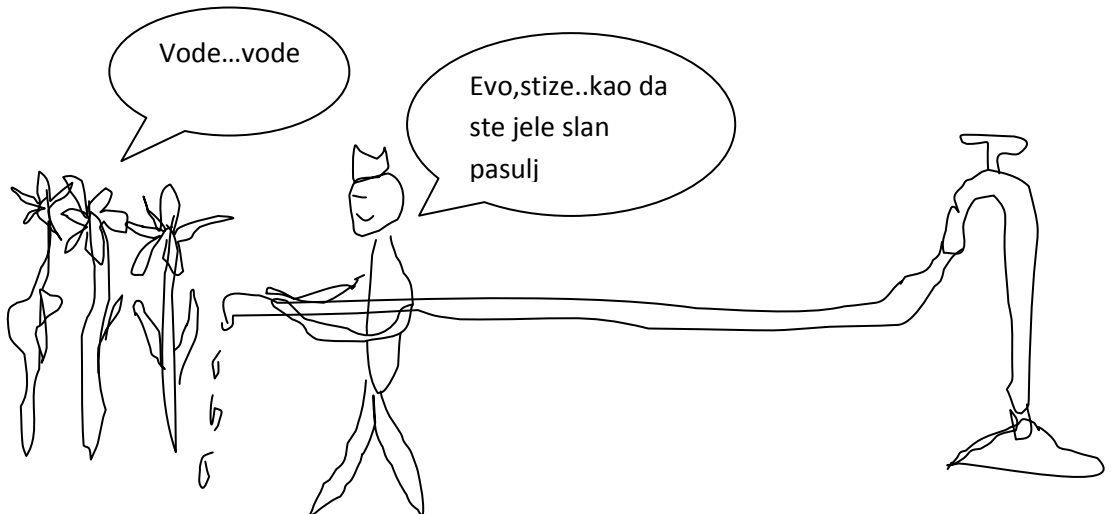
B

Berba malina sa jednom rukom

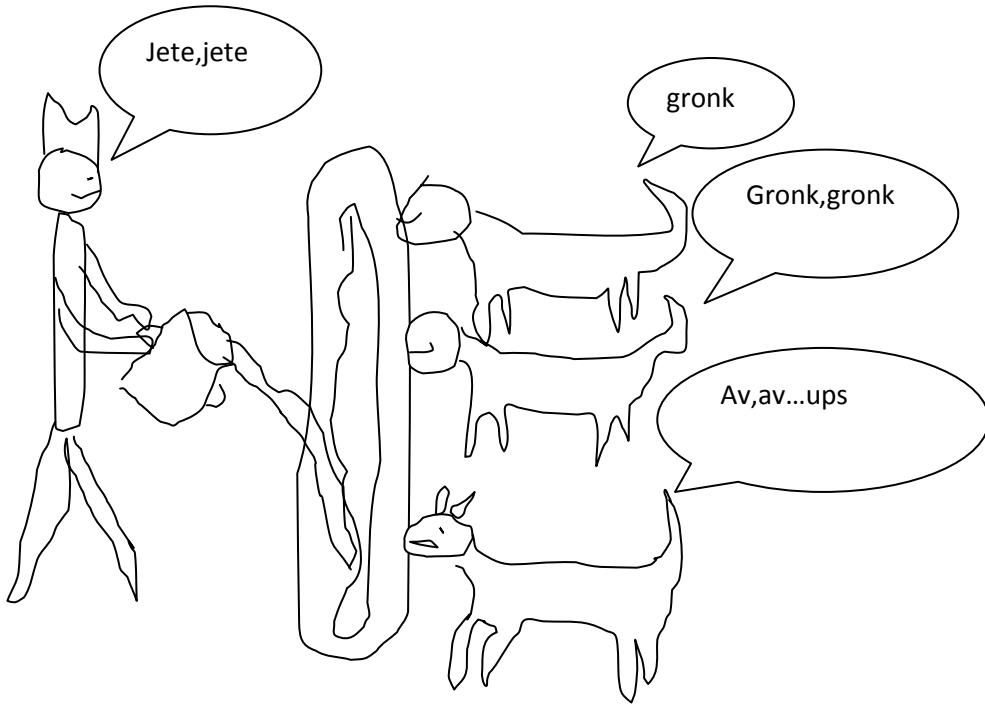
V

Vodno navodnavanje vodom

G

Gajenje i uzgoj svinjske stoke

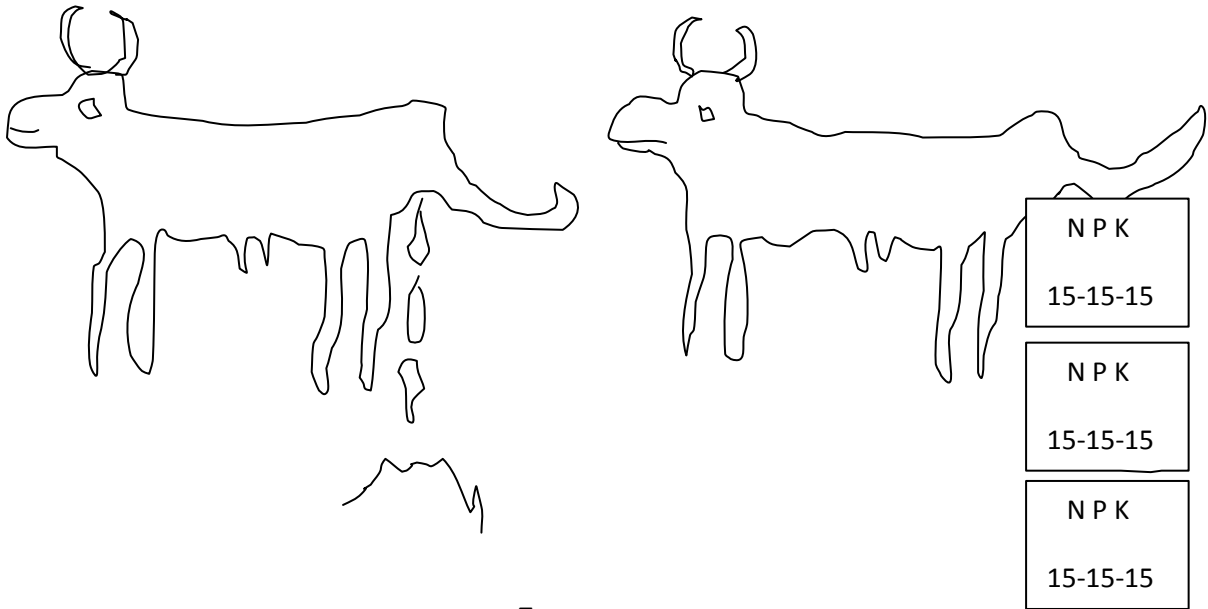
D

Dranje kore drveta za petrovske lile

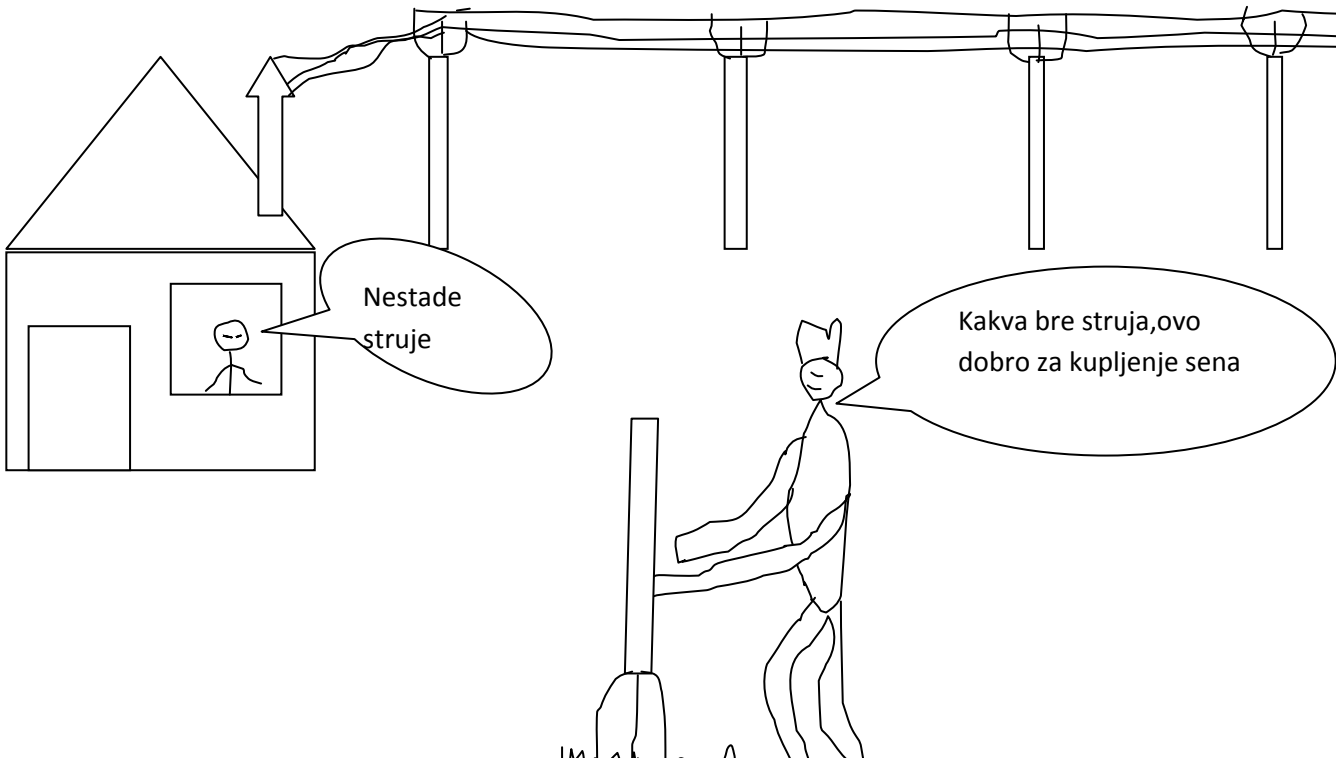
DJ

Djubrivo, stajsko i vestacko

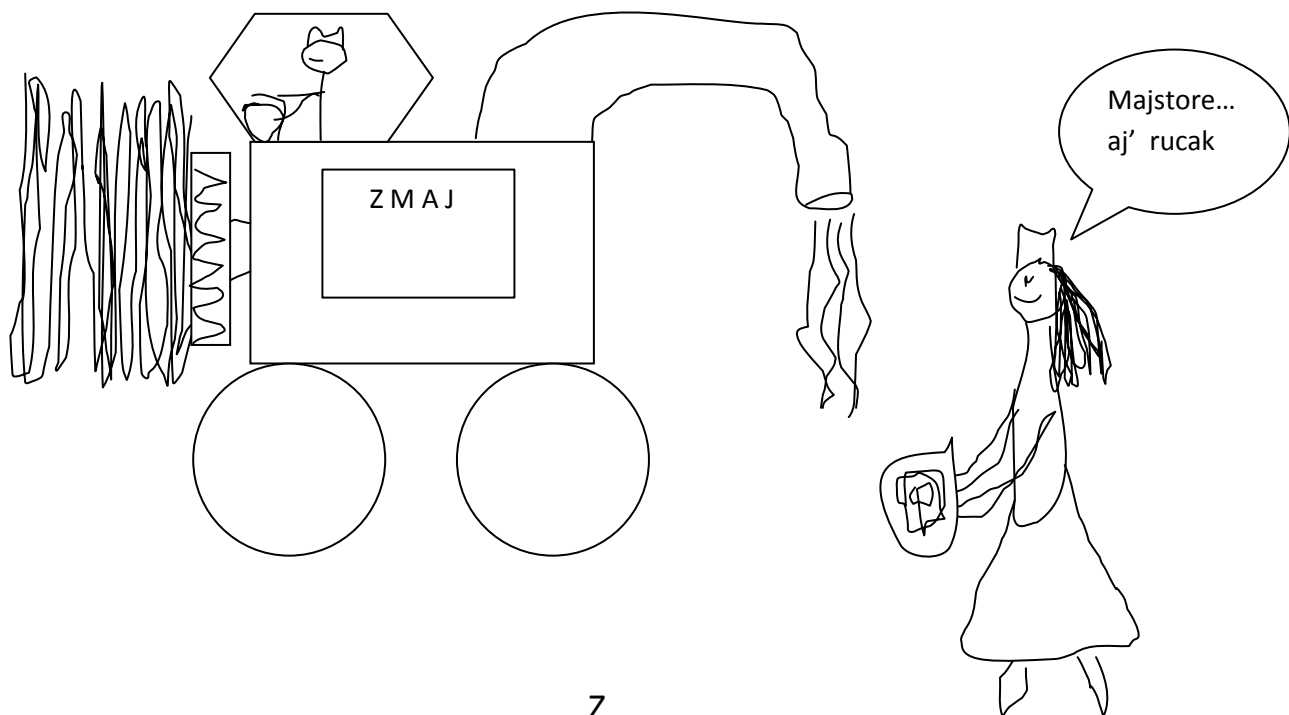
E

Elektrifikacija sela

ž

Žetva šenice, kuruza i ostalih zobi

z

Zalivanje paradajza u letnjoj zezi

I

Iskanje kosacice od komsije

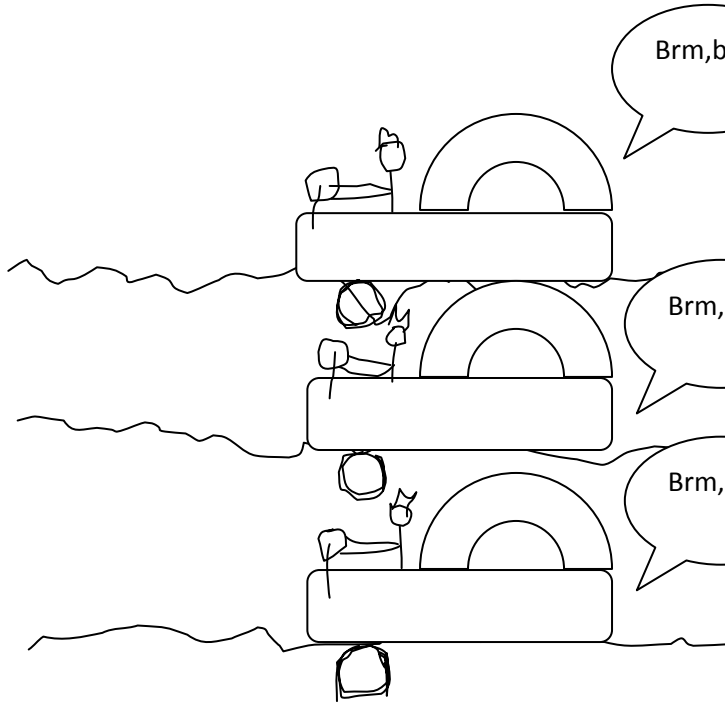
J

Jeb'o te...ni danas nema kise

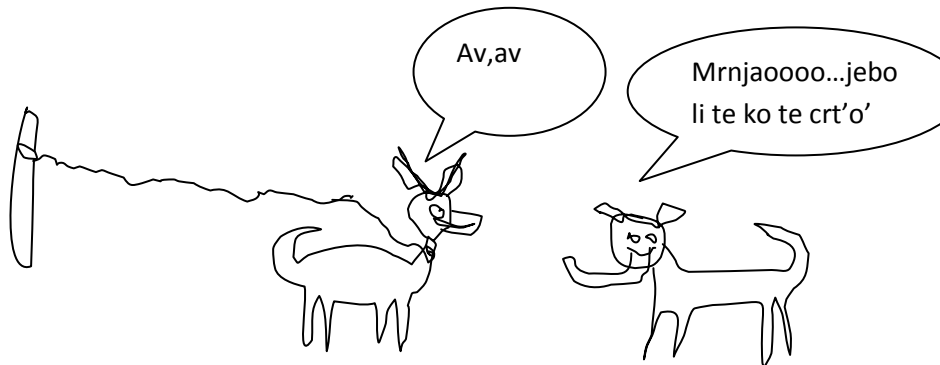
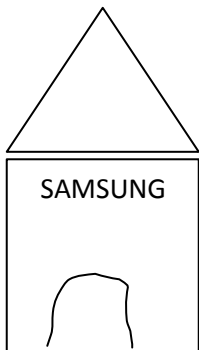
K

Kosacica na Rajcu

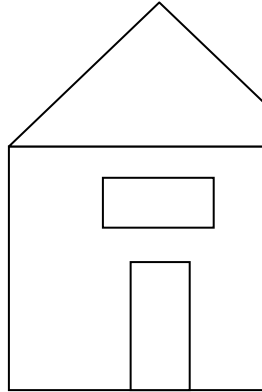
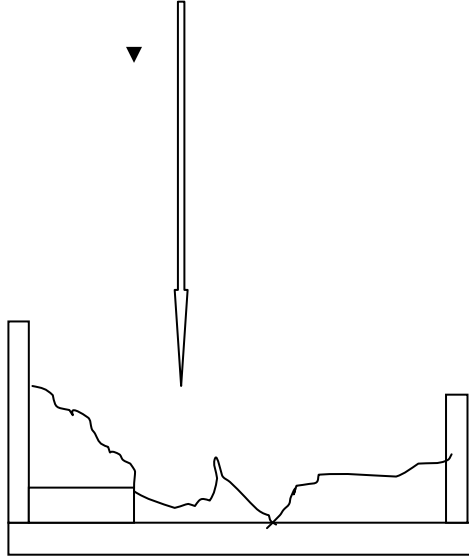
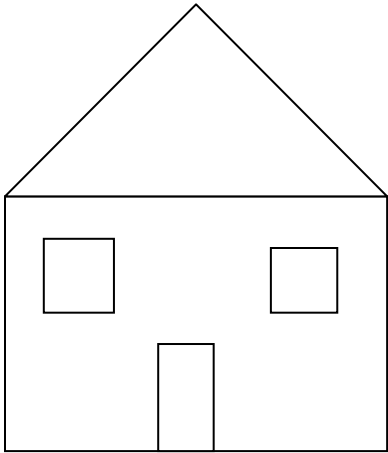
L

Lanac za kera

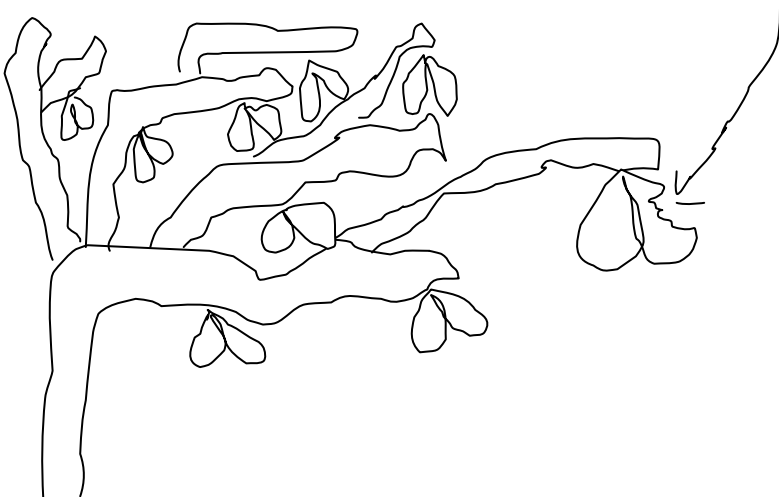
M

Magaza [nekad bila..porusena odavno]

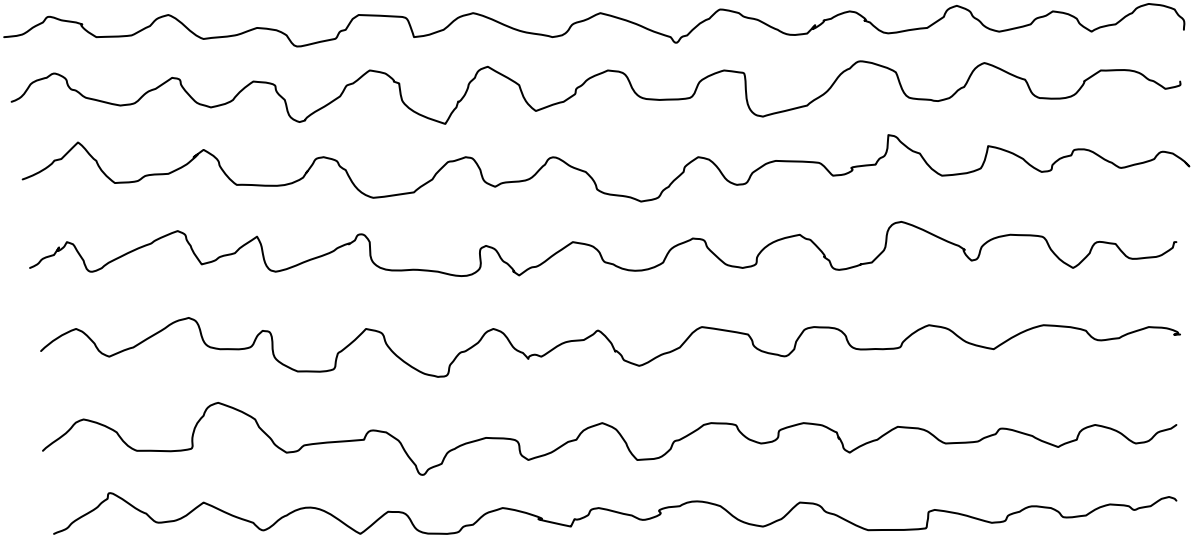
N

Nagrizao crv sljivu

NJ

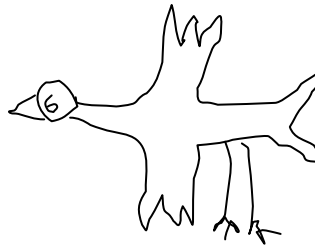
Njiva na kojoj ce biti posejan kukuruz

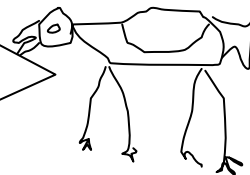
O

Orao hvata kokosku

Pustite vi pisca sta on
pise...orlovi ne hvataju
kokoske

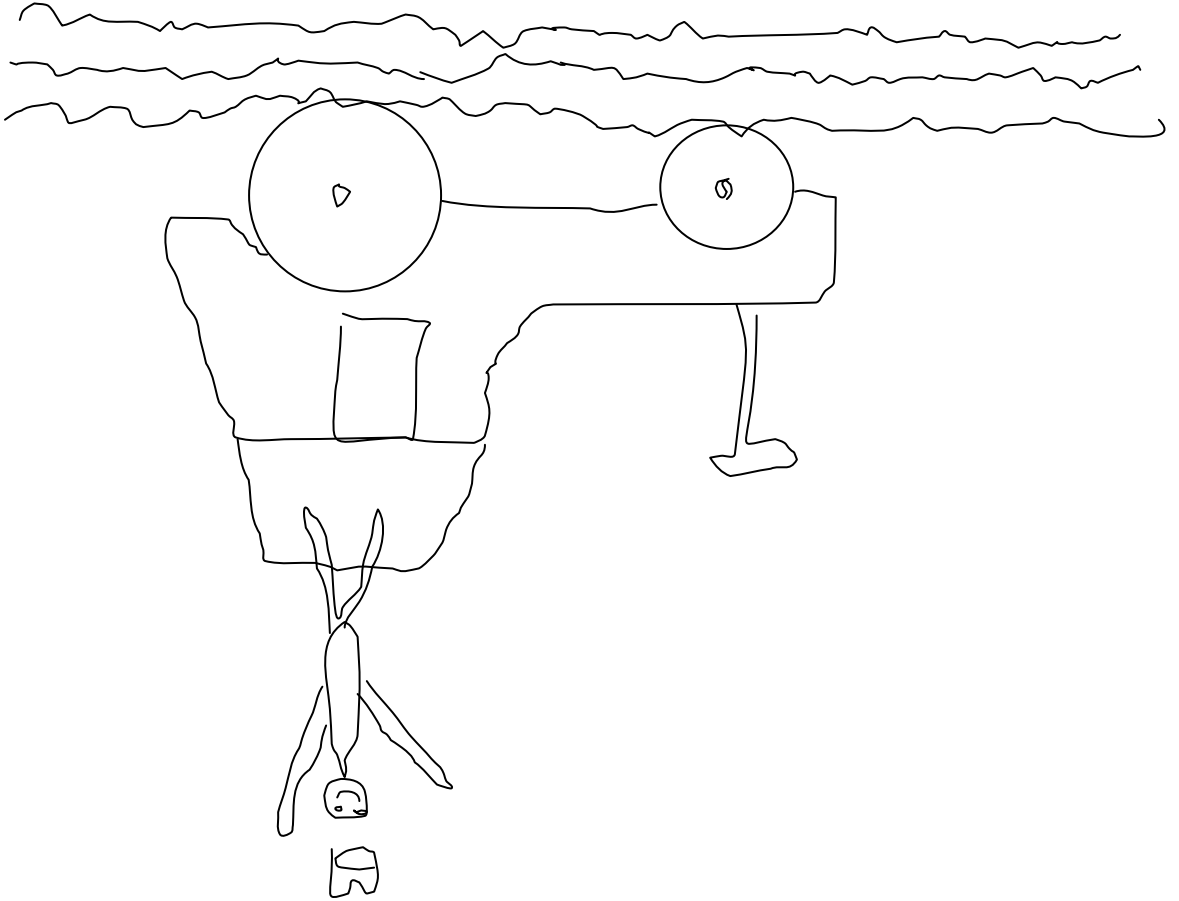

Kljuc,kljuc...netalen
tovanijeg crtaca
jos nisam videla

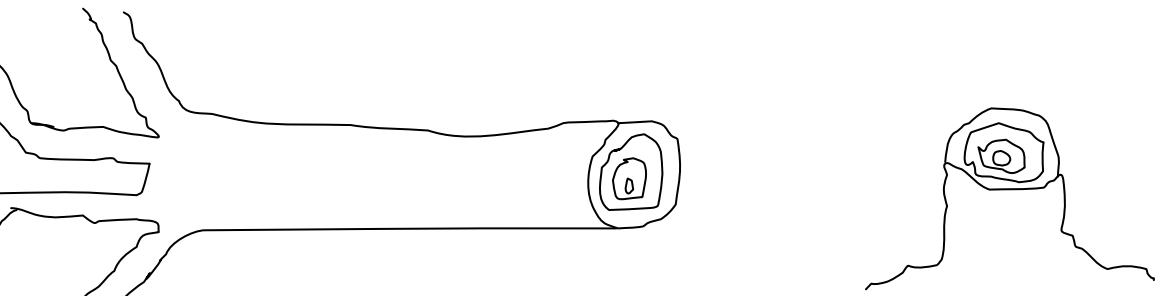
P

Preokret traktorom na njivi

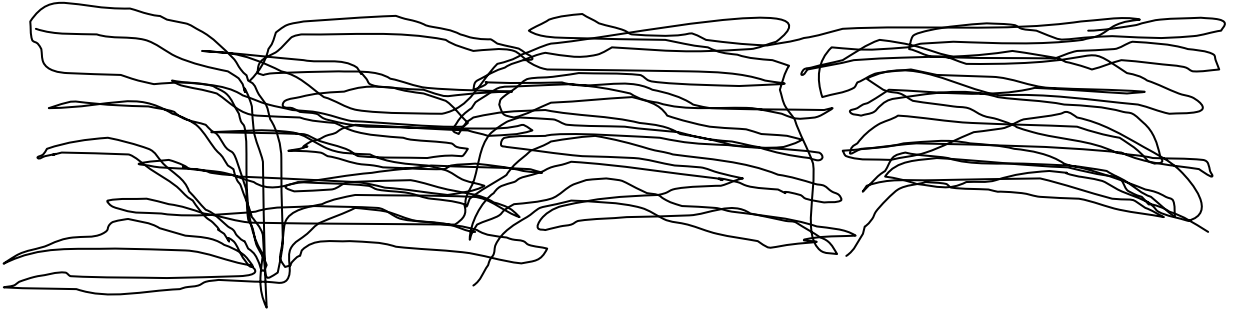
R

Raslo drvo pa ga posekli

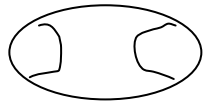
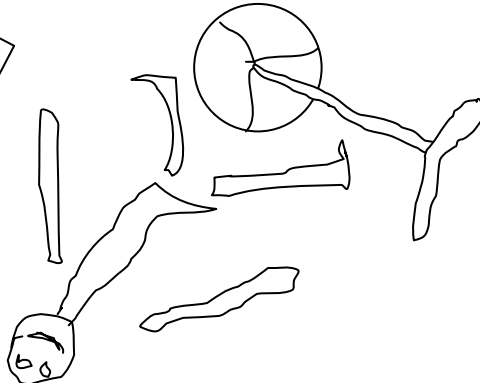
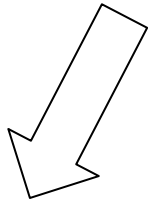
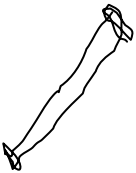
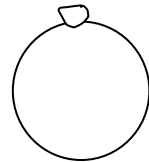
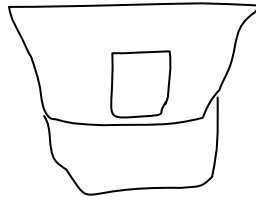
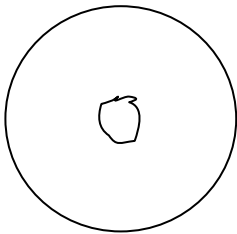
S

Sadili maline pa propalo

T

Traktor koji se malo pre preokrenuo na njivi

GRAMATIKA

Posto ste savladali slova,sada je potrebno da naucite da ih pravilno upotrebljavate.

Pravilan izgovor i pravilno pisanje reci i recenica je osnov u komunikaciji dva seljaka koji se dovikuju sa brda na brdo ili cuvaru stoke koji zeli pravilno da objasni kravi da ne ide u tudju livadu.

Reci,recenice,padezi,vremena...i sve sto je potrebno znati za pravilnu komunikaciju izmedju dve poljoprivredne jedinke,podrobno su opisani na sledecim stranama.

Reči

Dva ili vise slova,pravilno spojena,daju rec.

Primeri:

Slova D i E daju upitnu rec-DE?

Slova J i A daju potvrdni odgovor-JA!

Slovo J,slovo O i slovo K,daju odricnu rec-JOK.

Cak postoje reci koje su sastavljene od cetiri ili vise slova,ma koliko to zvucalo neverovatno.

Primeri:

Nako,Dela,Tela,Kazo-4 slova

Goram,Dolam-5 slova

Primeri komplikovanih reci[pet i vise slova]:

-Dodajde,Odmene,Namene,Onomad...

Prema tome koliko ima reci u recenici,iste delimo na:

-Dvoslojne recenice-primer: Jok,more

-Viseslojne recenice-primer: De si bijo

-Najviseslojne recenice-primer: Sapni kravu da se ne otme

Padezi

Nas jezik ima sedam postojećih i osmi nepostojeći padez.

S' obzirom da se padezi izucavaju tek na fakultetskim studijama za poljoprivredne proizvodjace...mi cemo se samo kratko osvrnuti na njih. Odnosno,samo cemo ih naprojati.

1. Motikativ
2. Budaktiv
3. Stokativ
4. Zivinativ
5. Sljivativ
6. Kuruzativ
7. Slamativ
8. Djubrativ

Reči i rečenice

Dakle, reci delimo na komplikovane i nekomplikovane.

Komplikovane reci se jos dele i na: manje komplikovane, nesto komplikovanije, jos komplikovanije, najkomplikovani je i naj jos komplikovanije.

Dve ili vise reci, pravilno spojene, daju recenicu.

Primeri[dve reci]:

-Des poso? Sta os? Bez' odmene!

Primeri[vise reci]:

-Aj dodji na igru!

-Stegla me reuma!

-Uvatio me isjas u ledja!

-Ocemo pustati krave?

-Rodlo ove godine!

Vremena

U nasem jeziku postoje cetiri vrste vremena, i to:

-Kisovito

-Suncano

-Oblacno

-vetrovito

Kao i dva pomocna vremena:

- Blisko kisovito

- Pluskvam vetrovito

Palatalizacije

Postoji beskonacno veliki broj palatalizacija ali zajednicko za svaku je da odredjeno slovo prelazi u nista!

Primeri:

-Gde-G prelazi u nista-De

-Hoce-H prelazi u nista-Oce

-Posao-A prelazi u nista-Poso

-Onako-O prelazi u nista-Nako

-Psenica-P prelazi u nista-Senica

MATEMATIKA

Matematika se deli na algebru i geometriju!

Algebra

Osnovno pravilo algebre glasi:

-„Zbir dva broja,uvek daje treci“-

Ovo pravilo,jos daleke 1147-e godine utvrdio je poznati knjigovodja tog doba Perikle.

Prema njemu,ovo najbitnije pravilo algebre,zove se-Periklovo pravilo!

Brojeve delimo na prirodne i vesticke[kao i djubrivo,lakse cete zapamtiti].

Racunske operacije

U matematiki postoje cetiri osnovne racunske operacije,i to:

- Gomilanje [+]
- Umnozavanje [x]
- Deoba [:]
- Utrnulost ili oduzimanje [-]

Primeri:

-Skupljanje sena na gomilu - Gomilanje ili +

-Deda dobio unuka - Umnozavanje ili x

-Crk'o nam tata,ajd' da delimo imovinu - Deoba ili :

-Ruzno sam spavao pa mi se ruka oduzela - Utrnulost ili -

Tablica umnozavanja

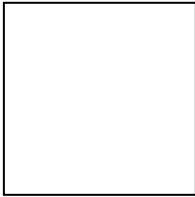
Na zahtev velikog broja individualnih poljoprivrednih proizvođjaca,ovu temu necu objasnjavati, jer kako kazu: „iskomplikovacu im i ovako komplikovan zivot i da bi to bio isuvise veliki atak na njihov mozak!

Koren i kvadrat

Krava x krava = krava*2

$\sqrt{4krave} = 2 krave$

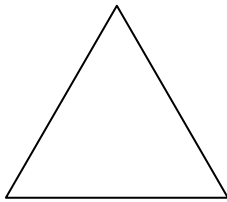
Geometrija

--Njiva

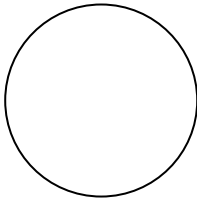
--Livada

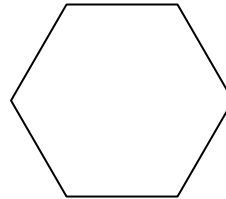
--Krov

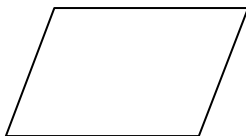
--Seno

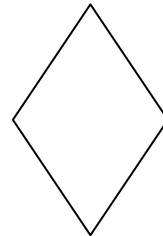
--Bunar

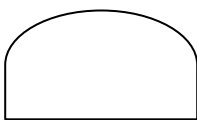
--Pcelinje sace

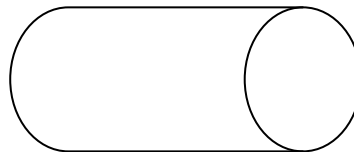
--Njiva se nagela

--Ventilacija na
magazi

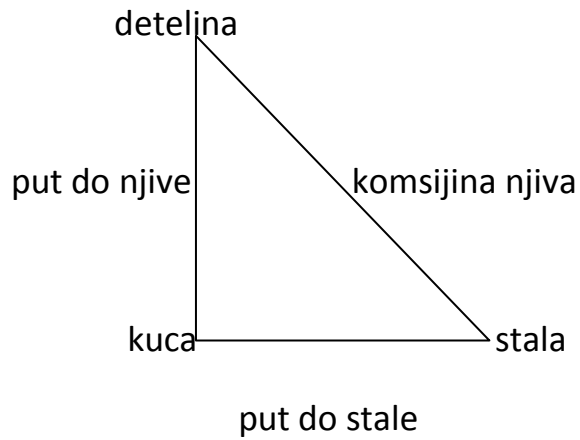

--Brdo

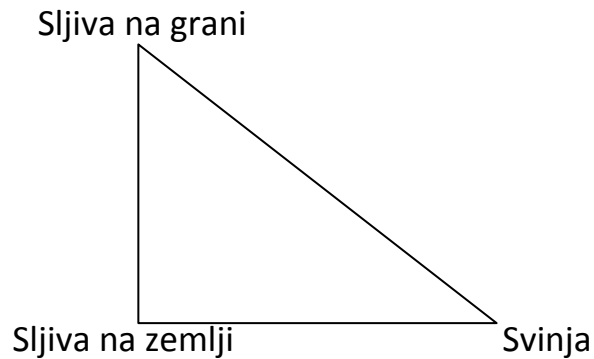
-oklagija [pukla drska]

Pitagorina teorema

„Krava koja se otela,uvek ce do deteline ici preko komsijine njive“

Pitagorina teorema jedino ne vazi u sledecem slucaju:

„Zato sto svinja ne zna da leti“-prim.autora

KNJIZEVNOS

Za zivot i rad danasnjeg seljaka, vrlo je bitno da poznaje svecku knjizevnos. Nezamislivo je da se neko bavi proizvodnjom kuruza, maline, senice, paprike a da ne poznaje svecku knjizevnos.

Dobro je poznato da kuruz nece da raste ako u kuci nemate Dostojevskog a ni da neko bere dobro maline ako nije procitao Tolstoja. Cak ni traktor nece dobro orati njivu ako nista nije procitao od Hesea.

Zato svaki savremeni seljak mora u svojoj kucnoj biblioteci pored andola i brufena da ima i par knjiga iz oblasti knjizevnosti.

Knjiga ima visestruke namene:

- mozete da nad njom jedete ako nemate musemu
- njene stranice mozete koristiti kao salvete ako ih trenutno nemate.
- knjigom mozete ubiti komarca u letu a na njenoj stranici ce ostati zanimljiv crveni trag koji ce razveseliti vasu decu kao slikovnica.
- sa knjigom mozete loziti vatru ako nemate novina
- ako je knjiga tanja sa njom se mozete rashladjivati u toku vrelih letnjih dana.
- ako nemate usisivac, knjige mogu odlicno skupljati prasinu umesto njega.
- dok cuvate krave, knjigu mozete poneti sa sobom da stavite pod glavu dok lezite.
- u nedostatku toalet papira, knjige ce vam dobro doci

U poljskim klozetima sam nailazio na najznacajnija dela svetske knjizevnosti..kakis, citas i posle obrises guzu! Zamislite radost vase guze kada

joj priustite brisanje Anom Karenjinom! Zato se treba zalagati da u selima postoji sto vise poljskih klozet-biblioteka.

Najzad, knjige mogu u pojedinim slucajevima sluziti i za citanje!

Predlog za kucnu biblioteku:

1. Andol –jedno pakovanje
2. Brufen-jedno pakovanje
3. Alkohol-jedna bocica
4. Kantarion-pakovanje caja
5. Vata-jedno pakovanje
6. Povidon Jod-jedna bocica
7. Zavoj-jedno pakovanje
8. Rat i Mir-8 strana
9. Stepski Vuk-17 strana
10. Zlocin i Kazna-korice
11. Tihi Don-predgovor
12. Grickalica-jedan komad

FILOZOFIJA

Filozofija poljoprivrednih proizvođača je osnova njihovog bitisanja na ovoj planeti. Razvijali su je dugi niz godina u nazad, tako da se ne može govoriti o njenom osnivaču.

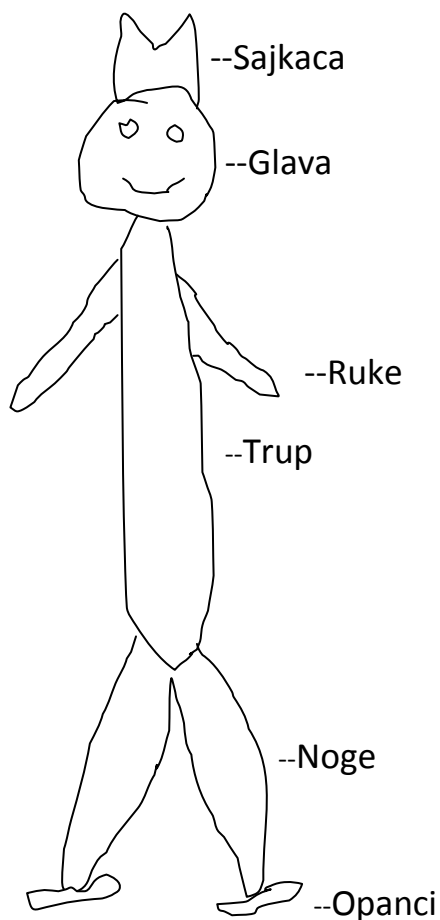
Osnovni postulati seljačke filozofije su:

- Zajebati koga god mozes.
- Das mi-Ne dam ti.
- Ucini mi i vise te necu poznavati.
- U jednom kilogramu uvek ima dva, kada prodajem.
- U dva kilograma uvek ima jedan, kada kupujem.
- Uci u komsijino imanje makar pola metra.

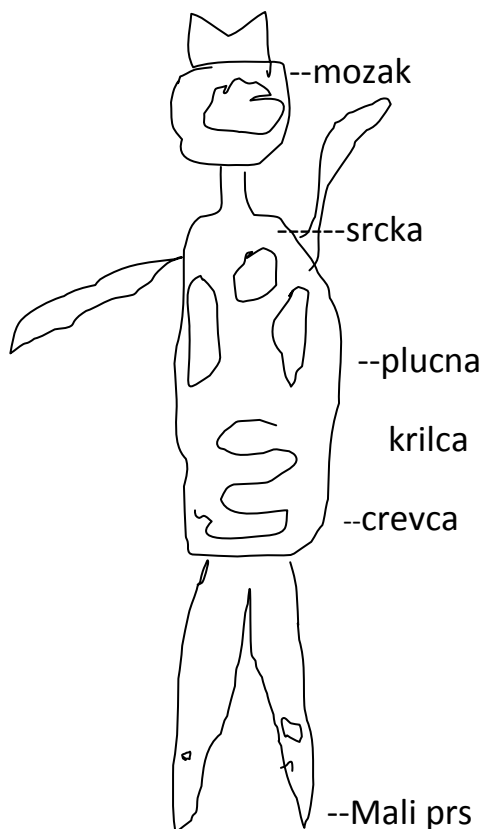
- Ubediti komsiju da je usao u moje imanje pola metra.
- Kukati da je sve pobio grad.
- Tuziti komsiju sto mu je svinja pojela jednu moju sljivu sa zemlje.
- Sagraditi kucu dva centimetra vecu od komsijine.
- Pomoci komsiji da mu crkne krava.
- Ubediti kantar da pocne da laze.
- Nauciti reci-„nemam komsija“.

ANATOMIJA I FIZIONOMIJA

Poljoprivredni proizvođač se sastoji iz sledećih delova:

Unutrasnji organi:

Mozak

Mozak u individualnog poljoprivrednog proizvođača služi da popuni prazninu u glavi. Da njega nema, duvala bi promaja. Dakle, mozak služi kao odbrambena „linija“ koja štiti oči, uši i sinuse od promaje.

Pluća

Čovjek mora da kašlje! Da bi kašljao, potrebna su mu pluća! Pluća imaju još jednu ulogu u našem organizmu...da se iz njih duva kada je potrebno oduvati prašinu sa knjiga ili kada opecemo prste na sporetu.

Stomak

Stomak služi da vari hranu koju metnemo u usta i progutamo. Međutim, on ima još jednu, bitniju ulogu...da se trljamo po njemu kad se najedemo ili da se držimo za njega kada nas boli. Zamislite da vas zaboli stomak a vi nemate zasto da se držite jer nemate stomak. Ili da nemate stomak pa kada se najedete vi morate da se trljate po kolenu. Zato su ove dve osobine stomaka vrlo bitne za život.

Stomak može da služi i da se blagim udarcima po njemu sviraju bubnjevi u ritmu neke muzike koja se u tom momentu emituje sa vašeg tranzistora.

Srčka

Srčka je najvažniji živi organizam. Srčka ima nekoliko glumackih uloga u našem organizmu ali najbitnije su dve:

- Da kuca i da ne preskace

Mali prs

Mali prs na nozi ima najjedinstveniju ulogu u nasem organizmu...a to je da nema nikakvu ulogu!

NOVO

ZA POLJOPRIVREDNIKE

U PRIPREMI SU SLEDECA IZDANJA

-SUSENJE VOCA NA SOBNOJ TEMPERATURI-

-UZGOJ SVINJA I OSTALIH PECURAKA-

-BRZOPOTEZNO BRANJE MALINA-

-NUKLEARNI OTPAD KAO ISHRANA-

-UZGOJ PERNATE STOKE I BRSLJANA-

ZIVOT I SMRT PORODICE KALJIGOVIC

[MINI KNJIGA]

Selo Strma Ravan,1956 godina.

Selo Strma Ravan je nekih pedesetak kilometara udaljeno od Donjeg Grabeza,sela udaljenog nekih dvadeset kilometara od Milinkovca,sela nekih desetak kilometara od Kragujevca. U selu Strma Ravan,zive uglavnom seljaci. Selo je brdovito i glavna preokupacija njegovih mestana nije ni bastovanstvo ni stocarstvo vec pijancenje po kafanama,svadje,tuce i tuzakanja po sudovima. Retko ko od pet stotina stanovnika sela da obradjuje zemlju,gaji stocni fond i zivi od postenog rada. Selo je od glavnog puta udaljeno vise od mnogo,tako da zitelji strme ravni retko kad napustaju selo a retko ko im i svraca u njega. I u samom selu ne postoji normalan put,sve su to kaljugave staze i blatnjavi puteljci. Veci deo sela pokriva suma i korov,koji dostize visinu nekoliko metara u vis. I kuce su rastrkane,retko gde da se dva dvorista nalaze jedno pored drugog,vecinom se rastojanje izmedju kuca meri stotinama kilometara. U ovo selo jos ni struja nije dosla. I ono malo televizora sto imaju,rade na svece i petrolejske lampe. Traktor u selu jos niko nema,ore se jos uvek drvenim plugom i volovima,a glavno prevozno sredstvo su konji i noge. Mada imucnije kuce[one sa televizorima] imaju i bicikle. Postar ovde dolazi jednom u deset godina,cisto da popije rakiju. Imaju crkvu brvnaru,zahvaljujuci popu koji je zbog neke kazne poslat u ovo selo da im bude parohijan. On ju je i svojerucno sa svojih par prstiju napravio. Groblje je od centra sela uzasno udaljeno,tako da se cesto desava da seljane mrzi da toliko pesace i sahrane umrlog negde pored puta,gde vec postoji kanal. U

centru sela,osim te crkvice brvnare i male neugledne prodavnice,postoji i kafana i kancelarija advokata koji tu dolazi vikendom i pise tuzbe i zalbe seljacima. Pred njegovom kancelarijom,vikendom se ceka u neverovatno dugom redu,mnogi i spavaju tu da ne izgube mesto. Kao da se svako sa svakim tuzi,a onda odete u kafanu i kao da se svako sa svakim druzi...svi veseli,raspolozeni,pevaju,grle se. To traje do zore a onda se obicno pobiju,prevrnu kafanu naglavacke i odu kucama razbijenih glava. Onda ujutru pisu tuzbe i odma se vracaju u kafanu da ponovo svi zajedno piju i vesele se. Vlasnik kafane sve zaradjene pare daje na popravku polomljenih stolova,stolica i prozora. Stolar i staklorezac su stalni gosti u kafani,od jutra do zore. Ono sto je zanimljivo u vezi ovog sela je da u njemu ima mnogo omladine. I pored zabacenosti i primitivizma,oni ostaju u njemu. Isli bi oni da zive u grad ali ne znaju da pronadju put. I oni malobrojni koji su se odvezili da odu iz sela,zalutali su i nikada ih niko vise nije pronasao. Sacuvaj boze ako bi se nekome ko nije iz ovog sela,nekom putniku nenamerniku desilo da zaluta u njega. Ne samo da ne bi nasao put za nazad vec bi bio potpomognut i seljacima koji bi rukom pokazivali levo a govorili, desno. Hitna pomoc ovde i ne dolazi,cim cuju u koje selo treba da idu oni odmah konstantuju smrt. Ako se pitate od cega uopste zive vecina ovih seljana,verujte da se to isto pita i pisac ove price. Negde posle drugog svetskog rata u selo Strma Ravan se srusio avion sa 120 putnika. Sreca pa je suma ublazila pad pa niko nije poginuo. Spasioci i policija su punih osamnaest dana trazili selo na karti a onda im je trebalo jos dvanaest dana da ga stvarno pronadju. Kada su se helikopterima spustili u selo,nigde nisu nasli tragove pada,nije bilo ni aviona ni putnika. Za zaprepascenjem su ustanovili da su seljani odvukli avion pred prodavnicu i od njega napravili hladnjacu za pivo a da su putnike uzeli za robove koji su kopali njihova imanja i radili za njih. Avion su im ostavili,jer je i

spasiocima dobro leglo hladno pivo a putnike su morali da im oduzmu uz objasnjenje da robovi vise nigde u svetu ne postoje. Medjutim,nisu samo ruzne stvari vezane za ovo selo. Krajem rata u sumama sela,ostalo je dosta nemaca,koji nisu znali kako da se vrate. Seljani su ih okupirali vilama i motikama i naterali ih da se predaju. Preskocicu pricu da su robovali jedno vreme kod seljaka[da se ne ponavljam] ali su partizani dosli i pokupili nemce uz zahvalnost stanovnicima sela za pozrtvovanost i zarobljavanje nemackih vojnika. Cak su tada selo Strmu Ravan pomenuli i u tv dnevniku. Selo je inace dalo i nekoliko uspesnih ljudi...jedan je postao vrlo uspesan postar u Kragujevcu,drugi je otisao u Beograd i zaposlio se u javnom komunalnom,treci je dospeo cak do Kraljeva i tamo postao policajac. Cetvrti je krenuo cak u Pariz ali su ga u Zagrebu udarila kola na pesackom prelazu. U selu inace nije bilo svadbe vec petnaestak godina jer su momak i devojka koji bi odlucili da se vencaju uvek bili iz porodica koje medjusobno ne pricaju i u velikoj su svadji,sto ni malo ne iznenadjuje,jer ovde se traze milonske odstete ako necija krava predje pola metra u tudju livadu a boga mi cesto zna da se potegne i noz i sekira zbog povracanja zeludacnog sadrzaja nad tudjom ogradom prilikom odlaska kuci iz kafane.

Posto sam vam bar malo priblizio izgled sela i desavanja u njemu,da krenem sa glavnom pricom. To je porodica Kaljigovic,jedna od „nesto normalnijih“ porodica u ovom selu. Bar su zaradjivali svoj hleb i nisu bili tipicna seoska olos kakva su bila vecina ostalih seljana. Vredni i dobri ljudi,imali su poprilicno imanje i spadali su u one retke porodice u selu koje su imale televizor. I jedina porodica u selu koja je imala auto,zastavu 750,mada nisu imali gde da je voze,put te sirine nije postojao u selu. Cak su...kada su je kupili,sa glavnog puta preneli rukama do dvorista. Sad trune u dvoristu i sluzi kao pilicarnik. Mada s'

vremena na vreme, upale auto i do kraja stisnu gas, da svi u selu cuju da oni imaju kola. Tom prilikom strada i par kokosaka koje se nadju blizu auspuha ili koje leze na jajima na bloku motora. Porodicu Kaljigovic cine deda Jevrosim, baba Stana, njihov sin Stanimir i snajka Danka i dvoje unucadi od po petnaest godina, sin Lazar i cerka Milojka. Snajka Danka je inace opet u drugom stanju i nosi blizance. Glava kuce deda Jevrosim se bavi poljoprivredom ali se u slobodno vreme bavi i lecenjem ljudi bioenergijom, to mu od boga dato, kako on kaze. Sin Lazar ima nesto alata i pravi razne stvarcice od drveta- stolove, stolice, mrtvacke sanduke, krstove, prozore, ofingere...! Stana se bori oko stoke i stale, Danka joj malo pomogne a decica k'o decica, mali nestasci.

Jednog prohladnog jutra pred Jevrosimovu kucu stade covek sa kolima. Kako je uopste usao u selo sa kolima i dosao do kuce Kaljigovica, ni dan danas nije poznato.

-Domacineeeeeee-povika neznanc izlazeci iz automobila.

Stana, koja je vec uveliko poranila da pomuze malo sira i kajmaka iz krava u stali, izađe u dvoriste i rece neznancu

-Izvinite neznance a ko vama treba?

-Treba mi Jevrosim, cuo sam da on leci nekom bioenergikom

-Jeste, leci a sta vama treba ?

-Zena mi je tesko bolesna, lekar mi rekao da joj nema spasa, pa ja cuo za Jevrosima da je svemoguc, pa dodjoh-rece neznanc

U tom momentu Jevrosim izađe iz kuce i pozdravi neznanca

-Dobro jutro, dobri covece..cujem da imate problem

-Dobro jutro Jevrosime,ja sam Ratko iz Kragujevca,dodjoh,videh,pa potrazih pomoc od vas-rece

-A gde vam je bolna zena?

-Evo je pozadi u kolima,lezi,nepokretna.

-Pa sta cekate,pobogu,dajte,unesite je u kucu.

Ratko zgrabi zenu sa one dve ruke,unese je u kucu i spusti na krevet. Jevrosim joj pridje,pogleda je,opipa i rece:

-Aman,covece,pa vasa zena je mrtva

-Nije ona mrtva,samo tako spava...tri dana ne mogu da je probudim

-Ma,kakvo spavanje,mrtva je..vidite da je ukocena,hladna,ne dise,srce joj ne kuca,mrtvacke pege ima.

-Pa rekoh ja vama da ona tako spava...

-I sta sad ocekujete od mene..da je ozivim?..pa nisam ja Isus-rece Jevrosim

-Nijeeee mrtva..nijeee mrtva...bolesna je i spava,ja hocu da je izlecite

- Izvinite...ali ja ovakve slucajeve ne prihvatam..ja lecim samo zive ljude

-Slusaj ti,Jevrosime-rece Ratko vadeci pistolj i uperivsi mu u celo-Nije mrtva,sto puta ti kazem. Ako je ne izlecis ja cu te ubiti,kunem ti se. Ja ne mogu da zivim bez nje. Moras je izleciti ili ti ode glava,razumeo?

-O,boze sta me jutros snadje-prozbori Jevrosim kroz vestacke zube

Jevrosim nije znao sta ce,morace nesto da preduzme ili mu ode glava. Pridje mrtvoj zeni,prevuce nekoliko puta rukom preko nje,nesto promrmlja i rece:

-Gotovo je.

-Sta je gotovo?-upita Ratko

-Izlecio sam je...neka je sad neka jos spava. Sad je ona iscrpljena i spavace jos pet dana. Vi je odnesite kuci,stavite je u krevet i ona ce za koji dan da se probudi zdrava i vesela.

- E ovo vam necu zaboraviti-rece Ratko i pridje te poljubi Jevrosima

Jevrosim shvati koliko ovaj covek voli svoju zenu i da ce najebati kad ovaj sazna da nije izlecena vec mrtva.

-Koliko dugujem,majstore-upita Ratko

-Nista,nista...za vas besplatno,doobar ste covek,necu da vam naplatim

-Ma sta neces...shvatas li koliku uslugu si mi ucinio....reci koliko?

-Kuca casti.....nista ne treba-rece Jevrosim

-E nece moci-rece Ratko i izvadi novcanik-Evo vam sve pare koje imam..imate ovde desetak hiljada maraka,sevap je da platim,spasli ste mi zenu.

-Nemojte molim vas,mnogo je..evo ako vec mora,uzecu deset dinara za pivo

-Ne dolazi u obzir-rece Ratko,zgrabi zenu,unese u kola,pozdravi se uljudno i ode.

Jevrosim se snazno udari dlanom po celu, gledajući u gomilu para na stolu.

Sat vremena kasnije u Stanimirovu malu radnjicu u kojoj je Stanimir upravo ložio svoju bubnjaru, udje čovek i još sa vrata reče:

-Dobro jutro

Stanimir se malo trže, ali se brzo pribra

-Dobro jutro i vama, izvolite

-Ja sam Petar, vas komsija iz sela, vi mene ne znate, retko ja prolazim ovuda

-Izvolite komsija-reče Stanimir duvajući u ruke od zime

-Otac mi je umro, pa rek'o..red bi bio da ga sahranim..treba mi krst

-A sanduk imate-upita Stanimir

-Nemam sanduk, siroma' sam ja majstore, nemam pare da platim sanduk. Sahranicu ga bez sanduka ali krst mora imati, da mu se grob obeleži.

-Dobro, vasa stvar...samo mi recite koliki krst da uradim i sta da napisem na njemu

-Krst neka bude ovaliki, a najjeftinijim slovima napisite nesto, po izboru.

-Izvinite, nisam ja knjizevnik, zna se sta se pise na krstu..ime, prezime, godina rođenja i godina smrti-odgovori Stanimir

-Ah, da...onda upisite ovako...Gojko Petrovic, rođen 1897 a umro 1955-

e

-Izvin' te ali sad je 1956-a-reče Stanimir

-Ma znam...on je umro prosle godine ali ja nisam stigao da ga sahranim..znate kako je...sadi psenicu,beri kuruz,beri maline,kosi livadu..prodje godina i nikako da se stigne.

-Pa onda vam stvarno sanduk i nije potreban. Dobro..uradicu krst,dodjite za par dana,bice gotov.

-Hvala majstore i da....da ja vama platim unapred. Koliko?

-Hiljadu dinara,komsija

-Ih,majstore,pa malo je to...evo dacu ja vama dvadeset hiljada...

-Ali...za te pare mogu da vam uradim i krst i sanduk i namestaj po kuci.

-Neka,neka...siroma sam ja..evo vama dvadeset hiljada....i molim vas da krst bude lep..

-Ali zaista je mnogo,komsija...

-Samo ti uzmi ove pare i radi,mnogo je kad biju-rece komsija,pozdravi se i ode.

Stanimir zadovoljno trlja ruke od zime. Najzad jedan dobar seljanin,pomisli.

U medjuvremenu,Stana izleti iz kuće i poce da vice:

-Danka se poradja,pozurite,dajte vrele vode i lavor a ti Stanimire ponesi kljesta i cekic iz radnje. Pozurite.

Svi potrcase u kucu da ucestvuju u tom dogadjaju.

Danka lezi na krevetu,raskrecenih nogu i stenje. Danka joj podize suknju i uzviknu:

-Evo...vidim mu glavu..izlazi...dajte mi kljesta,brzo-vice Stana

-Mama,boli me mnogo..anesteziraj me,molim te-vice Danka

Jevrosim uzima cekic i udara Danku po glavi ali ona je i dalje svesna,samo sa razbijenom glavom

-Gde ponese ovaj mali cekic,Stanimire,trci po onaj od tri kila.

-Ovaj se bas nameracio da ne izađe-vice stana cupajuci bebu

Deda se uhvati za babu,sin za dedu,unuci za tatu,Dzeki za unuke i iscupase bebu.

-Kmeeeee-rece beba i upiski se

-Dobio sam jos jednog sina,cestitajte mi-prodera se Stanimir

-Evo i drugo izlazi..vucite...jace....tako..gotovo je. Jevrosime,hvataj tu sekiru i seci pupak. I podvezi ga na masnicu,to je sad moderno.

-kmeeeee-rece druga beba i upiski se

-Dobio sam i drugu cerkicu,ziva bila-rece sav zapisan Stanimir

-Budite sad Danku,gotovo je,da vidi svoje bebe-rece Stana

Ali Danku nikako da probude,polise je vrelom vodom,ali nista. Danka je bila mrtva.

-Crni Jevrosime,sto je udari toliko jako-kuka Stana

-Crni Stanimire,jer ti umes da citas....na cekicu pise deset kila a ne tri. Vidi sta si uradio-cici Jevrosim

-Crni Lazare,po koji cekic sam ja tebe poslao.-Vice Stanimir na sina

-Crni,Dzeki,rekao sam ti...aport po cekic od tri kile.-vrsti Lazar

-Av,av,av,av-rece Dzeki i preuze odgovornost.

-Ostadoše deca sirocici cim se rodise,auh,koga ja crna nadjoh da mi asistiraju na porodjaju-gundja Stana

Bebe: -ajoj Dedo,

-sto si majku ti cekicem nabo'

-sta da rade sirocici tvoji

-kuku majko,pobice nas babo

-jer on nema sise da nas doji

Baka ce vas deco da odgaji,nista se vi ne brinite...bice baka uz vas dok tati ne porastu sise.-utesi ih Stana

Ujutru rano sahranise Danku i odose da kopaju kukuruz. Stanimir se nije mnogo potresao,Danku i ovako nije voleo,ozenio se sa njom samo zbog ljubavi. Jedino je Stana pustila koju suzu..dok je sekla luk za krompir salatu[bila posna sahrana]. Od Milojke su krili da joj je majka umrla, jer je jako osetljiva,rekli su joj da je pobegla od kuće i otisla da zivi kod drugog. Lazar je majcinu smrt najlakse podneo,jednostavno mu nisu objasnili sta je to smrt. Tako da je za njega majka otisla da spava na jedno vrlo cudno mesto.

Zima je vec uveliko uhvatila maha,sneg je vec napadao preko dva metra,seljani su bukvalno kopali tunele kroz sneg da bi dosli do prodavnice ili do kafane. Mada je vecina seljaka utonula u zimski san i nije nigde izlazila iz kuće dok ne grane prolece. Vredni Kaljigovici nisu bili od takvih..oni su i pored snega,kopali njive,sadili psenicu i gajili bastu. Ljudi su im cesto zavideli na bogatstvu ali i na tome sto se razlikuju od ostalih seljana..bili su vredni. Zato su im cesto priredjivali

razne sitne sale, poput paljenja sena, paljenja stale, klanja stoke ili kosenja malina... bilo je i onih koji su preterivali u sali pa im ukradu kokosku iz dvorista i ne vrate je par dana. Kaljigovici nisu mnogo obracali paznju na zajedljive seljake, oni su im uvek slali odgovor u vidu paljenja svog automobila i turiranjem ili bi pojaicali televizor do kraja i otvorili prozore. Ali to je izazivalo jos vecu zavist, pa se desavalo da im vazdusnom puskom gadjaju antenu na kuci ili da mu istom izbuse rezervoar automobila. Ali im Jevrosim nije bas ostajao duzan i on je znao da zgrabi lovacku pusku i puca u svoju antenu, cisto da im pokaze da je bolji strelac i da ih zaplasi. Jedne veceri, za vecerom, dok su vecerali, kamen umotan u papir, razbi im prozor na kuci. Jevrosim uze papir, odmota ga i procita natpis-, „ ako ne prestanete da budete vredni, zapalicemo vam kucu“. To je vec bila ozbiljna pretnja, pa je Jevrosim naredio da se odmah smanje sve radne aktivnosti i da budu ulepo sa ostalim seljanima, da ne izazivaju zlu sudbinu. Biti vredan u Strmi Ravnoj, znacilo je opasan greh i igranje sa zivotom. Ali dim zle sudbine se vec nadvijao nad njihovom kucom. Dankina smrt je bila samo pocetak. Sledece veceri Lazar je otisao da proseta do prodavnice da kupi kvasac i margarin. Seo je da popije pivo dok je cekao da mu namirnice stave u kesu [radnica nije imala ruke, pa se hladno pivo moglo natenane popiti dok ona upakuje kupljene stvari u kesu]. Mladog, tek petnaestogodisnjeg Lazara, jedno pivo je poprilicno udarilo u glavu. To mu se svidelo pa je narucio i drugo. Opijenost od jednog piva izazvala je podsmeh ostalih seljaka u prodavnici koji su tamo ubijali vreme. Lazara je to iziritiralo, pa je potegao flasom i udario sebe po glavi.

-Koga ti to udari po glavi?-upitase ga seljaci

- Sebe...sto..ajd' odjebite inace cu sebi razbiti glavu-odgovori Lazar

- Pa majku ti...onu...ti ces nekoga po glavi flasom da udaras-zaurlase seljaci,dohvatise flase koje su drzali u rukama i svako sebi razbi glavu.

Nasatao je opsti lom,kao da su se takmicili ko ce sebe jace da udari. Naravno,mladi Lazar,mekane glave,prvi se srusio na zemlju. Odmah su iz prodavnice,koja je jedina imala kasetofon u selu,pokusavali da pozovu hitnu pomoc,ali niko nije znao kako se rukuje kasetofonom. Na kraju odlucise da ga sami ozive ali jedina koja je znala kako se radi masaza srca bila je bezruka prodavacica. Niko nije hteo da se zrtvuje da odsece svoje ruke i da ih da prodavacici,toliko su malodusni seljaci bili. Probali su da ga ozive polivajuci ga vodom ali su samo napravili baru u prodavnici. Besna prodavacica ih istera sve napolje i uze sundjer u noge da kupi vodu a Lazara isutira napolje u sneg. Tu su ga ujutru pronasli seljaci koji su se pijani vracali iz kafane,zastajali i komentarisali „pijanu budalu“ koja je zaspala u snegu.

-ovaj se toliko nakokao crnog vina da mu i iz glave curi-prokomentarisala jedan pijani seljak,zavideci mu.

Lazar se nikada nije vratio kuci,niti ga je ikada neko vise video. Sumnja se da su ga pronasli sinteri i odveli ga. U kuci Kaljigovica se nisu mnogo potresali oko Lazarevog nestanka i glasina da je mrtav,mislili su da su to samo istinita naklapanja dokonih seljaka. Ali ubrzo ih je zadesila jos jedna nesreca,Stanimiru i pored svih hormona koje je pio,nisu porasle sise,pa su mali blizanci ubrzo podlegli povredama usled nedostatka mleka. Stana to vec nije mogla da preboli pa je uzela debeo kanap,otisla u stalu i sapela kravu. Milojci nisu smeli da kazu sta je bilo sa blizancima,jer je bila mnogo osetljiva pa su izmislili pricu da su beba otisle od kuce i nasle drugu mamu.

Kad sam vec kod Milojke..da opisem i njenu sudbinu. Milica se razbolela od velikih boginja koje su lekari prepoznali kao male. Tek

kada su kraste postale uobicajeni deo tela Milojke i kada su postale ogromne, lekari su hitno konstatovali da su pogresili. Nije Milojka umrla od velikih boginja, umrla je tek sutradan.

Sve ovo sto sam opisao do sada, desavalo se u toku pet dana. A onda je osvanulo sesto zlokobno jutro.

Negde oko pet sati ujutru, Stanimir je ustao nesto ranije [oko pet sati ujutru], da nalozi vatru u radionici i izlakira krst musteriji koje je to jutro trebala da dodje po njega. U medjuvremenu je ustala i Stana da pomuze krave. Jedini je Jevrosim ostao da leskari malo duze, neispavan, jer citavu noc nije usta sklopio...hrkao je kao nenormalan.

-Dobro jutro, komsija Stanimire-rece Petar opet sa vrata.

- A vi ste...malo ste poranili..upravo sam lakirao krst i naložio vatru da se susi, udjite komsija, dok popijete rakiju, bice suv.-rece Stanimir trazeci flasu medju alatom.

- Hvala, ja zaista ne pijem alkohol ali jedna rakijica moze. Znate, ja svako jutro kad ustanem popijem 3-4 rakijice i tek onda predjem na pivo.-rece Petar

-Izvolte, komsija...dobra domaca...deda licno prao bure.

U medjuvremenu Stana je u stali muzla krave i onako zamisljena, poturi stolicu pored bika i poce da ga muze. Nije se mnogo mucila...udarac bika je bio toliko jak da nije stigla da izgovori ni-„joj“.

Jevrosim se napokon podigao iz kreveta i stavio lonac da skuva kafu. Nije ni slutio sta se desilo sa njegovom Stanom u stali. Ali i da je slutio, nista ne bi pomoglo, Stana je zavrсила karijeru u pet casova i

cetrdeset dva minuta. Ali je znao da dan nece krenuti po dobru...jer voda u loncu nije htela nikako da provri...dok nije naložio vatru.

U Stanimirovoj radnji dok su on i komsija Petar ispijali rakijice i cekali da se lak osusi,poce da pada kisa sa neba.

- Ovo ne sluti na dobro-rece Stanimir
- Sta komsija?-upita radoznalo Petar
- Cim kisa pada sa neba,to ne valja..pricali meni ljudi-odgovori radoznalo Stanimir.
- Ma,jok..bapske price. I meni su pricali da ne valja kad kukuruz rodi-utesi ga Petar.
- Komsija...ja mislim da je krst suv,da ti ne dangubis,da ti ga ja dam pa ti to nosi lepo kuci
- Vazi,komsija..daj da ga vidim i da bezim kuci,ostadoh bas dugo
- Evo,komsija...svidjali ti se?-upita Stanimir
- Sta je bre ovo crni Stanimire? Sto napisa zlatnim slovima po krstu...rekao sam ti da napises najjeftinijim?
- Ma,neka komso,dao si ti para dovoljno da ti ih napisem od pravog cistog zlata.
- Stanimire...rekao sam najobicnijim slovima...ubicu te
- Ali komsija,ti si platio mnogo vise,greh bi bio da pisemobicnim slovima
- Greh bi bio da ja sad tebe ne ubijem...potrosi covek najskuplja slova..ooo-rece ljutiti Petar,dohvati se lopate za sneg koja je stajala uz vrata radnje i tri puta udari Stanimira po glavi.
- Neeee,lopatom za sneg,komsija..polomices je...evo ti ova metalna za ugalj-rece Stanimir padajuci na zemlju.
- E,tuuu...gvozdenu...sad cu da ti j.....-rece Petar i jos dva puta udari Stanimira

Stanimir je bio nesto uspesniji od Stane...uspeo je bar da kaze- „joj,boli“.

Trznuo se tri puta i zakovitlao ocima kao ringispil na vasaru.

-To ti je za slova-rece Petar-a ovo ti je za cekanje da se osusi lak-rece besno Petar i zapali mu radionicu,koja se brzo pretvori u buktinju i zahvati i stalu i krave u njoj.

-Muuuu...muuuu-vikale su krave ali ih Jevrosim nije cuo,samo je u sebi prokomentarisao da ovakvu maglu napolju nije u zivotu video.

Mirno je ispijao svoju kafu,cudeci se sto jos nema Stane i Stanimira..ohladice im se kafa. Verovatno ne mogu da pronadju kucu po ovoj magli,pomisli. Napolju se zacu strasna skripa kocnica automobila. Jevrosim skoci i izadje napolje.

- Jevrosimeeee..-zacu se glas na kapiji

-Ko je...bog te ubio...ne vidim te po ovoj magli-uzviknu Jevrosim

-Jevrosimeeee..gde si..Ratko ovde...jebem li ti sve po spisku.

Jevrosim se trze,znao je sta ga ceka.

-Nije Jevrosim kuci. Otisao je u prodavnicu...dodjite za mesec dana-rece Jevrosim,pokusavajući da iskoristi svoju trenutnu „nevidljivost“ od dima[ili magle,kako je on mucenik mislio].

-Poznajem ti glas Jevrosime...samo da te pronadjem..zaklacu te...zenu si mi ubio a onolike pare uzeo.

-Nisam je ubio...mora da jos spava. Vрати se ti kuci,probudice se ona.

-Ne spava,Jevrosime...ne spava....priznala mi je....mrtva je!

Jevrosim pobeze u kucu i zakljuca vrata. Uze lovacku pusku i stade pored ulaznih vrata. Ali Ratko,udje kroz prozor od kupatila,pri tom se malo ogrebavsi po malom prstu. Pridje tiho,necujnim koracima Jevrosimu iza ledja i prisloni mu noz uz grlo.

-Sta cemo sad Jevrosime?-upita Ratko

-Da igramo domine sigurno necemo,zbog toga nisi dosao,zar ne?-
odgovori Jevrosim

-Baci pusku Jevrosime-

Jevrosim baca pusku i rece:

-i ovako je prazna,sve sam metkove potrosio na antenu

-Sad cu da ti recnem grkljan,da lagano krvaris. Umiraces
satima,Jevrosime

-Vraticu ti pare,Ratko. A zena ti je bila vec mrtva,veruj mi.

-Ne lazi Jevrosime...ne lazi. Pare mi ne trebaju,meni zena treba.

-Imam ja ovde jednu komsinicu za tebe...ima da se volite k'o ludi-
odgovori preplasceni Jevrosim

-Necu drugu...a ovu da mi vratis ne mozes...ubio si je tvojom
bioenergikom

-Onda me nemoj drzati u neizvesnosti,Ratko....kolji me..

-I hocu-rece Ratko i zakla ga nozem u stomak

A onda izvadi kantu sa bezinom i poli po kuci

-Nemoj mi kucu paliti,sta ti je ona kriva-rece Jevrosim krvareci
Ratko ne slusajuci ga,kresnu sibicu i baci...kuca buknu kao
zapaljena.

-Zbogom doktore Jevrosime-rece Ratko i ode iz poluizgorele
zadimljene kuce.

-Zatvori vrata za sobom,Ratko...udje mi sva magla u kucu-jedva
izgovori Jevrosim i umre.

Tako je najstariji Kaljigovic ujedno i poslednji ugledao svetlost dana.
Danas ovo selo vise ne postoji,mestani su vremenom pronalazili
put do glavnog puta i odlazili iz njega. Poslednja porodica koja je
napustila ovo selo 1983-e,neki Davidovici,pricali su kako su selo
napustili jer nisu mogli mirno da zive od duhova koji su se u selu
pojavljivali. Cak su tvrdili da su to duhovi pokojnih Kaljigovica, a
neki Uros je pricao kako je licno video Jevrosima i Stanu kako setaju

nocu selom drzeci se za ruke. Medjutim,u arhivskim zapisima i iz knjige koje je pronadjena u maloj crkvici,ova porodica se nigde ne pominje. Na moje pitanje upuceno popu Djuri koji je jos ziv....sta se desilo sa Kaljigovicima....lakonski je odgovorio:

-Kaljigovici???...takvi u Strmoj Ravni nisu postojali. S' tobom dete nesto nije u redu!

Mozda sa mnom stvarno nesto nije u redu...kako sam ja onda uopste dosao do ove price ako mi je niko nije ispricao i ako Kaljigovici nisu postojali? Sad me pop Djura stvarno zabrinuo! Moram prestati da grickam olovni oksid i da se vratim na kokice.

VIDOJE

[MINI KNJIGA]

Kada se Vidoje rodio, padala je kisa. 30-og oktobra 1920-e posle teskog i uzbudivog porodjaja gospodje Melanije, rodila se neobicna beba, teska dvanaest kilograma i dugacka gotovo metar. Sto je jos neobicnije, beba je odmah progovorila i mogla je da hoda. Tako da je gospodja Melanija umesto zdrave bebe rodila zdravog momka. Zbunjenost doktora je splasnula kada im je Melanija rekla da ga je nosila punih osam godina. Tako da je Vidoje [kako mu kum dade ime], rano detinjstvo proveo u stomaku a cim se rodio, morao je u skolu jer je vec kasnio godinu dana.

Kada je Vidoje krenuo u skolu, padala je kisa. Melanija je prosula za njim bokal sa vodom za srecu ali se dogodilo suprotno... cim je dosao do uluce, Vidoje je gledajuci u jednu kisnu glistu koja se koprcala na putu, podleteo pod automobil. Morao je odmah u bolnicu da mu spasavaju zivot, tako da je prva tri dana propustio skolu. Ljuta uciteljica je cetvrtog dana izgrdila Vidoja zbog kasnjenja i zapretila mu izbacivanjem iz skole ako jos jednom podleti pod automobil i zakasni u skolu. Medjutim, Vidoje je vrlo brzo stekao puno poverenje uciteljice svojim znanjem i zalaganjem, tako da mu je bila otvorena mogucnost da podlece pod automobile bez straha da ce biti kaznjen od uciteljice.

Vidojev otac Tihomir bio je rudar u obliznjem rudniku namestaja. Radio je mnogo, po citav dan je provodio u jami iskopavajuci krevete, stolove i stolice. Kuci je dolazio kasno i mrtav umoran odmah bi isao u krevet. Tako da je Vidoje veoma retko vidjao tatu, sto mu je tesko padalo. Melanija mu je bila i otac i majka.

Jednog popodneva dok je Vidoje bio u skoli, začule su se sirene iz rudnika. Vidoje ih je prvi put čuo, kao i ostala deca, jer poslednja nesreća u rudniku desila se još pre Hrista. Niko ništa nije slutio. Tek kada je Vidoja pozvao direktor i saopštio mu da je u rudniku jedna stolica pala na glavu njegovom ocu Tihomiru i ubila ga, Vidoje je počeo da slutiti da se sa njegovim ocem nešto dogodilo.

Dosavši kući, zatekao je uplakanu majku i ostalu kukajuću rodbinu. Vidoje je nemarno zbacio školski ranac sa leđa i otisao u kuhinju da jede tortu. Potresena Melanija pokušala je Vidoju da objasni šta se desilo ne bi li se i on potresao bar malo ali džaba, torta je bila zanimljivija i ukusnija od smrti.

Vidoje zbog ove tragedije opet nije mogao u školu pet dana. Učiteljica, napomenuvši da je mogla da tolerise podletanja pod automobile ali da ne može da nađe opravdanje što je kasnio zbog očeve smrti, poslala ga je kod direktora koji ga je izbacio iz škole. Vidoje je ostao na ulici.

Melanija nije imala drugo rešenje nego da ga da na neki zanat. Pronasla je jednog tv mehanicara koji je pristao uz nadoknadu da prihvati mladog Vidoja i da ga nauči zanat. Melanija je morala po čitav dan da kopa drugima njive da bi zaradila nadoknadu tv mehanicaru.

Kada je Vidoje krenuo na zanat, padala je kisa. Majstor mu je objasnio kućni red i naredio da ništa ne pija već samo da gleda i očima krade zanat. Nažalost, Vidoje nije znao da krade, pa je sporo učio ali bio je strpljiv i vredan. Malo po malo, stekao je poverenje majstora koji je sve više vremena provodio u kafani a sve više ostavljao Vidoja u radnji da sam popravlja televizore. Kako je koji televizor popravio, tako je ovaj eksplodirao čim bi ga uključio u struju. Niko, pa ni sam Vidoje nije znao da je daltonista, pa je spajao uvek zice pogrešnih boja, što je izazivalo

pravi vatromet u radnji. Nezadovoljni i ljut majstor je jednog dana upao pijan u radnju upravo u trenutku kada je Vidoje uključivao u struju televizor koji je upravo popravio. Majstor je izgubio oci i obe ruke a Vidoje je prosao samo sa spaljenim trepavicama i otkazom.

Melanija je izgubila svaku nadu. Htela je da joj se sin ne mucu na selu,kopajuci njive,vec da završi skolu ili zanat i ode u grad da zivi kao gospodar covek. Ali je sudbina izgleda ipak odredila Vidoju da pljune u sake i uhvati motiku. Spaljenih trepavica,Vidoje je radio na njivi sa majkom,gajeci koke nosilje. Svakim danom je dobijao nove zuljeve na neznim rukama od motike ali nije odustajao. Malo po malo,rasadili su preko tri stotine koka nosilja. Onda je jednog dana naislo jako nevreme i grad je unistio sve. Istrajna Melanija i jos istrajniji Vidoje,nisu pali u depresiju. Zgrabili su motike i ponovo svim silama navalili da sade,sve dok nisu dogurali do pet stotina koka nosilja. Prodali su sva jaja i kupili kamion i jos sadnica. Biznis je lepo krenuo,svako jutro,Vidoje je pun kamion jaja odvezio u Beograd i tamo ih prodavao po duplo vecoj ceni na veliko. Za dve godine sagradili su kucu i stvorili ogromnu uštedjevinu.

Ali sreca nije dugo potrajala,zaboravljena upaljena Vidojeva cigareta u piksli,napravila je zgariste i od kuce i od uštedjevine. Vatrogasci su stigli brzo ali su samo mogli da konstatuju da kuca gori. Vidoje je pokusao da udje u gorecu kucu da spasi uštedjevinu,ali nije uspeo. Uspeo je opet samo da spali trepavice. Da tragedija bude veca i kamion je izgoreo i koke nosilje su izgorele,nisu mogli da ih prodaju kao pecenu piletinu,toliko su bilje ugljenisane.

Ostavsi bez kuce,novca i imovine,nisu imali kud. Ziveli su u napustenoj stali,razmisljajuci po citav dan,sta sad da rade. Razmisljanje im nije islo bas najbolje,tako da su u stali,bez osnovnih sredstava za zivot,ziveli

pune tri godine,ne radeci nista i jeduci samo seno i maslacke koji su rasli oko stale. Melanija nije mogla da podnese sve ove nesrece,razbolela se i jednog dana resila da umre. Vidoje je postao siroce u dvadesetoj godini. Bez roditelja,bez kuce,bez novca,bez imanja,zla sudbina mu se smesila. Na Vidojevu sreću,izbio je drugi svetski rat i njega su mobilisali. Bar ce imati skloniste i hranu.

Kada je Vidoje posao u rat,padala je kisa. Dali su mu pusku u ruke i poslali u pesadiju. Vrlo brzo,Vidoje se istakao kao hrabar i dobar borac. Poubijao je i zarobio cak nekoliko nemaca. Ucestvovao je u najvećim bitkama i cak je,pricale su mi neke stare babe,jednom prilikom spasao i zivot samom drugu Titu. Tri puta je i ranjavan a jednom ga je metak okrznuo po sred cela. Ali ratnicka slava u usponu nije dugo trajala. Prilikom jedne ofanzive pao je u ruke neprijateljima,sa jos deset svojih saboraca. Odlucivsi da devetoricu ubiju a jednog ostave u zivotu i posalju u logor,nemci su im dali da izvlace sibice. Po prvi put,Vidoje je imao sreće,izvukao je najkracu i obezbedio sebi krov nad glavom i hranu u koncentracionom logoru.

Kada je Vidoje krenuo u logor,padala je kisa. Poslali su ga u jedan logor u Poljskoj koji je bio na lepom glasu. Po citav dan je prenosio kamenje sa jednog na drugo mesto ali je bar dobijao koru hleba i casu vode. Imao je cak i svoj krevet. U logoru je upoznao i jednu vrlo mladu devojku,jevrejku,sa kojom ce se kasnije ozeniti...ali samo u snovima. Devojka je umrla u logoru od trovanja hranom. Radeci naporno,Vidoje je vidno mrsavio i postajao sve malokrvniji. Osecao je da mu se blizi kraj ako nesto ne preduzme. Nije morao nista da preduzima a nije dugo ni cekao,jer je jedno jutro cuvar upao u spavaonicu i pitao da li ko ume da popravlja televizore. Vidoje je objasnio da je završio taj zanat i da on zna. Cuvar logora mu je rekao da ako se nekada nacelniku logora pokvari televizor,on ce ga zvati. Ali Vidoje nije mogao

da ceka da se to desi,ponudio se da mu popravi televizor unapred,pre nego se pokvari. Odvedose ga u nacelnikovu kancelariju i rekose mu da preventivno popravi tv. Kad to uradi,nece vise nositi kamenje vec su mu obekali da ce ga prebaciti da radi u kuhinji,kao nagradu. Vidoje je otvorio televizor,nesto muljao po njemu,zatvorio ga i ukljucio ga u struju da vidi kako da radi. Ako ste mislili da je tv eksplodirao i pobio sve u kancelariji,varate se. Nije pobio sve u kancelariji vec je citav logor otisao u picku materinu. Samo je Vidoje prosao bez ogrebotine ali je zalio svoju sudbinu zbog treci put spaljenih trepavica. Ostavivsi pustos i zgariste za sobom,Vidoje je pesaka krenuo put svoje domovine. Kasnije je dobio orden saveznickih snaga za unistenje logora ali i pretnje od porodica zarobljenika koji su bili u logoru. Stigavsi u Beograd,Vidoje je shvatio da je rat završen i da vise leba za njega nema. Medjutim,zbog zasluga za narod i tri ranjavanja,logorovanja i rusenje mosta na Neretvi,Vidoja su proglasili narodnim herojem i dali mu posao cistaca stepenista u predsednikovoj rezistenciji.

Kada je Vidoje dobio metlu u ruke,padala je kisa. Vredan i navikao na tezak rad,odrzavao je stepeniste blistavo cistim,cak poliranim. Na tako glatkim stepenicama,predsednik se jedno jutro okliznuo i polomio vrat i ruke. Naravno,zbog besprekorno cistih stepenista,Vidoje je optuzen da je pokusao da ubije predsednika i morao je u zatvor. Osudili su ga na dozivotnu robiju ali zbog ordenja zasluženog u ratu i zvanja narodnog heroja,smanjili su mu kaznu na osamdeset godina robije. Cak su mu i oduzeli ulicu koja je nosila njegovo ime i most i skolu i trg,nestao je Vidoje sa svih tabli koje su visile po zgradama. Jedino sto je ostalo...to je naziv koji je narod dodelio i prenosio sa kolena na koleno...Vidojevo stepeniste.

Kada je Vidoje krenuo u zatvor, padala je kisa. Uslovi u zatvoru su zaista bili uzasni cak i za samog Vidoja koji je na sve navikao. Vidoje je u zatvoru radio svasta, tucao kamen, kopao kanale, otpusavao kanalizacije...jedino mu nisu davali da cisti stepenice i da popravlja televizore. Hrana je bila grozna i to samo onda kada se sete da mu daju. Maltretirali su ga i cuvari i robijasi, Vidoje je bio na granici ludila. Jedini spas je video u gutanju kasike i odlasku u bolnicu bar da malo pobegne iz ovog pakla. Ali zeludacna kiselina mu je svarila svaku kasiku koju bi progutao. Pokusavao je da jede i kamenje, staklo, keramicke plovice...ali nista. Na kraju se dokopao jedne sibice i spalio sebi trepavice. Hitno je prebacen u bolnicu. Najzad je bar privremeno nasao sebi mir. Ali samo na kratko. Jedno jutro su u nedostatku bolnickih kreveta odlucili da jedan krevet dele dva bolesnika. Na nesrecu, Vidoje je za cimera dobio tifusara. Nije proslo ni dva dana, Vidoje se razboleo od iste bolesti. Uspeli su nekako da mu spasu zivot ali su posledice ostale, izgubio je jedno oko i oba uha. Cak je malo ostao i „udaren“ u glavu. Ubrzo su ga vratili u zatvor. Vidoje nije hteo da sedi skrstenih nogu i da ceka jos 79 godina lezanja u zatvoru. Resio je da pusti nokte i da sa njima kopa tunel kroz zemlju kako bi se domogao slobode. Tri godine nije grickao nokte, samo ih je oblikovao...da bi mu jedna ruka sluzila kao kramp a druga kao lopata. Poceo je nocu krisom da kopa tunel. Ali sto on za noc iskopa to vile za dan zatrpaju. Uvidevsi uzaludnost posla i nepotkupljivost vila, skovao je drugi plan. Pustice kosu i bradu i dlake na rukama i nogama, pa ce cetvoronoske izaci izaci iz zatvora jer ce cuvari pomisliti da je pas u pitanju. Tako je i uradio, nije se sisao ni brijao nigde, pune cetiri godine a onda je se sageo i cetvoronoske krenuo ka izlazu iz zatvora. Sve je opet krenulo naopako. Cuvari se sazalise na mrsavog, izglednog psa, bez oka i usiju, dadose mu hrane i vode, pocese da ga maze i dadose mu ime Dzoni. Napravisе mu kucicu, zavezase ga lancem i

pocese da ga dresiraju da bude dobar cuvar zatvora. Od pomisli da ce ga cuvari izbaciti iz zatvora kao dzukelu lutalicu,nije bilo nista,naprotiv,postao je miljenik cuvara. Morao je da jede koske ,da se ceska i da se igra sa cuvarima. Cak je naucio i da laje i da dize nogu kad piski. Onda je Vidoju palo na pamet da pocne da ujeta cuvare,mozda ce ga onda izbaciti napolje. To je i uradio,prethodno je pojeo sapun sa poljske cesme,poceo da peni na usta i ugrizao cuvara. Nije racunao na to da ce ga pre ubiti kao besnog psa nego izbaciti napolje. I dobro nije racunao...stvarno su ga izbacili napolje, bez namere da ga ubiju. Vidoje se najzad nasao na slobodi. Otisao je do prve berbernice,gde je prethodno rasteravsi sve musterije,ubedio berberina da nije besan pas a jos manje vukodlak,te ga je ovaj obrijao i celog osisao bez naknade. Sveze obrijan,osisan i namirisao,Vidoje je izasao napolje i svom snagom je udisao miris slobode. Naravno,nije mogao dugo da ostane u zemlji, jer bi ga brzo prepoznali i uhvatili. Morao je brzo da dodje do novca da kupi kartu i da bezi negde u inostranstvo. Sreca mu se odmah osmehnula,naleteo je na jednog kamiondziju koji ga je pitao da za pare istovari dzakove krompira. Pristavsi,Vidoje uze pare,neistovarivsi kamion...postade i Vidoje pokvaren. Kupivsi voznu kartu za Grcku,Vidoje se oprostio od domovine.

Kada je Vidoje stigao u Grcku, padala je kisa. Grcka mu se odmah svidela, topla, suncana i bogata zemlja. Bez novca u dzepu, odmah je morao da nadje posao. Zaposlio se na plantazi mandarina kao cuvar. Cuvao je mandarine od crva. Za svakog uhapsenog crva dobijao je lepu sumu novca. Sreca pa su crvi te godine dobro rodili pa je Vidoje dobro zaradjivao. Ali, jednog dana, citajuci novine u dokolici, ugleda oglas gde jedna stara udovica vlasnica brodogradilista trazi nekoga ko ce da je cuva i pazi dok ne umre a ona ce mu ostaviti sve sto ima. Ne bude ljenj, ode kod babe i ubedi je da je on za nju onaj pravi. Isti dan

potpisase ugovor a vec uvece baba umre pod cudnim okolnostima. Hitna pomoc je dolazila i samo konstatovala smrt od krvarenja izazvanog presecanjem vrata. Vidoje jos isto vece sahrani babu u obližnjoj reci i postade vlasnik kuće od hiljadu kvadrata, brodogradilista i konta u banci od sto miliona dolara. Ali postavši pohlepan na pare, Vidoje poče da se kocka, ne bi li uvećao svoje bogatstvo. Ali kocka k'o kocka..ima dva coska....ubrzo se konto u banci zaokruzio na nulu. Prodao je Vidoje i brodogradiliste ali je i to prokockao. Ostala mu je jos ogromna kuća ali se Vidoje opametio, prestao je da se kocka i počeo da živi normalno od izdavanja tri od pet spratova kuće. Ali...onda se u kuci pokvario televizor...!

Kada je Vidoje plakao nad zgaristem velelepne kuće, padala je kisa. Suze su mu lile niz lice jer nije imao trepavica da ih zadrži. Opet je ostao go i bos, bez krova nad glavom i bez pretucene pare u džepu. Oplakivao je sudbinu i zarekao se da nikada više neće prici televizoru. Morao je sve od početka. Ponovo se vratio na plantazu mandarina da ih čuva od crva. Počeo je da stedi i da skuplja pare jer starost se neumitno blizila. Na plantazi je zapazio jednu mladu beracicu mandarina, nekih tridesetak godina mlađu od njega, dvadesetpetogodisnju Manuelu. Manuela je bila izuzetno lepa i zgodna devojka, cerka vlasnika plantaze, verena za jednog bogatog operiskog pevacu. Očaran njenom lepotom, Vidoje resi da je zavede i da se ozeni sa njom. Tako bi dosao i do lepe zene a i do plantaze mandarina. Sve sto je Vidoje naumio, to je uvek i uradio. Počeo je da zavodi Manuelu tako sto je dim cigarete ispustao kroz oko koje nije imao i kroz rupe na glavi gde su mu nekada bile usi. To je Manuelu zasmejavalo i strasno zabavljalo. Vec je bila „uhvacena“. Jos kada joj je pokazao kako može da jezikom dohvati svoj nos, da sa dva prsta klima zube u ustima i da zapaljenom sibicom spali sebi trepavice, Manuela je

odlepila za njim. Vlasnik plantaze saznao je za vezu svoje cerke i Vidoja. Zapretio je Vidoju da ce ga ubiti k'o vevericu ako ne prekine vezu i dao mu momentalni otkaz a Manuelu je zakljucao u spavacu sobu, da tu ostane do vencanja sa njenim verenikom. Ali jos iste veceri Manuela je iskocila sa prozora i uganula nogu. Zajedno sa Vidojem pobjegla je u obliznju sumu.

Kada je vidoje pobjegao sa Manuelom u sumu, padala je kisa. U sumi su sagradili kolibu i resili da ostanu tu do kraja zivota. Naravno, ziveli bi od ljubavi. Kada je ljubavi nestalo i vise nisu imali od cega da zive, Vidoje je sisao u obliznje selo i negde ukrao kravu i bika i doveo ih u sumu. Imali su mleko, sir i kajmak a ubrzo je krava otelila devet malih teladi, pa su obezbedili sebi i mesnu ishranu. Voleli su se, gajili krave i uzivali u mirisu lipove sume. Ubrzo je i Manuela ostala u drugom stanju. Vidoje je ponovo bio srecan covek. Ali Vidoje ne bi bio Vidoje ako nesto ne bi zajebao i navukao bedu na vrat. Nasao je u sumi jednu dugacku gvozdenu sipku i dovukao je do kolibe da bi ujutru od nje napravio zeni susilo za ves. Naslonivsi je na kolibu, usao je unutra da vecera. Ubrzo su zaspali. Te noci pocela je oluja i grom je pogodio pravo u naslonjenu gvozdenu sipku, zapalivsi kolibu i pobivsi sve krave oko kolibe. Ovoga puta nije samo izgubio trepavice, kolibu i krave, grom je spalio i trudnu Manuelu. Ubrzo se pozar prosirio na celu sumu i za sat vremena od nje napravio predivnu pepeljastu ravnicu. Sad je Vidoje postao izuzetno trazeni... trazili su ga Grcke vlasti zbog izazivanja pozara, seljak za kradju krava, vlasnik plantaze zbog otete cerke i Manuelin verenik, operski pevac [da mu nesto otpeva]. Jurila ga je i mafija zbog nekog kockarskog duga. Interpol ga je trazio zbog poternice iz njegove domovine. Vidoje nije mogao da veruje sta ga je snaslo. Morao je da kupi pusku i da pobjegne u planine, da zivi hajduckim zivotom. Vidoje vise nije imao sta da izgubi, sve sto je ikada

imao, izgubio je. Nasao je svoj mir u planinama i ostao je tu da se krije, povremeno se spustajući u selo da od seljana ukrade nešto hrane i vina a usput i da siluje neku seljanku na spavanju. Resio je da ubije svakoga ko bi resio da ga potrazi u planinama. Ne zna se tačno što i kako, ali je Vidojev potez odusevio veliki deo mladih ljudi iz okoline, koji su svakodnevno bezici od kuće, sa puskom u ruci dolazili da žive sa Vidojem. Mladi momci, buntovni i besni, videli su u Vidoju savremenog Robina Huda. Za nepunih mesec dana, Vidoje je imao tri stotine naoružanih momaka oko sebe. Noću su silazili u obližna sela, pljackali, otimali hranu i pice, ubijali seljake i palili sela. Iza njih je ostajao pustos. Postali su strah i trepet za sela i njihovo stanovništvo. Stalno se premestajući sa planine na planinu, izbegavali su poteru policije. A svakodnevno je i broj Vidojevih vojnika rastao. Posle šest meseci, bilo ih je preko hiljadu. Pretili su da ugroze celavu državu. Negde, posle godinu dana od Vidojevog bekstva u planine, nije više postojalo ni jedno selo. Sve je bilo spaljeno, poubijano i opljackano... a Vidojevi hajduci su se povećavali sve većom brzinom. Ubrzo je celav svet cuo za Vidoja i njegove razbojнике. Ubrzo je tifusna posledica na mozgu, dala rezultate.. Vidoje je umislio da je Aleksandar Makedonski. Resio je da sa svojom vojskom krene da osvoji svet.

Kada je Vidoje krenuo u osvajanje sveta, padala je kisa. Sa skoro već desetak hiljada svojih ustrasivih vojnika napao je najpre samu Grčku. Policija, vojska, tenkovi, avioni, bombardovanja.. nista nije moglo da pomogne u borbi protiv Vidoja... kao da je metak bezao od njega i njegovih vojnika. Osvojivši Grčku, krenuo je na Persiju. Persijanci su ga dočekali sa sto hiljada vojnika resivši da mu stanu na put. Ali Vidoje nije krenuo tim putem, zaobisao ih je i napao ih sa ledja. Iznenadjeni Persijanci umesto samo da se okrenu i da napad dočekaju spređa, ostali su ledjima okrenuti protivniku, tako da su ih Vidojevci

lagano i natenane posekli. Osvojivši i Persiju, Vidoje je je hteo da krene put Indije da je osvoji a usput da vidi kako izgledaju slonovi i tigrovi jer u zoo vrtu nikada nije bio. Ali su mu vojnici odjednom okrenuli ledja. Umorni, iscrpljeni, gladni i zedni...hteli su da se vrate kucama. Vidoje im nije izasao u susret. Zapretio je da ce ubiti svakoga ko ga ne bude pratio. Zato su zaverenici hteli da naude Vidoju. Uvece dok je spavao, usli su u njegov sator, zapalili mu trepavice i krenuli nazad, put Grcke. Ujutru, ustavši, pogledavši se u ogledalo Vidoje je pobesneo. Zar mu je sudjeno da citav zivot bude bez trepavica, zar nije dosta sto je oko i usi izgubio. Udario je svom snagom, glavom u ogledalo i razbio ga. Razbio je i glavu, staklo mu je iseklo celo lice a nos mu je otpao. Ako mozete da zamislite glavu koja ima samo usta i jedno oko, onda ste uspesno zamislili Vidoja. Dosavši sebi, od udarca, odlucio je da ode u svoju domovinu i da se preda vlastima. U sesdeset drugoj godini, vise nije video smisao zivota..ostao je bez svega..napravio mnogo sranja..a nije imao hrabrosti da se ubije. Zeleo je da se vrati kuci, preda i umre na miru u zatvoru. Ali bilo je kasno, Vidoja je vec jurio bukvalno citav svet i onaj operски pevac. Nije napravio ni dva koraka na putu prema kuci, opkoli ga ogromna vojska i policija. Nije se branio, cekao je mirno da ga uhapsu. Ali, desilo se cudo, covek u uniformi mu je prisao i ljubazno ga upitao da li je negde video cuvenog Vidoja. Onako unakazenog, niko ga nije ni prepoznao. Mislili su da je u pitanju neki stari, gubavi beduin, izgubljen u persijskoj pustinji. Vidoje im rece da je video Vidoja i pokaza rukom u pravcu gde bi vojska i policija trebali da krenu. Vojnici i policija krenuse u pravcu neba. Zatim je neverujuci sta se dogodilo, nastavio da pesaci persijskom pustinjom put domovine. Negde pred Grckom, Vidoja je ipak neko prepoznao. Operски pevac koji nije mogao da preboli svoju voljenu Manuelu. Nije hteo da ubije Vidoja, spremio mu je mnogo tezu kaznu. Vidoje je morao dva dana da ga slusa kako peva. Umalo nije skrenuo, vec i onako skrenut. Otpevavši

sedamnaest opera,operski pevac se ironicno nasmeja i ode od Vidoja. Ovakvu kaznu sam i zaslužio,pomisli Vidoje i nastavi put kuci.

Kada je Vidoje stigao u domovinu,padala je kisa. Cim je dosao u Beograd,otisao je u policiju i ispricao im sve sta se dogodilo,od ciscenja stepenista do osvajanja Persije. Isterali su ga iz policije misleci da je poludeli starac. Isao je tako Vidoje od stanice do stanice policije i svugde se desavalo isto,svi su mislili da se radi o bolesnom i poludelom starcu. Samo su ga u jednoj stanici policije zadržali,misleci da je u pitanju Van Gog,cak su mu trazili i da ih portretise. Dok im nije stigla dojava iz ministarstva da Van Gog nije imao samo jedno uvo...i da je ostale delove lica imao. Kao i to da je odavno mrtav. Razocarani policajci su ga prebili i isterali napolje. Ne znajuci vise sta da radi,Vidoje je stao na sred ulice i poceo da vice da je on onaj cistac stepenista,da je on onaj dlakavi pas koji je pobegao iz zatvora,da je on osvajac Grcke i Persije...! Dosla su bolnicka kola i odvela ga u ludnicu.

Kada je Vidoje odveden u ludnicu,padala je kisa. Isao je na razgovor kod psihijatra,ispricao mu sve detalje svog zivota i dobio dijagnozu-Vidojeva bolest,a psihijatar je dobio sva priznanja za otkrice nove psihijatrijske bolesti. Izdvojili su ga u posebno „gumeno“ odeljenje i davali mu gomilu lekova. Pokusavali su da ga lece na razne nacine,dobijao je i elektro sokove,dolazili su psihijatri iz celog sveta da ga posmatraju i probaju da nadju lek za novu bolest. Ali Vidoje je bio uporan,govorio je da nije lud i da je on taj cuveni Vidoje koga trazi citav svet. Nista to nije vredelo. Vidoje vise nije mogao da izdrzi,resio je i skupio hrabrosti da se najzad ubije. Pokusavao je da udara glavom od zid,ali guma ga bi svaki put odbacila kao loptu. Skupljao je tablete koje je dobijao kao terapiju i kada ih je sakupio pedesetak,progutao je sve odjednom. Jedino sto se desilo,to je da je dobio blag proliv. Pokusavao je cak i sam sebe rukama da zadavi ali cim bi poceo da se

gusi,odustajao je. Na kraju je ponovo odlucio da pusti nokte i da noktima sebi isece vene. Kroz nekih godinu dana kada su mu nokti porasli,zakljucio je da su isuvise tupi da bi se isekao. Razocaran sto je izgubio godinu dana pustajuci nokte,nervozno ih je pogrickao. A onda mu je na pamet pala jedna ideja. Zamolio je da mu donesu pokvaren televizor u sobu da bi mogao da ga popravlja jer bi cackanje po tv-u smirivalo njegove zivce i zaokupilo mu misli i paznju.. Pomislivsi da mu je bolje,cim trazi da nesto radi,doneli su mu u sobu veliki pokvaren televizor. Vidoje je dobro znao iz iskustva da jedna popravka televizora nece izazvati dovoljno jako eksploziju da ubije i njega, i da najgore sto moze da se desi je to da ludnica izgori u pozaru. Vidoje se pravio da mu je bolje dok popravlja tv,pa su lekari pomislili da su pronasli lek za novu bolest. Umesto svakodnevnih tableta su mu u sobu donosili pokvarene televizore. Vidojev plan da skupi dovoljan broj televizora i izazove dovoljno snaznu eksploziju da i sam pogine se ostvarivao. Kroz nekoliko meseci u Vidojevoj gumenoj sobi bilo je oko stotinak televizora. Vidoje je sa svakim dobijenim tv-om vesto glumio da mu je sve bolje i bolje. Jednog dana je pozvao lekara i rekao mu da se zove Petar Nikolic i da nije nikakav Vidoje,niti da se seca da je to ikada pricao. Odusevljeni lekar,koji je navodno otkrio novu bolest ali i lek za nju,odmah napisa otpusnu listu i rece Vidoju da je izlecen i da moze kuci. Vidoje mu se zahvalio na izlecenju i zamoli psihijatra da pre nego sto podje kuci,dobije produzni kabal sa strujom da proveru da li je popravio televizore. Psihijatar mu ispuni zelju bez ustezanja i donese mu kabal sa uticicama. Vidoje spoji sve kablove televizora u jedan prikljucak i gurnu ga u uticnicu.

Kada se desio smak sveta,padala je kisa. Vidoje je ostao da lebdi u vasioni sa spaljenim trepavicama.

Odjednom se začu zvuk sirene. Vidoje se trže iz sna. Zaspao je na školskoj klupi u toku časa. Vidoje je sirene kao i ostala deca čuo po prvi put, jer se poslednja nesreća u rudniku desila pre Hrista. Niko ništa nije slutio. A onda je direktor škole pozvao Vidoja...!

JOS KOJA SKRABOTINA

KAZIMIR I MILKA

Kazimir je voleo Milku. Milka je volela Kazimira. Ali kako to obicno biva kada se dvoje mladih zavole,pojavi se prepreka u vidu roditelja. Kazimir je bio fakultetski obrazovan cinovnik u ministarstvu ekonomije i zaradjivao je odlicno. Milka je bila peracica sudova u jednom nizerazrednom restoranu i nije radila za platu vec za par kafa i dorucak koji je dobijala od gazde. Milkini roditelji,priprosti seljaci,ziveli su bednoj maloj kucici na selu i hranili su se kod komsija,kojima su pomagali da okopavaju kukuruz. Njeni roditelji su zeleti da se Milka uda za Jovana,seljaka iz komsiluka,pedesetogodisnjeg udovca,koji je bio toliko siromasan da je u momentima kada nije bilo u selu posla za nadnicenje,zbog gladi jeo svoje delove tela. Vec je pojeo osam prstiju,usne,sve prste s' nogu,pupak i deo lakta desne ruke. Jovan je bio i los covek,lenjstina i pijanica. Dva puta se zenio i dva puta je bio osumnjicen za ubistva svojih zena,ciji lesevi nikada nisu pronadjeni. Najkrace,Jovan je bio idealna prilika za siromasnu Milku. Ali Kazimir nije mislio tako,on je hteo da se sto pre venca sa Milkom i da srecno zive u njegovoj vili na Dedinju. Milkin otac,Stojadin,saznavsi za ljubav Milke i Kazimira i za njegove namere,jedno jutro se obuice i uputi u grad da nadje Kazimira i porazgovara sa njim.

Kazimir je pristao na razgovor. Nasli su se u jednom restoranu. Kazimir je doneo Stojadinu upakovanu flasu viskija kao poklon i ljubazno se rukovavsi sa njim,seo za sto. Stojadin nije gubio vreme,odmah je ispricao svoju nameru da Milku uda za siromasnog Jovana i da dok je

on živ, neće dozvoliti Kazimiru da je on oženi. Kazimir je iz džepa izvukao gomilu novčanica, oko pedesetak hiljada maraka, dao Stojadinu uz objašnjenje da on Milku voli i ako treba, ima da je kupi. Videvši da Stojadin ne pristaje, ponudio mu je još pedeset hiljada, kucu u gradu, automobil i da plati rucak u restoranu. Stojadin se uljudno zahvali ali je objasnio Kazimiru da Jovanovo siromastvo i Jovanovu zlobu, ništa ne može da zameni. Rekao je Kazimiru da će ga ubiti ako ne ostavi Milku, odbacio njegove ponude, pljunuo ga u lice, okrenuo se i otisao iz restorana. Kazimir je salvetom brisao pljuvacku sa obraza i u sebi pomislio, život ću dati za Milku.

Čim je došao kući, Stojadin je isprebijao Milku, zabranio joj da radi i da više ne sme izći iz kuće. Otisao je kod Jovana i rekao mu da zeli venčanje odmah u subotu. Jovan je odmah od čepa pivske flaše napravio prsten i otisao da isprosi tuznu Milku. Istog dana Milka je presla u Jovanovu trosnu kucicu da živi sa njim. Naravno, Jovan nije voleo Milku, on je samo u njoj video novi izvor hrane. Ide duga zima, treba obezbediti meso i kosti za pasulj.

Kazimir, čuvši za Milkinu prisilnu udaju, sede odmah u kola i krenu u selo da se obraćuna sa Jovanom i Milkinim roditeljima i da odvede svoju ljubav kući. Prvo je otisao u Jovanovu kucu gde je zatekao vezanu Milku za krevet bez dva prsta desne ruke. Jovan je bio u kuhinji i przio veceru. Kazimir pridje Jovanu, predstavi se ko je i ponudi mu sve ono što je nudio Milkinom ocu, pod uslovom da mu da Milku. Jovan se slatko nasmeja i rece da nema tog novca koji može da zameni njegovo siromastvo. Jovan uze nož iz kuhinje i zapreti Kazimiru da će ga zaklati ako odmah ne napusti selo. Kazimir ode uz obećanje da će se vratiti sa puskom i ubiti i njega i Stojadina.

Kazimir nije gubio vreme,kupio je pusku i ponovo krenuo put sela. Ponovo je upao u Jovanovu kucu u kojoj su, sad bezruka Milka i njen muz mirno doruckovali . Kazimir uperi pusku u Jovana i zapreti da ce pucati ako ne pusti Milku. Milka se iznenada baci u Jovanovo narucje i rece Kazimiru da ako hoce da ubije Jovana,mora prvo da ubije nju. Kazimir u neverici spusti pusku i zapita Milku sta se to desava. Dobivsi odgovor da se ona zaljubila i da sad voli Jovana,Kazimir se zabezeknu i ode kuci. Jovan isprebija Milku u znak zahvalnosti sto mu je spasla zivot i rece da ce je veceras castiti vecerom od dimljenih bataka. Odsekavsi joj obe noge,ode u susaru,nalozi vatru i poce da dimi Milkine noge. Milkin otac kao i sama Milka su bukvalno shvatili onu narodnu-„pojescu te koliko si mi slatka i koliko te volim“,pa su Jovanovo kasapljenje Milke shvatili kao znak beskrajne ljubavi .

Daleko odatle,Kazimir nije mogao da se pomiri sa sudbinom da ce zauvek ostati bez Milke. Pomislio je da je Jovan dao Milki neki bunovni napitak i da Milka nije znala sta radi i sta prica,ponovo je krenuo put sela. Ovoga puta poneo je bombu.

Ovoga puta,usavsi u Jovanovu kucu,naisao je na jos manju Milku. Od nje je ostala samo glava. Jovan trenutno nije bio kuci. Kazimir nije gubio vreme,zgrabio je Milkinu glavu i krenuo u kola da je vodi kod sebe. Ali Milka je imala sve zube[zubi su suvise trvrdi da bi se jeli,probajte] i snazno je ugrizla Kazimira za ruku. Od bola Kazimir ispusti njenu glavu i kotrljajuci se nizbrdo Milka mu ponovi da ga vise ne voli i da je Jovan covek njenog zivota. U tom trenutku naidjose Jovan i Stojadin i zatekose Milkinu glavu u kanalu. Optuzivsi je da je pokusala da se otkotrlja od Jovana,otac je izgrdi i pocupa usi. A onda su ugledali Kazimira i shvatili sta se desava. Krenuli su ka njemu da ga prebiju. Kazimir aktivira bombu i raznese sebe i Jovana i Stojadina. Na sreću,Kazimiru je ostala citava glava,koja je pala odmah pored Milkine.

Posto su se isvajali zbog Jovanovog ubistva, Kazimir poljubi Milku. Milka se raznezi i uzvrati poljubac. Shvativsi da ga ponovo voli, Milka pristade da zivi sa Kazimirom. Veselo su se otkotrljali niz put sve do njegove vile na Dedinju. Ziveli su srečno i dugo u ljubavi do... izliva krvi u mozak.

RIBOLOVAC

Plovak zaigra na mirnoj površini brze reke, ribolovac naglo povuce stap i izvadi praznu udicu. Iznerviran sto mu vec peti put skidaju mamac sa udice, nervozno zapali cigaretu i zavuce ruku u teglu sa glistama da stavi drugu glistu na udicu. Izvadi vsi jednu dugacku crvenu glistu, poce lagano da je nabija na udicu. Na njegovo iznenadjenje, glista poce da govori.

-Ja sam srebrna glista, ako me pustis, ispunicu ti dve zelje.

U tom momentu iz vode iskoci ribica i rece

-Ja sam zlatna ribica, upecaj me sa tom glistom, ispunicu ti tri zelje-i bucnu nazad u vodu.

Zbunjeni ribolovac poce da razmislja ali mu glista ubrza razmisljanje rekavsi mu

-seti se, ribolovce, onoga. Bolje vrabac u ruci nego golub na grani.

-dobro srebrna glisto, evo pusticu te.

-reci dve zelje, dobri covece-rece glista

-prva...da upecam ovu zlatnu ribicu,koja ispunjava tri zelje

-a druga-upita glista

-druga...da dobijem glavnu premiju veceras na loto-u

-ok-rece glista-sad me pusti i nastavi da pecas,za pet minuta ces uhvatiti zlatnu ribicu a veceras ce biti izvuceni tvoji brojevi na loto-u.

Presrecni ribar,pusti glistu, koja pozdravi ribolovca i ode u zemlju.

Ribolovac uze drugu glistu,nabi je na udicu i zabaci u reku da uhvati zlatnu ribicu. Ali prodje pet minuta...deset minuta...petnaest minuta,vec poce i mrak da pada a zlatna ribica nikako da se uhvati. Po mraku,pobesneli ribolovac krete kuci i zarece se da ako veceras ne dobije premiju na loto-u,pronaci ce glistu ma gde da se sakrila i presudice joj.Naravno,na loto-u nije izvucen ni jedan jedini broj koji je zaokruzio ribar,sad vec razjaren od besa,uze kramp i lopatu,saceka jutro i krete na mesto pored reke gde je glista usla u zemlju.Nervozan...obelezi prostor deset sa deset metara i resi da kopa u dubinu sve dok je ne pronadje.

Kopao je kao pomahnitao,nije hteo ni da jede,niti da pije vode niti da spava,sve dok je ne pronadje. I dan i noc,mlatarao je krampom i lopatom. Niko nije mogao da ga nagovori da odustane,ni zena ni deca,ni policija..on se zarekao da ce je iskopati i ubiti.

Proslo deset godina,vec iznuren i kaljav,iskopavsi sest hiljada kilometara u dubinu i shvativsi da je dosao do centra zemlje,srusi se od umora i najzad resi da odustane. U tom momentu sa druge strane ,odjednom se otvori zemlja i pojavi se jedan Japanac.

-sta ti prijatelju,trazis ovde u centru zemlje-upita ribolovac

-trazim srebrnu glistu koja me je zajebala-odgovori Japanac

U Londonu u jednoj saobracajnoj firmi inzinjer Smit zove inzinjera Dzona,telefonom.

-Hej,Dzon...svaka ti cast na ideji da poturis onom japancu i srbinu vestacke gliste i ribice na baterije,prokopali smo tunel kroz ceo svet,sutra mogu da pocnu betonjerski radovi.

KO JE KRIV?

-Dobro vece postovani gledaoci,tema vecerasnje emisije je niska otkupna cena maline i ostalog crvenkastog voca. Veceras sa nama u studiju,inzinjer gradjevine Gvozden Sincic..molim vas da klimnete glavom...hvala....zatim profesor doktor Ognjen Rodic internista endokrinolog i Bozidar Grabic profesor filozofskog fakulteta u Beogradu. Dobro vece!

Gvozden: Dobro vece!

Ognjen: Dobro vece!

Bozidar: Dobro vece!

Voditelj: Sta je uzrok ovako niskoj otkupnoj ceni maline,gospodine Gvozdene?

Reditelj: Stop. Pusti reklame... Aman,covece,koga si ti pozvao u goste,oni su za sledecu emisiju o bespravnoj seci suma...o jebo' te,s' kim ja radim...

Voditelj: Joj...vidi stvarno...

Ognjen: Nema veze,jedemo mi i maline.

Gvozden: Molim vas,cela rodbina ceka da me gleda na tv-u,ne mozete sad prekinuti.

Bozidar: Mene sa ove stolice necete oterati.

Reditelj: O,Boze...sta cu sad,bar da nisi najavio temu. Sad se svi proizvođjaci malina okupili oko televizora,kako sad da im kazemo da menjamo temu i pricamo o bespravnoj seca suma?

Voditelj: Ne znam...napravio sam sranje. Moramo prekinuti emisiju,pusti smetnje,kao grom udario u repetitor i nema programa.

Gvozden: Ja mogu da pricam i o malinama,i ovako nemam pojma o tome.

Ognjen: Evo,ja cu reci da drzava nema para za maline. I gotovo

Bozidar: Nije drzava kriva,otkupljivaci su krivi,oni su spustili cene!

Ognjen: Ti ces da mi kazes..ti znas..sta filozof zna o malinama.

Bozidar: Ne vredjaj. Ja sam doktorirao na antickoj filozofiji!

Gvozden: Ja i dalje tvrdim da nemam pojma.

Ognjen: Drzava je kriva...i kraj...ajd' pustaj emisiju.

Bozidar: E nece moci...otkupljivaci su krivi..i pocetak...ajd' pustaj emisiju.

Ognjen hvata stolicu i udara voditelja.

Bozidar: Sto udari coveka,sta ti je on kriv,mene si trebao da udaris!

Ognjen: Ti ces da mi kazes...Sta filozof zna na koga ja treba da dignem stolicu

Bozidar: Opet vredjas-Hvata stolicu i udara reditelja

Gvozden: Hoce li ko i mene da udari,hocu i ja da ucestvujem?

Studio: Ljudi,smirite se,idemo uzivo...

Voditelj: Dragi gledaoci,posle reklama,vracamo se u studio.

Dakle,vecerasnja tema je bespravna seca suma. Gospodine Ognjene,ko to i zasto sece nase sume?

Ognjen: Drzava je kriva,varaju seljake,znali su da nemaju para za maline.

Bozidar: Nije drzava nikoga prevarila,otkupljivaci su prevarili malinare.

Gvozden: Dragi gledaoci,ja maline samo jedem,pojma nemam ko vas je prevario.

Voditelj: Molim vas drzite se teme. I nemojte lomiti scenografiju,molim vas. Evo,ja prihvatam krivicu za nisku cenu malina,samo,hajde da pricamo o seci suma.

Gvozden: Znao sam. Svo vreme sam sumnjao u vas.

Ognjen: Zasto odmah nisi priznao da si kriv,pustio si nas da se svadjamo ovde.

Bozidar: Sad si nam pokvario raspravu,sto nisi priznao na kraju emisije?

U tom momentu u studio upadaju nervozni malinari i ubijaju voditelja.

Malinar: Kakav zaplet. A najmanje sam sumnjao u voditelja.

BROJKE I SLOVA

Lazar: stop,stop,stop,stop,stop,stop,stop,stop,stop,stop.

Voditeljka: A,B,O,F,A,I,R,P,O,A,

Lazar: Imam rec od dva slova-AF

Voditeljka: Kakva vam je to rec?

Lazar: Lavez psa

Voditeljka: Lavez psa je –AV

Lazar: Moj Bleki laje-AF,molim da mi se prizna odgovor. Kako laju ostali kucici,to ne znam. Bleki me ceka ispred studija,hocete da ga uvedem da cujete?

Voditeljka: Dobro,dobro...a vi Petre..imate rec od koliko slova?

Petar: Imam rec od cak tri slova-PARA

Voditeljka: To vam je rec od cetiri slova,ne mozemo vam priznati

Petar: E...jebi ga..kad mene mrzi dva puta da izbrojim,tako mi i treba.

Voditeljka: Sad vi Petre birate slova,izvoli te..

Petar: stani,stani,stani,stani,stani,stani,stani,stani,stani,stani

Voditeljka: A,N,V,O,I,U,T,E,U,L

Petar: Imam rec od tri slova-BIK

Voditeljka: nemate slova B i K

Petar: Ima –VO

Voditeljka: Ne razumem

Petar: Bik i vo su isto. Jel ima rec VO..ima..jel VO isto sto i BIK..jeste,dakle...

Voditeljka: Auh...Petre. Lazare...vi?

Lazar: imam rec od deset slova

Voditeljka: Bravo,Petre,znaci sva slova...da cujemo...

Lazar: AVION U LETU

Voditeljka: Petre,to su tri reci..

Lazar: Uh,jeste....ja insistiram da mi progledate kroz prste

Voditeljka: Ako vec insistirate,progledacemo vam..priznajemo odgovor

Petar: Ako ocekujete da cu sad da se bunim,gresite

Voditeljka: Dobro,Lazare..idemo na brojeve

Lazar: stop,stop,stop,stop,stop,stop,stop.stop,stop

Voditeljka: Trazeni broj je 431,a imate 1 4 3 5 50 100

Lazar: Ne razumem ovu igru...kako da sastavim rec od brojeva?

Voditeljka: Ne rec,nego od ovih brojeva treba da dobijete 431 putem racunanja

Lazar: Aha...onda imam tacan broj

Voditeljka: Da cujemo

Lazar: 431 puta 1 je 431

Voditeljka: Ne mozete koristiti trazeni broj,Lazare...samo ovih sest brojeva ispod

Lazar: Onda...jedinica,cetvorka i trojka-143

Voditeljka: Lazare vi nista ne razumete,ne slazemo mi brojeve vec racunamo

Lazar: Ja ne znam sta vi hocete od mene..ili sam ja glup ili ste vi ludi

Voditeljka: Nismo mi ludi,vi niste shvatili pravila

Lazar: onda sam ja glup...odustajem od ove igre

Voditeljka: Dobro...Petre,koji broj ste vi dobili? Mozete reci bilo koji broj ako nemate tacan, s' obzirom da je Lazar odustao

Petar: 82

Voditeljka: Kako ste dobili taj broj...izvolite....

Petar: Sta kako sam dobio? Nista ja nisam dobio,rekli ste da mogu da kazem bilo koji broj.

Voditeljka: Da...ali taj broj mora biti dobijen iz ovih sest brojeva

Petar: Ala ste vi iskomplikovali ovu igru...

Lazar: Eto,vidite...to i ja kazem...znaci nisam glup

Voditeljka: Dobro...ostajete bez bodova,Petre..birajte broj

Petar: Ja biram brooooj...105

Voditeljka: Auh,nisam mislila tako...zaustavljajte brojeve koji se okreću recima..stop..kao Lazar malo pre

Petar: A to. Stani,stani,kreni,stani,kreni,kreni,stani,stani,kreni

Voditeljka: Trazeni broj je 101 a brojevi koje imate su 1 2 7 8 25
100

Petar: Ovo nije fer,kada smo se prijavljivali za kviz niste nam rekli da ce nam biti potrebna visa matematika...ovo su pitanja za profesora matematike.

Voditeljka: Petre,ne treba vam visa matematika,pogledajte malo bolje,ovo je prosto

Petar: Ja gledam...ali ne vidim. Gde bas nadjoste ovu jedinicu

Voditeljka: Isteklo vam je vreme...Lazare..imate li vi broj?

Lazar: Malo pre sam ga imao..sad sam zaboravio,zbunili ste me...samo malo

Voditeljka: Pozurite,istice vam vreme

Lazar: Ne vredi..setio sam se da treba da saberem dva broja ali sam zaboravio koja..

Voditeljka: Dobro,opet nemate bodove iz ove igre..idemo na asocijacije,Petre,otvorite polje...

Petar: A-4

Voditeljka: Crvena

Lazar: A-3

Voditeljka: Plava

Petar: A-2

Voditeljka: Venska

Lazar: A-1

Voditeljka: Arterijska

Petar: pod A....farba u krvi

Voditeljka: Malo je falilo...Lazare?

Lazar: Pod A...paljba!

Voditeljka: Pobogu,Lazare,kakve ovo veze ima sa paljbom?

Lazar: Zbunilo me ovo...Artiljerijska

Voditeljka: Arterijska,Lazare a ne artiljerijska...citajte pazljivije...idemo dalje...Petre?

Petar: B-1

Voditeljka: Prva

Lazar: B-2

Voditeljka: Velika

Petar: B-3

Voditeljka: Nesrecna

Lazar: B-4

Voditeljka: Bolna

Petar: Pod B....Nesreca

Voditeljka: Nije. Dobro,Petre,ajd' da te razumem za ovo,velika,nesrecna,bolna...ali kakve veze ima rec-prva,sa vasim zakljuckom..po cemu vas ona pobogu asocira na nesrecu

Petar: Pa,prva...pomoc. Kada se desi nesreca na putu..prva pomoc..

Voditeljka: Dobro,dobro,dobro....Lazare,vi?

Lazar: Pod B...Majka devet Jugovica

Voditeljka: Ja zaista nemam komentar. Nije,Lazare. Petre,otvarajte sledece polje

Petar: C-1

Voditeljka: Sat

Lazar: B-2

Voditeljka : Ekser

Petar: C-3

Voditeljka: Cekic

Lazar: C-4

Voditeljka: ...Na vrata

Petar: Pod C,Zvonce

Voditeljka: Kakvo crno zvonce...Lazare,vi?

Lazar: Hahaha,Zvonce..e jesi glup..pod C je Zvono.

Voditeljka: Boze,kako li ste vas dvojica uopste dosli u ovaj kviz

Petar: Ja sam kolima

Lazar: Biciklom

Voditeljka: Otvori,Petre sledece polje...

Petar: D-1

Voditeljka: Rukovodeci

Lazar: D-3

Voditeljka: Unutrasnji

Petar: D-2

Voditeljka:...Cula sluha

Lazar: D-4

Voditeljka: ...Cula mirisa

Petar: Pod D-cula ukusa?

Voditeljka: Svasta. Nije. Lazare?

Lazar: Cula dodira.

Voditeljka: Ne.

Petar: Cula vida.

Voditeljka: Ne,ne,ne,ne...aman ljudi

Lazar: E jebi ga,ja za druga cula ne znam

Petar: Setio sam se....sesto culo!

Voditeljka: Prestanite,molim vas. Ja cu vam otvoriti polja. Pod A je – KRV. Pod B je-LJUBAV,pod C je- KUCANJE i pod D je- ORGAN. Probajte konacno resenje...Petre?

Petar: Oooooo,kako smo glupi...pa –BUBREG

Voditeljka: Petre,covece,zar bubreg kuca?

Petar: U..majku mu...sta li moze da kuca...

Voditeljka: Lazare,vi?

Lazar: Tempirana bomba.

Voditeljka: Lazare...kakva tempirana bomba...lepo pise-ORGAN

Petar: Znao sam da je organ..zato sam i pomislio na bubreg..da nije mozak?

Voditeljka: Nije mozak a i ti ga izgleda nemas.

Lazar: Mogu li ja da probam konacno resenje?

Voditeljka: Lazare,pa konacno resenje i pogadjamo. Pazite dobro,imamo-krv,kucanje,ljubav i organ. Deo tela...da vam pomognem. Dakle?

Lazar: Znam. Prst.

Voditeljka: Prst????

Lazar: kad KUCAMO ekser,udarimo se po prstu,a to je deo tela i potece nam KRV,ako se opalimo dovoljno jako...

Voditeljka: Cekajte...ovo vise nema smisla...jos jednom cu vam pomoci i kraj...Petre,stavite ruku na telo i osetite sta vam kuca...i to je to.

Voditeljka: Petre...pa sta se pipas po glavi,spusti ruku dole...! Ma ne na kolena,covece....digni ruku jos gore...jos..jos....e tu. Sta ti kuca?

Petar: Meni ne kuca nista[i pada mrtav].

Voditeljka: Kuca li tu sta tebi Lazare?

Lazar: Kuca mi srce ali ja i dalje ne znam tacan odgovor.

Voditeljka: Ja vise nemam zivaca...prekidajte emisiju....kraj...dve budale ste mi doveli....[odlazi]

Lazar: Ko te dovede da radis kao voditeljka,takvu zivcanu. Odoh ja kuci[izlazi na ulicu].

Lazar: Bleeeki,gde si,Bleeeki..kuc,kuc,dodji...dodji moja kuco...

Bleki:[veselo] AF,AF,AF....AF

KO CE NA KOGA

Voditelj: Dragi gledaoci,sa ove strane paravana se nalazi nas vecerasnji takmicar Milan a iza paravana nase tri devojke,gosce, od kojih ce jedna biti izabrana od strane Milanceta da provedu deset dana zajedno u Grckoj,u jednokrevetnoj sobi,hotela sa pet tarabica. Milan ce im postaviti pet pitanja,pa ce na osnovu odgovora i svoje intuicijencije,izabrati jednu devojku. Dobro vece Milance!

Milan: Dobro vece i vama i devojkama iza paravana i dragim gledaocima i kameranima i reziji i ovome sto drzi mikrofon...a zeleo bih da pozdravim i moju majku,oca,brata,ujnu,sestru od tetke,strica,deku,baku i sve koji me poznaju i koji ceme nekada upoznati....ili su me poznavali pa zaboravili. Hteo bih da pozdravim i ..

Voditelj: Dobro je..Milance....stani malo. Dok ti dodjes do vazduha ja odoh sa druge strane paravana da predstavim nase tri devojke...dobro vece curice,dobro vece nase lepotice...molim vas predstavite se....devojka broj 1 je?

Visnja: Ja se zovem Visnja i dolazim vam iz sela Kamenitovac.

Voditelj: Lepo ime,Visnja...bas lepo..ja obozavam vocna imena.
Devojka broj2?

Jagoda: Ja se zovem Jagoda i dolazim vam iz sela Gornja Leska

Voditelj: Divno...jos jedno vockasto ime...Devojka broj3?

Malina: Ja se zovem Malina i dolazim vam iz sela Kriva Palanka

Voditelj: Sjajno....kao da smo se dogovorili ..tri devojke..tri vocke rumene..da vidimo koju ce Milance ubrati.

Milan: Ja preferiram kajsije....ali sta je tu je...

Voditelj: Dobro...Milance,pocnite sa pitanjima.

Milan: Da li si lepa?

Visnja: Ja sam k'o upisana!

Jagoda: Grdna li sam,nacisto!

Malina: Za mene moja mama kaze da sam lepa!

Voditelj: Dobro. Milance...idemo na sledece pitanje.

Milan: Umes li da kuvas i sta?

Visnja: Umem da kuvam kafu,caj i pitu od jabuka!

Jagoda: Umem veš

Voditelj: Kako mislite veš?

Jagoda: Umem da otkuvam veš jer mi u selu nemamo veš masinu

Voditelj: A vi Malina?

Malina: Ja iskreno nemam pojma da kuvam ali zato,sto se przenja tice,tu sam jos nenadmasena.

Voditelj: Da cujemo Milancetovo trece pitanje dragi gledaoci.

Milan: Koja je boja donjeg vesa,koju trenutno imate na sebi?

Visnja: Ju! Tigrasto-plave sa medvedicima.

Jagoda: Ju! Ja ne nosim donji ves.

Malina: Ju! Napred zuckaste,pozadi braonkaste a inace je bele boje.

Voditelj: Zanimljivo pitanje,jos zanimljiviji odgovori. Milance,izvoli na cetvrto pitanje.

Milan: Hmmmm...cetvrto pitanje....sta bi ponela na pusto ostrvo?

Visnja: Ja bih ponela kucnog ljubimca.

Voditelj: A to je? Koja zivotinja?

Visnja: Nije zivotinja...to je jedna plava vaza za cvece. Obozavam je.

Jagoda: Ja bih ponela knjigu....kada bih znala da citam.

Voditelj: A posto ne znate....sta bi ste drugo poneli?

Jagoda: Neku grickalicu...

Voditelj: Stapice...semenke...kikiriki...?

Jagoda: Grickalicu za nokte...to sam mislila.

Voditelj: Malina,vi?

Malina: Ja ne bih na pusto ostrvo. Imam strah od otvorenog prostora.

Voditelj: Malina...ovo je hipoteticko pitanje.

Malina: Uz svo postovanje hipotetike,ja zaista ne bih tamo...patim od agrofobije.

Voditelj: Mislite od agorafobije?

Malina: Valjda ja znam sta mislim!

Voditelj: Dobro...ali morate odgovoriti na ovo pitanje..bar lupite nesto.

Malina: [ustaje i lupi glavom u zid]

Voditelj: Auh. Dobro...idemo dalje..peto pitanje Milance..

Milan: Opisite mi svoje grudi.

Visnja: Dve sitne bubuljice,gotovo mitiseri.

Jagoda: Dva cira.

Malina: Dva upaljena zapustena,nelecena,natekla cira.

Voditelj: Zanimljivi opisi....Milance...vi ste na potezu...prvo recite koju devojku ne bi izabrali.

Milan: Devojkju pod rednim brojem tri,Malinu.

Voditelj: Ok. Malina...izadjite i dodjite kod Milana.

Malina[prilazi]: Pa i nisi neki frajer!

Milan: Pa i ti nisi neka riba...debelaaaa

Voditelj: Dobro,dobro...Milance...druga devojka koju ne biste izabrali...

Milan: Devojka pod serijskim brojem dva,Jagoda.

Voditelj: Jagoda...izadjite i pozdravite se sa Milanom

Jagoda: Juuu...kakav gabor.

Milan: Sta je zrikava...pogledaj sebe...

Voditelj: Dobro...i devojka koju je Milance izabrao i sa kojom ce provesti deset dana u Grckoj..a mozda bude i nesto vise..je...Visnjaaaaaaa

Publika: klap,klap,klap

Voditelj: Visnja..izadji i vidi momka sa kojim ces deliti krevet deset dana u Grckoj. Milance...pridji i ti...

Milan: Auh...kakva lepotica...tacno sam osetio...presrecan sam...

Visnja: ...Sta?...Ovo su šokovi! Sa njim ja da provedem deset dana...ma ne pada mi na pamet..pogledajte ga....klempavi,celavi,debeli idiot. Jos uvukao dzemper u pantalone.....ma ne idem ja sa njim nigde a kamoli u Grcku...ovo je bruka.

Voditelj: Visnja..pa nemojte tako...ovo je samo igra...izdrzite tih deset dana..ponesite sredstva za smirenje...

Visnja: Ma kakvi...da je od zlata ne bih isla sa njim...

Milan: prolepsacu se ja...obecavam. I dzemper cu ispasati...

Visnja: Ma nista od toga...ajd' zdravo...[odlazi iz studija]

Voditelj: Milance...sta da ti kazem....

Milan: Utesi me,molim te

Voditelj: Eto...za mene si lep decko.

Milan: Pa hoces onda ti sa mnom u Grcku.

Voditelj:...Ja?..ovaj..joj zaboravio sam ukljucenu peglu kuci..moram brzo da idem[odlazi iz studija]

Milan: A vi,kamermane? Reziseru?gde svi pobegoste?...publiko,gde bezite?

Jedan iz publike: Bez' mo dok nas nije uhvatio da idemo sa njim u Grcku.

Milan ostaje u studiju i place od tuge. Prilazi mu majka.

Majka: Ako,sine...neka si ti meni ruzan...spremila je tebi Majka kolace...ajmo' kuci...

DNEVNIK

16.05.73'

Danas smo stigli u Egipat. Na Kairskom aerodromu je bila gusta magla,pa smo kruzili oko njega dok je nisu rasterali. Kairo je lep grad,mada jos nismo stigli da ga obidjemo. Na aerodromu nas je sacekalo nesto sto lici na autobus,samo sto nema tockove i odneli su nas pravo u hotel. Hotel je vec bio daleko ispod naseg ocekivanja...prilicno prljav,znojav i imao je miris zubarske ambulante.

Kreveti su bili u fazi raspadanja a bubasvabe su bile svugde oko nas. Jedno kupatilo deli sest soba i nema tople vode a ni wc solje. Objasnili su nam da u ovom hotelu nema velike i male nuzde i da je strogo zabranjena. Nesto kasnije ici cemo na rucak,bas me interesuje kakva im je hrana. Petar je isao na racepciju da se zali zbog bubasvaba ali su mu rekli da su one ovde stalni i cenjeni gosti i da hotel zivi od njihovog boravka ovde. A za polomljene krevete su mu dali kutiju tutkala,cekic i pet eksera i rekli da ako mu se ne svidjaju,moze slobodno da ih popravi ali ce to dodatno platiti. Raspakovali smo se,istusirali bukvalno ledenom vodom i sisli u restoran na rucak. Za rucak su nam dali po sendvic sa nekom budjavom salamom i po jedan paradajiz koji bi i ribizli pozavideo na velicini. Petar se opet pobunio ali ovoga puta su ga pretukli i rekli mu da nece trpeti bundzije u hotelu. Ja sam svoj sendvic bacio u korpu i rekao Petru da odemo negde u grad da jedemo. Tako smo i uradili. Ali gde god da smo dosli,samo su nam nudili sendvice. Kasnije smo saznali da su ovo „dani sendvica od salame“ u Egiptu i da traju deset dana...neka njihova kulturno-gastronomska manifestacija. Bas smo nasli kada da dodjemo u Egipat. Legli smo da spavamo nesto ranije da bi sutra ujutru ustali na vreme za organizovano razgledanje piramida. Ali ja nisam mogao ni oka da sklopim,bubasvabe su tako glasno grickale delove nasih usiju,prstiju i nosa da mi ni tamponi za usi nisu pomogli. Petar je zato spavao kao zaklan,on je imao sreće da mu bubasvabe prvo udju u usi pa tek onda da ga grickaju..nista nije cuo.

17.05.73'

Jutros smo ustali,pokusali bezuspesno da se umijemo,jer je wc stalno bio zauzet,sisli smo ispred hotela da nas je cekao isti onaj autobus bez tockova koji nas je odneo u pustinju do piramida. Kada smo izašli iz autobusa na vrelinu egipatskog peska,docekali su nas beduini sa kamilama i nudili prevoz do piramida. Ja i Petar nismo hteli da se

vozimo kamilama i resili smo da malo prosetamo pustinjom, da protegnemo noge. Izgubiti se necemo, piramide su bile nekih pet stotina metara ispred nas. Gadno smo se zajebali. Dunuo je jak vetar nabijajući nam vrelo pesak u usta i u oci. Nastavili smo da pesacimo ne videci nista ispred sebe. Kada je vetar stao, shvatili smo da smo se izgubili..ni traga od beduina, kamila i piramida. Oko nas je bio samo pesak, skorpije i zmije. Sjajno, pomislio sam..niti znamo gde smo niti gde je sever, jug, istok, zapad. Sunce je upeklo kao nenormalno, toliku vrucinu nisam osetio jos od kada sam usao u kucni kamin da se igram u vatri. Ni kapi vode nismo imali. Pomislio sam da je ovo kraj. Nekako smo izdrzali stojeći u mestu i dovikivajući pomoc, do veceri. Onda smo osetili olaksanje, temperatura je pala i vec je moglo lakse da se dise. Koristili smo ovo blagodarno nocno snizenje temperature i odlucili da krenemo u jednom pravcu...pa gde stignemo. Imali smo fore do jutra, u suprotnom cekala nas je suva, pescana grobnica.

18.05.73'

Kao sto sam i ocekivao...svanulo je a mi nismo stigli nigde. Cak mi se ucinilo da smo se citavu noc kretali u krug i da smo sad na istom mestu odakle smo i posli. Sunce je pocelo lagano da se podize i da przi. Petar je kratko prokomentarisao da smo najebali a ja sam se odmah slozio. Zedj je vec postala nezamisliva, znali smo da bez vode necemo izdrzati ni sat vremena. Jedino resenje koje smo u tom trenutku imali je da pronadjemo vodu. Ispostavilo se da nam resenje nije bilo najbolje...jer nigde nismo mogli pronaci vodu. A onda...kao na filmu...pojavi se na nebu veliki kisni oblak. Otvorili smo usta najsire sto mozemo i cekali da kisa prokine. A onda...kao na filmu...vetar oduva oblak i ni kap kise ne pade. Nastavili smo da pesacimo....napravili smo tri koraka i dalje nastavili da puzimo. Gotovi smo. Vece je ponovo padalo, temperatura je opet bila prijatna ali noc nije mogla da ugasi zedj. Zaspali smo na

pesku, potpuno iscrpljeni i gotovo sigurni da se više nećemo ni probuditi.

19.05.73'

Ipak smo se probudili pred samu zoru. Sreća nas je pogledala... obojica smo bili puni rose po odelu. Poceli smo da se lizemo dok nismo polizali i poslednju kap vlage sa nas. Malo nas je to okrepilo i nastavili smo da puzimo. Odjednom ugledasmo piramide ispred nas. Nisam znao da li je to fata ili morgana, ali nisam verovao u ono što vidim... sve dok nisam udario glavom u zid piramide. Spaseni smo. Beduin sa kamilom koji se tu nalazio, istoci nam vode iz kamile i mi se okrepismo. Nismo stigli ni hvala da kazemo beduinu a on je već nestao. Kako sad pronaći put do Kaira... ko zna kada će sledeći bus sa turistima doći. Usli smo u prvu piramidu da se sakrijemo od sunca ali nas je neki Keops odmah isterao iz nje. Taj čudno obučeni čuvar piramide ili ko je već, bas je bio drzak i malodusan. Ponovo se blizilo mrak, izgubili smo svaku nadu da će nas danas neko pronaći. Petar je ponovo otisao do onog lika Keopsa da ga zamoli da nam kaže kako da stignemo do Kaira ali se vratio brže nego što je otisao, sav preplasen. Pokušao je nešto da mi objasni ali ja nisam ništa razumeo... pominjao je nekog faraona... neki period iz pre nove ere... nekog duha... mumiju... totalno je buncao zbog dehidracije. Odlučili smo da spavamo opet na pesku pored piramida ne bi li opet malo pokupili vlage i orosili.

20.05.73'

Ustali smo, olizali se i seli pored piramide da pobegnemo od vrućine i sačekamo eventualni dolazak novih turista. Ali njih nije bilo ni na

vidiku. Nasao sam neki siljati kamen i krenuo da klesem svoje ime na piramidi, ne bih li prekratio vreme. Petru se svidela ideja da ostavimo svoje isklesane potpise na zidu piramide, pa mi se pridruzio. Dan dugacak, nama dosadno, klesali smo kamenjem piramidu sve dublje, kako to rece Petar, da nam se potpisi vide i iz aviona. Bar da nesto korisno uradimo dok cekamo beztockasti bus. Odjednom posle malo jaceg Petrovog udarca kamenom, piramida poce da se obrusava. Pobegosmo malo dalje da nas ne zaspe kamenje koje je letelo sa vrha i pravilo sve manju...da ne kazem zarubljenu piramidu. Zadivljeno smo gledali kako se piramida pretvorila u gomilu kamenja, peska i dima. Ali to nije bio kraj....potres je bio tako jak da su sve piramide kao kule od karata pocele da se ruse. Predivan prizor. Nadao sam se samo da je Keops pobegao na vreme. Za nepunih pola sata, sve je bilo sravnjeno sa peskom..od piramida nije bilo ni traga..sav kamen od kojih su bile napravljene nestao je u pesku. Napravili smo sranje, sad nemamo gde da pobegnemo od sunca. Ali nasoj sreći nije bilo kraja kada je naisao bus sa turistima.

21.05.73'

Uslovi u Egipatskom zatvoru su uzasni. Ovde nije ni bilo kreveta ali je zato bubasvaba bilo na milione. Na moje pitanje zatvorskom cuvaru, zasto smo ovde i kada ce nas pustiti, odgovorio je:

- Pustiti???...hahahahahahahahahahaha...

VIZITA

Opstinska bolnica „Veljko Djurdjevic-Probisvet“ Osecina

Doktor: Dobro jutro, pacijenti...

Pacijenti: Dobro jutro, doktore, sestro i ostali posetioci

Doktor: Ja sam dr. Nikolic, mlad i perspektivan lekar. Novi sam ovde...

Pacijenti: Drago nam je. Mi smo pacijenti i dosli smo ovde da bolujemo.

Doktor: Da vidimo...sta kazu bolnicke liste...Milane, zasto vi lezite?

Milan: Ne zna se. Jos sam na ispitivanju.

Doktor: A sta osecate?

Milan: Osecam kamen u desnom bubregu.

Doktor: Zasto ovom coveku nije snimljen bubreg, sestro?

Sestra: Rentgen tehnicari nikako da se dogovore koji je bubreg levi a koji desni. Ne znaju da li se gleda sa lica ili sa ledja.

Doktor: Pobogu...neka covек pokaze koja ga strana boli.

Sestra: Divna ideja...preneću to tehnicarima.

Doktor: Imate li jake bolove Milane? Temperaturu?

Sestra: Temperatura nema veze sa kamenom u bubregu, doktore.

Doktor: Cuti...nista tebe ne pitam..valjda ja znam..ja sam fakultet završio.

Milan: Ne boli me nista doktore. A temperaturu imam..valjda.

Doktor: Kako onda znate da je bubreg u pitanju ako vas ne boli nista. Sta vi uopste osecate?

Milan: Ne osecam nista. Ja sam postar..doneo sam postu u bolnicu..i kada sam usao,odmah su me strpali na odeljenje sa sumnjom da imam kamen u bubregu.

Doktor: Svasta! Sestro..da mu se izmeri temperatura...injekcija i infuzija da mu se prikljuci. A vi....Ostoja..zasto ste vi ovde?

Ostoja: Slepo crevo.

Doktor: Kada su vam izvadili?

Ostoja: Jos kao momku...pre dvadesetak godina.

Doktor: Dvadeset godina lezite ovde???

Ostoja: Da. Hoce lekari da vide kako tece postoperativni tok.

Doktor: Pametno. Ne treba kreveti u bolnici da nam zvrje prazni. Kapaciteti uvek moraju biti popunjeni. Sestro..i njemu jednu infuziju da ne lezi dzaba ovde. Mitre..sta je sa vama?

Mitar: Upala mozga,doktore.

Doktor: Koliko dugo to vucete?

Mitar: Skoro mesec dana.

Doktor: Sestro...sta se ceka...zasto ovom pacijentu nije izvadjen mozak. Hocete da se upala prosiri dalje?

Sestra: Ali doktore...mozak se ne vadi...

Doktor: Opet ona meni drzi predavanje. Jesi zavrсила fakultet..nisi! Sta se onda petljas gde ti nije mesto..tvoje je da dajes injekcije i terapiju...odmah coveku mozak da se izvadi,dok se nije upala prosirila ne daj boze na grlo...

Sestra: Izvinite. Dobro..odmah cemo ga oterati kod hirurga

Doktor: Dragoljube...sta je sa tobom?...vidim na listi pise...kancer pluca.

Dragoljub: Da doktore..i to zahvatio oba plucna krila.

Doktor: Kako mislite oba?

Dragoljub: I levo i desno...

Doktor: Sta pricate,covece...kakva dva plucna krila...vi to mene malo zezate?

Sestra: Doktore..pa dva plucna krila postoje...

Doktor: E ovo je prevrsilo svaku meru,sestro...ko je ovde lekar?

Sestra: Pa vi doktore...mislila sam..

Doktor: Nije tvoje da mislis..nego da izvrsavas moja naredjenja! Cuj..dva plucna krila...ovog Dragoljuba otpustite kuci..ozdravio je on cim moze da se sali i zeza...! Vitomire..crni sine...sta je sa tobom?

Vitomir: Ciroza Jetre?

Doktor: Jetra???

Vitomir: Da,doktore

Doktor:...cek' samo sekund da nesto pogledam u knjigu....j...j...j...j...aham,jetra....evo je...Jetra je organ koji...aham...dobro. Odmah kod hirurga da ga otvore i izvade tu cirozu iz jetre. Milisave..sto ti lezis ovde?

Milisav: Neke ciste u crevima,doktore.

Doktor: Odakle ti to? Sto ne pazis sta gutas? Nisi dete...deca gutaju ciste. Jednog dana ces dugme progutati. Bogoljube...sta tebi fali pa si dospeo na ovo odeljenje?

Bogoljub: Najvise mi fale zena i deca..bas sam ih pozeleo.

Doktor: Pitam za organ...koji tebi organ fali?

Bogoljub: Hvala bogu...svi su tu..

Doktor: Pa sto se onda izlezavas ovde?

Bogoljub: I ja sam nekada bio postar...i donosio postu u bolnicu..

Doktor: Dobro,dobro...Filipe,sta tebi fali?

Filip: Meni su povadjeni i zeludac i pola creva i zuc i pankreas...

Doktor: Hajde,dobro..sta kukas..onom tamo su izvadili slepo crevo pa ne kuka...! Sestro..ima li jos koga u ovoj sobi?

Sestra: Jos ovaj covek u uglu. Pored vrata.

Doktor: U redu..hajde jos njega da izvizitiram pa da pijemo kafu.

Sestra: Vazi,doktore.

Doktor: Miladine..na sta se ti zalis?

Miladin: Na promaju...ubi sa vrata..

Doktor: Ma za bolest te pitam?

Miladin: Nisam ja bolestan,doktore.

Doktor: I ti si bio nekada postar?

Miladin: Ne, ja sam vodoinstalater..jednog dana sam dosao da otpusim neke cevi ovde,legao pod lavabo da ga popravim,mislili da sam se srusio i strpali i mene ovde na ispitivanje.

Doktor: I jesu li te ispitali?

Miladin: Nisu jos...nemaju sta da ispituju...sad cekaju da se od neceg razbolim...pa ce me onda ispitivati.

Doktor: Odlicno. Preventiva je zakon. A ko si ti...i gde si bio do sad?

Janko: Ja sam Janko,upravo sam usao da posetim Milana,to mi je brat i da mu donesem sok i jabuke.

Doktor: Sestro..jel imamo prazan krevet...strpajte ovoga,mozda je bolestan

Sestra: Imamo jos jedan slobodan. Lezite,sad cu ja doneti pidzamu i posteljину.

Janko: Ali doktore...ja sam zdrav...dosao sam u posetu..razumete..

Doktor: Ja ovde odlucujem ko je zdrav a ko nije. Lezite tu i cutite. Ako vam stvarno nije nista,za par godina cemo vas otpustiti kuci. Dragi moji pacijenti...pozdravljam vas do ujutru...sestroooo..sad moze kafa...sladja...

Pacijenti: Jel otisao?..Otvoraj prozor i bezi odavde...skaci...nema veze sto je osmi sprat...ovaj doktor je lud...!

GERTRUDA

Gertruda je bila najljepša devojka u kraju. Nije postojao muskarac koji nije izgubio glavu zbog nje. Medjutim,ovo uopste nije prica o toj Gertrudi,vec o nekoj sasvim drugoj Gertrudi iz sasvim nekog drugog kraja.

Ta Gertruda je bila toliko ružna da joj ni kućni ljubimac nije htio parče mesa iz ruke da uzme. Majka i otac je naravno nisu voleli. Čak su iz socijalne službe jednom nedeljno dolazili da provere da li joj roditelji poklanjaju pažnju i vole je. Zapretili su im lečenjem u psihijatrijskoj ustanovi ako primete i najmanji znak ljubavi roditelja prema Gertrudi. Onda možete misliti koliko je bila ružna. I zbog nje su muskarci iz kraja gubili glavu kada je vide. Najviše zbog cinjenice da su morali da zasmure prolazeci pored nje i uvek završavali pod točkovima nekog teretnog kamiona. Onima koji nisu prelazili ulicu,sreća je bila malo naklonjenija,obično bi se zakucali u betonsku banderu na trotoaru ili bi im saobraćajni znak odsekao glavu ostrim ivicom. Ali Gertruda nije znala za sve to. Krili su od nje koliko je ružna. Po kući su joj sakrili sva ogledala a u gradu nijedna radnja nije imala stakleni izlog. A onda je jednog dana pala kiša i napravila veliku baru na ulici pored njene kuće. Sta je to sto je Gertrudu nateralo da pogleda u baru,ne znamo...ali ono sto znamo je da posle toga nije izlazila iz kuće tri godine i da je svo vreme plakala zaključana u svojoj sobi. Pokušala je i da dignu ruku na sebe ali se spasila zahvaljujuci tome sto je „dici ruku na sebe“ shvatila bukvalno. Saznala je zbog čega je niko ne voli,saznala je čak i zbog čega u njenoj sobi nema paučine i pauka,zbog čega mis vrisne i pobegne kada je vidi,zasto pomorandza odskakuće od nje kada hoće da je pojede. Znala je da od udaje nema ništa.

A onda je jednog dana neko zakucio na zatvoren i zamračen prozor njene sobe,ostavio pismo i pobegao. Gertruda je nestrpljivo otvorila pismo i imala šta da pročita. Neki Roberto,momak iz kraja napisao joj je da je ništa ružnije

u zivotu nije video. Svaki dan joj je neko ostavljao pismo pod prozor...Lazareto,Minjano,Paganini,Forlino,Valentino,Darje,Eskuzito...i uvek je pisalo isto..ruzna si pa si ruzna.

Ali pismo od Salvarija koje je dobila jedno jutro,nije izgledalo kao ostala. Pisalo je-lepa si i volim te. Naravno,Gertruda je pomislila da je zezaju i udarila u jos jaci plac. Ali sledeceg dana pored pisma od Salvarija,sa istom sadrzinom, dobila je i crvenu ruzu. I dalje je mislila da je momci iz kraja zezaju i ta njihova ironicnost ju je ubijala vise nego pisma u kojoj su joj pisali da je ruzna pa ruzna. Medjutim Salvari je uporno stavljao pisma pod prozor i svaki put sa sve vise ruza. Na kraju je uz pismo dobila buket od 300 ruza i zvaku. Zvaka je bila presudna,Gertruda je najzad poverovala. Htela je da vidi ko je taj Salvari i ujutru je poranila,odskrinula malo roletne i pocela da viri da bih ugledala jedinog coveka koji je toliko obozava. I umalo se nije srusila od sreće kada je ugledala jednog prelepog mladica,mozda najlepseg u kraju,kako joj stavlja pismo pod prozor i jednu veliku cokoladu od musmule. Pokucao je na prozor kao i svako jutro i brzo pobegao niz ulicu. U pismu je ovoga puta pisalo,osim da je najlepsa devojka koju je video,da je zaljubljen i da vise ne moze bez nje i da hoce da je zeni. Gertrudi su zakrcala creva od sreće. Resila je da se najzad okupa,obuce,nasminka,izadje na ulicu,nadje Salvarija i kaze mu-DA! Tako je i uradila...istusirala se,zacudila se kako je voda crna kada je bila providna dok je tekla iz tusa,obukla se,nasminkala u crveno i izašla iz kuce.Setala je gradom dok su momci padali pod tockove i ugledavsi Salvarija,pritrca mu,zagrli ga,poljubi i rece mu-da,udacu se za tebe! Salvari zmurecki obrisa obraz rukavom[usput povrati sadrzinu zeluca] i uljudno otera Gertrudu u djavola,objasnivsi joj da on nije Salvari,vec samo momak kojem Salvari daje velike pare za uslugu odnosenja pisama, cveca i cokolada Gertrudi.Pomalo razocarana Gertruda,ipak upita momka da joj kaze ko je taj Salvari i gde da ga nadje. Momak joj rece da je Salvari starac od 109 godina,da ga moze naci u lokalnoj bolnici i prepoznati ga tako sto ima

masku za kiseonik na licu...i povlaceci se,pade pod sleper,koji ga pretvori u crveno-smedju fleku. Gertruda se razocara,briznu opet u plac ali ipak resi da ode do bolnice da vidi ko je taj koji je jedini voli na svetu i da mu se bar zahvali. Dosla je u bolnicu i pronasla sobu u kojoj lezi ono malo Salvarija sto je jos ostalo od njega. Pridje mu i zahvali mu se,kako i dolikuje vaspitanoj,sveze okupanoj devojci. Starac je pomilova[drhtavo] po ruci i zaplaka se. Gertruda mu jos vise pridje i poljubi ga. Starac se odjednom pretvori u prelepog mladica. Ili sam ja ovo nesto pomesao sa onom pricom o zabi,princu i poljupcu...vrlo moguće da jesam...zbunio sam se..nek' ide zivot...

IZBOR IZ TV PROGRAMA ZA VIKEND

Deciji obrazovni program:

[subota 09h]-zarubljena kupa,zarubljena kupa,zarubljena kupica

Tema: u poseti fabrici cokolada za jelo

[nedelja 09h]- kako je Crvenkapa provalila vuka

Tema: kako je Crvenkapa provalila vuka

Skolski obrazovni program:

[subota 10h]- sam svoj majstor

Tema: kako promeniti grejac u bojleru ako vam roditelji nisu kuci

[nedelja 10h]- naucite-oducite

Tema: kako da naucite da zapalite sibicu i kako da vas roditelji oduce od toga

Naucno obrazovni program:

[subota 11h]- svet savremene medicine

Tema: cajevi i melemi Jove travara

[nedelja 11h]- naucni dodatak

Tema: razvijanje kora za pitu u uslovima bestezinskog stanja

Kulturno obrazovni program:

[subota 12h]- igre i kola iz pluca Srbije

Gost: kulturno obrazovno drustvo-KOD „Nikola Tesla“ Cacak

[nedelja 12h]- bonton

Tema: u kojoj se ruci drzi viljuska kod levaka

Serijski program:

[subota 16h]- zapisani

Tema: ubijanje nemaca

[nedelja 16h]- Mirko i Slavko

Tema: Mirko i Slavko hapse Adolfa Hitlera

Filmski program:

[subota 20h]- Bitka na Amazonu [domaci igrani film]

Radnja: Partizani ruse most na pogresnoj reci...Tito ih grdi...

Uloge: glumci

[nedelja 20h]- Termitator [stranjski igrani film]

Radnja: covek se pretvara u termita i penje se uz sve zivo...

Uloge: dva glumca,jedan mrav,hrastovo drvo i tri automobila

Muzicki program:

[subota 22h]- Koncert u 21

Tema: Mocartova Carobna frula u izvodjenju tamburaskog orkestra „Ravan Srem“

[nedelja 22h]- Muzicki talenti

Tema: harmonikas koji svira bez pola dirki na harmonici

Sportski program:

[subota,kad prodje kisa]- fudbalska utakmica

Tema: kup uefa,Crvena zvezda-Galantnisaraj [prenos pete cetvrtine]

[nedelja,pre kise]- Atletika

Tema: Atletski miting u Kladovu--bacanje kladiva [snimak]

UMESTO ZAKLJUČKA

Ako vam se dragi citaoci ne sviđa ova knjiga, evo vam daljinski upravljač pa citajte šta hocete!

